Volume 8, Issue-4(1), April, 2021

International Journal of Academic Research

IJAR-ACHIEVED PULICATION EXCELLECE AWARD FOR OUTSTANDING CONTRIBUTION IN THE FIELD OF INTERDISCIPLINARY RESEARCH

Published by
Likhitha Publications
Kakinada-533005 &
Visakhapatnam – 530 017
Andhra Pradesh – India
website :www.ijar.org.in

Office Address
Dr.T.V.Ramana, (9948440288)
4-105/1, Srinivasa Nagar,
Vakalapudi (P), Kakinada-533005
Andhra Pradesh-India
e-mail: drtvramana@yahoo.co.in

Design by
SS Xerox, Visakhapatnam

EDITORIAL BOARD

Editor-in-Chief

Dr. T. V. Ramana

Andhra University Campus, Kakinada – Andhra Pradesh, India, 533 005

ADVISORY COUNCIL

Prof. M. SundaraRao, Chairman, Board of Studies, Dept. of Economics, Andhra University, Visakhapatnam

Prof. R.SudarshanaRao, Vice-Chancellor, VikramaSimhapuri University Nellore AP

Prof. M. Chandraiah , Vice-Chancellor (i/c) , & Chairman of EC, Dr.B.R. Ambedkar University, Srikakulam

Prof.B.Kuberudu, Dept. of Management Studies, Andhra University Visakhapatnam

Prof. J.V.K.V. Pandit, Dept. of .Political Science & Public Adm., Andhra University Campus, Kakinada

Dr.P.SubbaRao, Director (i/c), Centre for Study of Social Inclusion and Exclusive Policy, Andhra University, Visakhapatnam

Prof. T.Ashok, Special Officer, AdikavinannayaUniversity MNS Campus, Kakinada, AP

Dr.V.Mahipal, Executive Director (Social welfare) & Chief Planning Officer (Rtd), Kakinada, Andhra Pradesh

Dr.K.VictorBabu, Guest Faculty, Department of Philosophy, Andhra University – Visakhapatnam; Chief Editor of IJMER and Associate Editor of IJAR

Dr. Zoran Vu, ISI, Rector, St. Gregory Nazianzen Orthodox Institute Universidad Rural de Guatemala, GT, U.S.A

EDITORIAL COUNCIL FROM ABROAD

Prof. Roger Wiemers, Professor of Education, Lipscomb University, Nashville, USA

Dr.A.Heidari, Faculty of Chemistry, California South University (CSU)Irvine, California, USA

Dr. B. Raveendra Naik, Department of Sociology and Social Anthropology at Arba Minch University, Ethiopia

Prof. Josef HOCI-ITL, Department of Political Economy University of Vienna, Vienna & Ex. Member, Austrian Parliament, Austria

Prof. Alexander Chumakov, Chair of Philosophy Department Russian Philosophical Society, Russia

Prof. Fidel Gutierrez Vivanco, Founder and President Escuela Virtual de AsesoriaFilosofica

Prof. Igor Kondrshin, Member of the Russian Philosophical Society, the Russian Humanist Society and Expert of the UNESCO, Moscow, Russia

Dr. Zoran Vu, ISI Rector, St. Gregory Nazianzen Orthodox Institute Universidad Rural de Guatemala, GT,U.S.A

Dr Leo O.N. Edegoh, Department of Mass Communication, ChukwuemekaOdumegwuOjukwu University, Uli, Anambra State, Nigeria

Dr.V.V. Ratnaji Rao Chowdary, Dept. of Business & Economics, Wollo University Dessie, Ethiopia

Dr.K.Chaitanya, Department of CHEMISTRY, Nanjing University of Science and Technology, China

Dr.I.Ketutdonder, Depasar State Institute of Hindu Dharma, Indonesia

M.Ebrahimi, M.Ebrahimi, Department of Industrial Engineering, Amirkabir University of Technology, 424 Hafez Avenue, 15916-34311, Tehran, Iran

EDITORIAL COUNCIL FROM INDIA

Prof. M. SundaraRao, Chairman, Board of Studies, Dept. of Economics, Andhra University, Visakhapatnam
Prof. J.V.K.V. Pandit, Dept. of. Political Science &Public Adnm, Andhra University Campus, Kakinada
Prof.P.DakshinaMurty, Prof.in Physics, University College of Engineering, Jawaharlal Nehru Technological University, Kakinada

Dr. T.Ashok, Dept. of English, Andhra University Campus, Kakinada, AP
Prof. D. Satyanarayana, BVC Institute of Technology & Science, Amalapuram, AP

Dr. B. Naga Padmavathy, Dept. of History, S.K.S.D.MahilaKakalasalaTanuku, West Godavari District, AP

Dr. SudhansuRanjanMohapatra, Centre for Juridical Studies, Dibrugarh University, Dibrugarh, Assam

Santanu Kumar Das,*Department of Business Administration, Kalam Institute of Technology, Berhampur, Odisha*

Dr. Vidya. H.N, Department of History, Government Arts College, Hassan, Karnataka

Dr. R.H.Pavithra, Department of Economics
Karnataka State Open University
Mukthagangotri, Mysore

Dr. C. Jaya Subba Reddy, Department of Mathematics, SVU College of Sciences, Tirupati

Dr.K.JohnBabu, Department of Journalism & Mass Comm. Central University of Kashmir, Kashmir

Dr.Haniyuru ChandreGowda,
National Folk & Tribals Scholor
Dept.of Kannada, HOD,
SIMS, Bengaluru, Karnataka.

Dr.J.RatnaPrabhakar, Dept. of Commerce, Government City College,(aff) Osmania University, Hyderabad
Dr. A. Srinivas, Rajiv Ganghi Institute of Law College & Dept. of Humanities, JNTUK
Dr. KompellaVenkata Ramana; Dept. of Computer Science and Systems Engineering, Andhra University; India

Dr. K. V. Ramana Murty, Dept. of Management Studies, Andhra University Campus, Kakinada

Dr.P.V.SubbaRao, Dr. C.S.Rao PG Centre, Dept. of political science, Sri Y.N.College, Narsapur, West Godavari District, AP

Dr.V.V.S.Rama Krishna, Dept. of Economics, Andhra University Campus, Kakinada, AP

Dr.D.Thirupathaiah, Dept. of Economics, S.K.R.B.R College, Narasaraopet, Guntur, district, A.P

Dr. E. Ashok Kumar, Department of Education North- Eastern Hill University, Shillong
Dr. R. Dhanuja, PSG College of Arts & Science Coimbatore

Dr. BipashaSinha, S. S. Jalan Girls' College University of Calcutta-Calcutta

Prof. S. MahendraDev, Vice- Chancellor, Indira Gandhi Institute of Development Research Mumbai

Dr.D.K.Prabhakar, Department of Telugu, Jnanabharathi Campus, Bangalore University, Bangalore

Prof. (Dr.) Sohan Raj Tater, Former Vice Chancellor, Singhania University, Rajasthan

Editor-in-Chief, IJAR –Vol.7, issue 10 (1), October, 2020
Typeset and Printed (Sucharitha publications) in India:
IJAR, concentrates on critical and creative research in Multidisciplinary and multiple languages Academic Research. This journal seeks to promote original research and cultivate a fruitful dialogue between old and modern thought. Views expressed in the articles is exclusively of the authors, thus, journal is not responsible of it in any case

Visit:www.ijar.org.in
E mail: drtvramana@yahoo.co.in
April, 2021

CONTENTS

Volume 8 **Issue 4(1)** **April, 2021**

S. No	Title	Page No.
1	A Study of Personal and Professional Issues Concerned with Guest Faculty Members in Social Work : **U.Kavya, S.Venkatesha Murthy and TBBSV. Ramanaiah**	1
2	వడలి రాధాకృష్ణ కథలు–గ్రామీణ జీవనం : లంకిపల్లె జ్యోతీశ్వర నాయుడు	17
3	A study on Gender differences in healthy eating habits of adolescents of Himachal Pradesh : **Raj Pathania, Goldy Chopra and Madhur Katoch**	21
4	Progressivity Trends in Municipal Property Taxes in Indian Cities: Major Impediments : **Preethi Keekan and ARABI. U**	29
5	**క్రోధములేని సాధువు ఆచార్య తంగిరాల: T. Venkataswamy**	35
6	**ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ ಮಹಿಳೆಯರ ವೈವಾಹಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನ: ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಅಧ್ಯಯನ:**ಆಶಾ ಎನ್. ಮತ್ತು & ಡಾ. ಎಂ. ಗುರುಲಿಂಗಯ್ಯ	47
7	Determinants of Household Expenditure on Primary Education : **Nisha Yuvaraj** and **ARABI. U**	58
8	Self-Concept of Students with Visual Impairment in Relation to Socio-Economic Status of the Family: **G. Satyanarayana and M. Trimurthi Rao**	64
9	ఆత్రేయ "కప్పలు" నాటకం – పరిశీలన : నెమ్మలూరి భవాని	74
10	**ఆత్రేయ గారి పాటలపై పరిశీలన** : వై. అరుణ ఝూన్సీరాణి	78
11	**ప్రజల మనస్సు మాట** : **కడియం అజాబా మమతకుమారి**	82
12	ఆత్రేయ 'విశ్వం'లో కళ కోసం నాటిక : రెడ్డి నీలిమ	85
13	**మనసు కవి – ఆచార్య ఆత్రేయ** : డా: యస్.కె.ఎల్. సునీత	93
14	'శృంగార నాయికలు' సాంఘిక కథలు – ఒక పరిశీలన : **కొలిపాక అరుణ**	98

Editorial ....

Integrate and harmonize the intellectuals concerning various disciplines is a great task in the dynamic world. Meanwhile, International Journal of Academic Research - A Common Platform of Voice of Intellectuals as Change Agents for better Society' has been taking care towards the stare with the well acknowledged advisory and editorial committee speaks of strong backbone and its conscious action to deliver the best to the society, state, nation and the world by its unique features covering the areas of Social Science, Humanities and Technology. To add to this thought and idea, with the contributors from various university Professors and institutions of national and international importance, IJAR establish its credibility with the continuous effort to deliver the qualitative aspect of International repute.

IJAR enriches the world by adding the committed dynamic researchers and wish to utmost cooperation from the readers and intellectuals of institutions, universities, colleges etc. in improve the journal. IJAR believes that the present Issue enriches the aim of the journal. IJAR is conveying special thanks and congratulations to the participants with their valuable writings.

This volume is the glimpses of voice of authors that are enthusiastically associated with various issues. The present issue is really useful to reference for multi-dimensional aspects. I am grateful to the paper writers for their valuable contributions on different dimensions of disciples.

Editor-in-Chief

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

A Study of Personal and Professional Issues Concerned with Guest Faculty Members in Social Work

Mrs.U.Kavya
Guest Faculty Member, Department of Social Work, University of Mysore, Mysuru.

Dr.S.Venkatesha Murthy
Guest Faculty Member, Department of Social Work, Bengaluru City University, Bengaluru.

Dr.TBBSV. Ramanaiah
Former Emeritus Fellow (UGC) and Retired Professor, Department of Social Work, University of Mysore, Mysuru.

Abstract: Guest Faculty Members are recruited in educational institutions to run the academic programme/s uninterrupted and at times as a stop gap arrangement till long-term arrangements are made. A study of 55 guest faculty members in the subject of social work, working in nine state public universities of Karnataka, is made to understand the issues involved with their nature of work and different aspects of personal and professional life. A pre-tested questionnaire has been administered on all the 55 guest faculty members duly complying with the ethical issues of research. Interest for teaching is the most commonly found reason for taking up guest faculty position. Only a few guest faculty members expressed higher level of satisfaction with the amount of remuneration they received. Classroom teaching is the main component of the academic workload and it is the most liked part of their work. Slightly more than half of the guest faculty members expressed disinterest in continuing in the same position in future. To improve the quality of social work education, they suggested regular revision of curriculum, the prescription of uniform curriculum throughout the State, and strengthening the field work practicum. Further, they viewed performance linked remuneration and provision for competence development as necessary measures to be taken for professional growth of guest faculty members.
Keywords: Competence Development, Field Work Practicum, Academic Workload, Teaching Position.

INTRODUCTION: In a person's life cycle, early adulthood (refers to the ages 20s and 30s) is considered to be the golden phase and at the same time considered to be the most stressful too. The obvious causes for stress during this period include hard work put in for successful completion of studies with flying colours, and making serious attempts in search of a job of one's choice in the midst of tough competition, in addition to

struggling to lead a harmonious family life by performing familial roles with all responsibilities. While the load of stress is quite reasonable and achievable too, finding a job of one's choice is the most central aspect of personal and professional growth. The prevailing situation of hire and fire policy of recruiting institutions, uncertainty over continuation of a job that one holds for a long time, unhealthy and fierce competition in obtaining a desired job/position; disproportionate quantum of work and experience of pressure of work, unattractive package of remuneration for the work offered and less congenial work atmosphere pose major impediments in reaching the desired outcome. One such group which is prone to experience higher level of stress comprises of persons sharing certain common characteristics. They are academically qualified, young and motivated persons who consider teaching as a highly respectable profession. They are generally known as guest faculty members or similar other nomenclatures in different universities.

Among the varied streams of education at higher level, social work education is an advanced professional study comprising of both theory and field work with major emphasis on value-based education and practice at graduate and postgraduate levels. Such a combination of both academic and practice components attract young persons to pursue the course and to take up varied roles in serving humanity. MSW course prepares graduates for a period of two academic years to acquire the needed competencies and to continue their career path as trained social work practitioners. To be more precise, the goal of social work education is to prepare students for practice.

MSW programme comprises of courses, field work practicum, and research project. Unlike many other academic disciplines, social work education is not confined only to four walls of classroom. An equally important component is the field work practicum that has always been marked as an important and vital part of social work education. It is intended to provide individualized professional experience in macro, mezzo and micro levels of social work practice by following professional values and ethical code of conduct. Varied learning opportunities are provided to students in the form of field work practicum to integrate theory and practice. Further, students are prepared to understand the process involved in undertaking empirical work and also to make them realize the importance of research in knowledge building. Developing competencies include understanding **research** as a course in the initial phase of MSW programme and preparation of dissertation/research project following due process of research in the later part of the two-year course. Thus, the academic input in course curriculum is framed in such a way to

give wider exposure to the students both in theoretical and practical aspects of the profession of social work.

Social work, as a stream of academics and an activity of human service, is widely known to the general public. As an academic programme, it has a definite body of knowledge, skills and techniques to acquire and is distinguished appropriately from other disciplines. The persons with social work academic qualification are regarded as competent to perform certain functions for the well-being of society and are treated as a separate occupational group. Professional social work is considered as an independent field of activity and is only applicable to full time persons who have received education and training from a recognized academic institution (Payne, 2006).

The uniqueness of social work education in India is that it has a strong postgraduate academic programme, being offered in many schools of social work and the base academic programme in social work (BSW course) is being offered only in limited schools. Many schools of social work are established not based on any need assessment, and also not on the basis of availability of the infrastructural facilities. Further, the minimum standards are not maintained and also by incorporating the existing course curriculum without even exploring its relevance and suitability to the prevailing socio-economic conditions.

The existing faculty member: student ratio is not a favourable or positive sign and is not in tune with what is being suggested as 1:10. This implies that for an intake of 40 students in the first year MSW and another 40 students of existing second year MSW course, a total of eight faculty members is suggested. But, many schools of state public universities in Karnataka are managed with a higher number of guest faculty members. In fact, in many such schools, the number of guest faculty members exceeds permanent faculty members. This indicates that a major part of the academic workload in the schools is shared by guest faculty members. It is appropriate to know more about that particular workforce which is also sharing the academic work along with regular faculty members. The present study is undertaken to know the nature of academic work undertaken by them, the reason/s for choosing the position of guest faculty member, and their concerns for personal and professional life.

REVIEW OF LITERATURE

Teaching, Research and Field Work Practicum are the three main pillars of social work education. A faculty member, whether working on tenured or untenured basis, is expected to perform the work related to the three tasks. In addition to the above, social work faculty members can take up field action projects, consultation services, publications, and conduct of seminars/conferences/workshops at

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

varied levels. Only a selected review of prominent issues have been covered and these include the highlights of standards prescribed, the prevailing scenario of social work education in Karnataka, the quality of education and research, and the interest of untenured and tenured faculty members in social work education.

A National Seminar on 'Standards for Assessment of Quality in Social Work Education' was organized on 11th, 12th and 13th November 2003 by the Tata Institute of Social Sciences, Mumbai, with the sponsorship of the National Assessment and Accreditation Council (NAAC), Bangalore. The seminar aimed at developing standards in social work education for the NAAC criteria of assessment and accreditation. A manual was prepared for self-study of social work institutions on the basis of the outcome of the proceedings of the above seminar (NAAC, 2005). This is a very significant document in the development of social work education in India. The broad division of standards include: 1) Standards for Curricular Aspects, 2) Standards for Teaching-Learning and Evaluation, 3) Standards for Research, Consultancy, and Extension, 4) Standards for Infrastructure and Learning Resources, 5) Standards for Student Support and Progression, 6) Standards for Organization and Management, and 7) Standards for Healthy Practices. The important aspects of the standards include: a) Workload of social work faculty members and the tasks expected to perform by them which include: Teaching, Field Work Supervision, Research, Field Action Projects, Consultation and Extension Education, Seminars, Publishing, etc., and b) The faculty: student ratio at MSW level is not more than 1:10. Social work education needs to maintain accountability to all stakeholders. They mainly include the students, the profession, the faculty members, the employer, and the society at large.

In a study of 49 schools of social work in Karnataka, Ramanaiah (2019) has made some prominent observations that include a) Many schools were being established without making any kind of need assessment, b) Many schools were not supported adequately with the required number of faculty members in proportion to the students' intake, c) Many qualified professional social workers were without jobs and some were working on temporary basis as faculty members, d) A number of doctorate degree holders with promising academic track record experienced difficulty in getting proper placement with decent pay package, and e) Demand for the course was gradually on the decline and more prominently in those schools being run by private managements. Further, a questionnaire was administered on 1033 final year MSW students of social work and it was observed that as many as 905 (87.61 percent) expressed satisfaction with the choice of the

course and majority (938/1033 or 90.80 percent) joined the course as it provides gainful employment, and a good number (639/1033 or 61.86 percent) of students preferred English and Kannada as the media of instructions.

High quality education benefits all ranging from the student himself/herself to the society at large. The teachers are primarily responsible for providing high quality education in a congenial learning environment that would enable the students to develop analytical thinking and creativity in their academic stream. While referring the research aptitude of students of social work, Ramachandran and De Sousa (1985) have stressed the need for the system of education that encourages independent thinking and creativity. This, according to them, would facilitate in creating right kind of aptitude in students. On the other side, if the system promotes only reproduction of what is being said in the class, and also if faculty members are rigid in their approach and recognize only memory power as the criterion for awarding marks, then the system itself is to be found fault with as far as originality is concerned. The authors, thus, stressed the need for quality teaching from faculty members.

The theoretical component of social work education is being provided within the four walls of classroom and field-based education known as field work practicum which involves an integration of academic component with practice. A drop in the quality of field work practicum, being offered to MSW students, was observed in a study of 75 agency field work supervisor by Hemalatha and Ramanaiah (2018). In their study, the authors administered a pre-tested questionnaire that contained major issues related to field work practicum. The observations indicated a wide gap between expectations of supervisors and the actual performance of students, and the quality of field work experience was not up to the mark. The willingness of students to learn, involvement of schools of social work in monitoring the field work programme, and quality of field work training offered were found not up to the desired level according to a good number of supervisors. The authors had provided certain suggestions to make the field work programme a meaningful component of social work education.

Ramanaiah and Nireekshan Singh Gowgi (2019) have made a study on the impressions of faculty members in supervising students' research projects for Master's Degree in Social Work. The study was intended to understand the extent of involvement of faculty members (as expressed by them) in the preparation and submission of research project by MSW students. Further, the study included their reactions to the different tasks involved in the process of undertaking research project and the performance of students in the

completion of research project. A sample of 83 faculty members were chosen and they were administered a pre-tested questionnaire. The results indicated the existence of a proactive approach of faculty members to the component of research project and they felt that research project enables students in acquiring the needed skills. But, as many as 38 (45.78 percent) considered research project as a painful academic activity from the point of view of students. The authors raised three questions (stated below) for wide discussion as these affect the workload of teachers:

1) Should research project be made a compulsory or an optional component?,
2) Should research project be offered at individual level or at group level?, and
3) Is it feasible to offer an advanced course on research methodology for those who undertake research project?

Teaching and research are two prime areas of work for faculty members of MSW programme. In an opinion study of Faver et al. (1986), two issues have been studied – a) the importance of research in social work education and practice, and – b) the extent of involvement of faculty members in research. The authors gathered data by adopting a questionnaire from 353 full-time faculty members of the rank of Assistant Professor and above in graduate social work programme throughout the United States. The study was made during 1981. As many as 347 teachers responded to the question: Do your interests lie primarily in research or teaching?. Of 347 faculty members studied, 226 (65.13 percent) were with tenured type of appointment and the rest (121/347 or 34.87 percent) with untenured type of appointment. Contrary to the general trend of witnessing higher rates of publications among tenured faculty, it was observed that the untenured had positive attitude towards research and they were competent in writing grant proposals and computer skills. The untenured teachers were also found interested in improving their teaching style as well as research skills.

It is highly appropriate to understand the work and aspirations of guest faculty members in social work and the present investigation is focused on these issues.

RESEARCH METHODOLOGY

Guest faculty members in social work are found working in almost all state public universities in Karnataka and are sharing major workload in conducting the MSW course. The study is aimed at understanding the personal and professional background of the guest faculty members that covers issues like teaching experience, reasons for opting guest faculty position, amount of remuneration /honorarium received and the levels of satisfaction, views on the nature of

work, and the quantum of workload undertaken. The study is also intended to elicit practical suggestions from guest faculty members to improve the quality of social work education as well as improved status as a teaching professional.

A sample of 55 guest faculty members with varied years of teaching experience, working in the departments/PG centres of nine state public universities in Karnataka, and who had consented to be the subjects of the study were chosen. A questionnaire, covering the issues mentioned above, was prepared and the same was pre-tested on five guest faculty members (other than the chosen 55 subjects) to know the adequacy and quality of the questionnaire to be adopted on the subjects under study. The observations on the pre-testing were analysed and suitable modifications were made in the questionnaire so as to yield objective responses from the subjects. The tool, thus, was prepared for administration. It was administered on all the 55 guest faculty members. The objectives of the study were explained to each one and their consent was obtained before administering the questionnaire. Suitable guidelines were given about the method of filling the questionnaire. Ethical issues of research, especially of informed consent and confidentiality were followed in eliciting responses from the subjects. The data were collected during the period January – February 2021.

RESULTS AND DISCUSSION

The personal and professional profile of the subjects, chosen for the study, are presented in Table 1 and 2 and findings of the study are shown in other tables (Table 3 to 8).

Table 1 and 2: Of the 55 guest faculty members chosen for the study, as many as 38 (69.09 percent) are male and the rest (17/55 or 30.91 percent) are female. A good number (58.18 percent) of guest faculty members belong to the age group of 25 - 35 years; and their age ranged from 25 to 58 with a mean age of 35.5 years. Of the total 55 guest faculty members, only 4 (7.27 percent) persons do not possess the qualification prescribed for teaching position and 11 (20 percent) possessed doctoral degree.

With regard to the years of experience as faculty members, 29 (52.73 percent) are with an experience of 1 - 5 years and others have put in more than 5 years of similar experience. The total years of experience ranged between 1 and 13 years with a mean experience of 5.1 years. Experience in the current institution (school) where guest faculty members are working is higher (mean: 3.4 years) than their past experience in other institutions (mean: 1.7 years). Majority of the teachers are in the prime age with long years of experience and with the

academic qualification prescribed for the position.

Table 3: Teaching position in an educational institution that too in a university is a cherished assignment in view of its status in the society and the lucrative remuneration/Honorarium it earns. Further, to serve as a faculty member, a definite qualification is required in addition to passion for teaching. The fact remains that from the point of view of the candidate, teaching position demands continuous learning and to ensure up-to-date in knowledge, skills and values and to learn new developments in the chosen subject to remain relevant and valuable. Multiple reasons are observed for choosing guest faculty position. The most important reasons include: interest in teaching (55/55), considers teaching enhances the competencies which include a combination of knowledge, skills and attitude essential to perform the functions of a teacher (52/55 or 94.55 percent), and keeping oneself engaged gainfully (47/55 or 85.45 percent). There are a few (10.91 percent) who considered that the assigned workload is manageable and hence, easy to function and other few (7.27 percent) opted teaching work as the location of the school is near the place of residence. Neither proximity of the place of work nor quantum of workload was found to be the reasons for choosing the assignment.

Table 4: The amount of remuneration/honorarium for guest faculty position varies from university to university within Karnataka and the position is graded as full-time guest faculty member and part-time guest faculty member and the like. Attendance requirement is mostly according to the specified work allotted. Some take one or two classes in a day and leave the premises of the school without attending to any other academic work. The remuneration ranged from Rs. 8,000/- per month for part-time guest faculty member to Rs. 50,000/- per month for full-time guest faculty member. The remuneration is for the whole year in one university and generally for 10 months in many other universities. There are a very few instances of appointment being made for 8 to 9 months. Generally, interview is being conducted before appointment is made. As many as 34 (61.82 percent) are either very much satisfied or reasonably satisfied with the remuneration/honorarium. Mention is to be made about the lack of provision for reimbursement of expenses incurred in making field-work visits.

Table 5: The curriculum of MSW course is prepared in such a way which meets the academic requirements in terms of course content. This includes the core domain, the supportive domain and the interdisciplinary domain in addition to a cluster of elective content (UGC Model Curriculum - Social Work Education, 2001). The objective of the curriculum is to prepare the students into competent

social work practitioners by using the knowledge, methods and skills of social work. The workload of teachers mainly includes class-room teaching, field work practicum supervision, and guidance for research project /dissertation. The other activities include: student services to deal with their concerns, needs and ideas; and to maintain academic integrity and honesty. The services include: placement of students in different professional roles; and counselling services for those with different problems/adjustment requirements, and development needs.

The workload of guest faculty members includes class-room teaching (38 percent), field-work visits (19 percent), seminar for theory paper/s (10 percent), group conference/s (9 percent), individual conference/s (8 percent), evaluation of field-work practicum records (7 percent), dissertation work (6 percent) and general seminar/s (3 percent). Classroom teaching is the major function of guest faculty members with a mean weekly workload of 5.3 hours and the range between a minimum of 2 hours and a maximum of 8 hours per week. The total weekly workload ranges from 7 hours to 21 hours with a mean workload of 14.05 hours.

Table 6: The distance between practitioner and academician/researcher is to be reduced to enable social workers understand that all the three are interrelated and not to be viewed as distinctive roles. At the level of social work education, it is to be made known both to the students and faculty members that teaching, supervision of field work practicum, and research guidance are the important functional areas of work of faculty members. The most liked component is teaching (according to 87.27 percent) and the least liked is the supervision of the field work practicum (as indicated by 72.73 percent). The administration of schools considers that the main function of a faculty member of social work is teaching in the classroom. Further, appointment of guest faculty positions is made generally on the basis of availability of teaching workload and not giving adequate importance to the workload related to research guidance and field work practicum supervision.

Table 7: The prevailing situation is the decline in the demand for MSW course in terms of its intake, especially in schools of social work, being maintained by the private managements. Further, decline in demand for the course is noticed in the universities in terms of the number of applications received for the fixed intake. It is observed that as many as 29 (52.73 percent) have not shown interest in continuing as guest faculty members. The reasons attributed for their disinterest include : the chances of getting a permanent teaching position are quite bleak,; less scope for teaching position in the long run; the amount of remuneration/honorarium received

is not in tune with the quantum of work done; and the working conditions (especially of physical facilities) are not conducive to work. The pessimistic view of the guest faculty members cannot be brushed aside. The minimum standards of MSW education are not maintained (especially of teacher: student ratio, conduct of field work practicum, and availability of social work literature in the library for the use of students and faculty members). A word of caution from the Forum of Former Vice-Chancellors of Karnataka is to be understood in the right perspective. The Forum says that the state public universities are poorly funded, inadequately staffed in terms of faculty members, and with less research output (The Times of India, dated: 15.03.2021). The number of guest faculty members, having the required qualification, is more than the number of teaching positions (vacant positions and filled-in positions put together) available. The gap is so much that many with sound academic and research background have less chances of being absorbed as faculty members in future. The remuneration/honorarium that they receive is very less in majority of cases.

Nearly half the number of guest faculty members (26/55 or 47.27 percent) being studied, indicate their sustained interest in continuing as guest faculty members in future too. They have a strong hope that they would get permanent position in due course of time either in the same institution where they are presently working or elsewhere (23/26 or 88.46 percent); some feel that they have spent many years as guest faculty member and hence, would like to continue (19/26 or 73.08 percent); and there are a few who expressed that it is too late to get another job (referring to position unrelated to teaching) at this stage (13/26 or 50 percent). These teachers say that they are tuned to a different way of professional life, involving themselves in teaching, research and other extension activities, **and** changing the route from teaching to other field is extremely difficult at this stage. It is the hope of bright future ahead that makes them continue in the same position.

Table 8: Having served for a long time and doing the work of a regular faculty member, the guest faculty members are also concerned about the quality of education. They strongly believe that regular revision of curriculum to suit to the requirements of the day is necessary. In addition, field work practicum is to be made vibrant. They even wish a uniform curriculum at the state level. Increased remuneration/honorarium on the basis of past performance/years of experience and provision for competence develop-ment programme for all guest faculty members in the form of orientation programme/refresher course in the UGC-HRD Centres are suggested for the professional development. These

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

suggestions need to be viewed from the view point of improved quality education and positive motivation on the part of guest faculty members. They believe that maintaining high quality education with focus on skill development, making the course more socially relevant, and creating improved opportunities for sound placement of students after the completion of the course would take social work profession to greater heights.

Table 1: Personal and Academic Background of Guest Faculty Members

Sl. No.	Detail	Guest Faculty Members N: 55	%
1	**Age (in years)**		
	25 - 35	32	58.18
	36 - 45	18	32.73
	46 - 55	04	7.27
	56 and above	01	1.82
Range: 25 - 58 years; Mean: 35.5; SD: 6.078			
2	**Gender**		
	Male	38	69.09
	Female	17	30.91
3	**Academic Background**		
	MSW	04	7.27
	MSW with SLET/NET	40	72.73
	Ph.D./ with SLET/NET	11	20.00

Table 2: Teaching Experience of Guest Faculty Members

Sl. No.	Teaching Experience (in years)	Guest Faculty Members N: 55	%
1	**Past**		
	No Experience	33	60.00
	1 - 5	14	25.45
	6 - 10	08	14.55
	11 and above	-	-
Range: 0 - 10 years; Mean: 1.691; SD: 2.621			
2	**Present**		
	1 - 5	43	78.18
	6 - 10	11	20.00
	11 and above	01	1.82
Range: 1 - 12 years; Mean: 3.418; SD: 2.681			
3	**Total**		
	1 - 5	29	52.73
	6 - 10	24	43.64
	11 and above	02	3.64
Range: 1 - 13 years; Mean: 5.109; SD: 3.067			

Table 3: Reason/s for Opting Guest Faculty Position

Sl. No.	Reason/s	Guest Faculty Members N:55	%
1	Interest in teaching	55	100.00
2	Easy to perform since assigned workload is less	06	10.91
3	Teaching helps in preparing for competitive examination	32	58.18
4	Teaching enables improvement of competencies	52	94.55
5	Teaching job helps to keep oneself engaged gainfully	47	85.45
6	Proximity of job location (distance between place of work and residence is less)	04	7.27
7	Others	15	27.27

Table 4: Remuneration/Honorarium and Level of Satisfaction (N: 55)

Remuneration (Per month in Rs.)	Level of Satisfaction				
	Very much Satisfied	Reasonably Satisfied	Not Satisfied	Total	%
10,000 and less	-	-	01	01	1.82
11,000 - 20,000	02	13	08	23	41.82
21,000 - 30,000	03	07	08	18	32.73
31,000 - 40,000	01	04	04	09	16.36
41,000 and above	03	01	-	04	07.27
Total	**09 (16.36%)**	**25 (45.46%)**	**21 (38.18%)**	**55**	**100**
Remuneration Range : Rs.8000 – Rs.50,000, Mean : 26.164, SD : 9.758					

Table 5: General Workload (in terms of clock hours) Per Week (N: 55)

Sl. No.	Nature of work	Range (in hrs.)	% of workload	Mean	SD
1	Teaching Subject Paper/s	2 - 8	38	5.345	1.528
2	Field Work Visits	0 - 5	19	2.673	1.810
3	Seminar for teaching Paper/s (Subject Paper/s)	0 - 3	10	1.473	0.628
4	Group Conference/s	1 - 2	09	1.200	0.400
5	Individual Conference/s	1 - 2	08	1.127	0.333
6	Evaluation of Field Work Reports/Records	1 - 2	07	1.036	0.187
7	Dissertation/Project Work	0 - 2	06	0.836	0.496
8	General Seminar/s	0 - 3	03	0.364	0.671
	Total	**7 - 21**	**100**	**14.055**	**4.025**

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

Table 6: Interest/Liking of Guest Faculty Members with Regard to the Components of Social Work Education (N: 55)

Sl. No.	Component	Level of Interest/Liking			Total
		Most Liking	Moderate Liking	Less Liking	
1	Teaching	48 (87.27)	06 (10.91)	01 (1.82)	55
2	Research	05 (9.09)	36 (65.45)	14 (25.45)	55
3	Field Work Practicum	02 (3.64)	13 (23.64)	40 (72.73)	55
	Total	**55**	**55**	**55**	

Table 7: Interest in Continuing/Discontinuing Guest Faculty Position

Response	Guest Faculty Members N: 55	%
1. Yes – Interested	**26/55**	**47.27**
a. Spent many years in the profession and hence, would like to continue	19/26	73.08
b. Too late to get another job (other than faculty position)	13/26	50.00
c. Hoping to get permanent position in the near future (here or elsewhere)	23/26	88.46
2. No – Not Interested	**29/55**	**52.73**
a. Working conditions not so favourable	15/29	51.72
b. Less Compensation (Honorarium/ Remuneration)	21/29	72.41
c. Chances of obtaining permanent or long term teaching position are bleak	28/29	96.55
d. Less scope for teaching positions in the long run	24/29	82.76

Table 8: Measures to Improve the Quality of Social Work Education/Chances of Growth as Faculty Member

Sl. No.	A. Quality of Social Work Education	Guest Faculty Members N: 55	%
1	Uniform syllabus (with slight modifications on the basis of local requirements) at least at the state level	49	89.09
2	Strengthen the field work component by establishing sound interaction between the school and field work agencies	55	100.00
3	Regular revision of syllabus and other components of the course by involving all the stakeholders (students, faculty members, field work supervisors, social work practitioners, prominent members in	55	100.00

	the society)		
	B. Chances of growth as a teaching professional		
1	Increased remuneration/honorarium on the basis of past performance/years of experience to motivate the talent	55	100.00
2	Competence development programme for guest faculty members	55	100.00

CONCLUSION

The study is intended to know the academic work shared by the guest faculty members, reasons for choosing guest faculty position, their preference/liking of the nature of academic work, and suggestions to improve the quality of social work education. It also elicited their future career plans. A sample of 55 guest faculty members in the subject of social work, working in nine state public universities of Karnataka, have been chosen and they were administered a pre-tested question-aire. It is observed that most of the candidates are qualified and some are highly qualified possessing Doctoral Degree with teaching experience. Interest in teaching is the prime reason for taking up the position and a few are highly satisfied with the amount of remuneration they receive, though many are either moderately satisfied or not satisfied. The major part of the workload, including the most liking aspect of academic work, is teaching. Slightly more than half are not interested in continuing as guest faculty member in future. Uniform and periodical revision of curriculum and strengthening fieldwork practicum are suggested as measures of improving the quality of social work education, and equally the guest faculty members are concerned with self development in terms of increased remuneration /honorarium and professional advancement in terms of competence development.

Most of the schools experience shortage of faculty members on regular basis and hence, the schools depend on guest faculty positions. The idealistic ratio of faculty member and student at 1:10 is hardly followed. Desai (2003) rightly mentioned almost two decades ago that increase in the number of schools of social work is the cause of concern in view of the absence of feasibility study before starting a school and provision of inadequate human and material resources for its functioning. All key stakeholders, especially the professional associations need to take initiatives. They have an important role in representing and promoting social work profession. The associations, representing the profession of social work even at regional levels, are

expected to take initiatives which include:-

1) Provision of suitable measures to facilitate and enable social workers to acquire competencies and to advance their professional practice in the broader field of **helping people**.
2) Periodical monitoring of the functioning of the schools and work for maintaining high standards of social work education, and
3) Providing services proactively for the professional development of young talent who are desirous in finding a job placement of their choice. They experience hardships in achieving their expectations fulfilled in spite of acquiring high professional /prescribed standards in their academic and professional life.

The fact remains that the future of social work largely depends on many factors including the quality of education that is being provided, the level of motivation of students in pursuing the course, the place of social work in the society as an essential human service, and the opportunities at hand for social work services with different nomenclature of positions viz. Counsellor, H.R. Executive, Medical Social Worker, Psychiatric Social Worker, Child Development Project Officer (CDPO) and the like. All the above would influence furthering the status of social work profession.

EXPLANATION OF THE TERMS:

1) **School of Social Work:** The School of Social Work means, the Department of Social Work of a College or an independent institution offering BSW/MSW courses. Further, the college /institution is affiliated to a university. The term school also refers to the Department of Social Work of a university or Department of Social Work of P.G centre of a University or Deemed-to-be-University. In this study, 55 guest faculty members working in the Department of Social Work of State Public Universities in Karnataka and also Department of Social Work of P.G centers of these universities have been chosen as subjects of study.
2) **Guest Faculty Members:** They are appointed by the university through Employment Notification and an Interview by a committee thereafter. The selected candidates are appointed for a particular number of hours of work per week or appointed for the whole month without specification of number of hours but on a consolidated pay. It is also common to see the designation of part-time faculty member or full-time faculty member, but the fact is that, they are not on the payroll. Generally, once appointed, guest faculty members are continued for the next academic session depending upon the requirements, unless

they express disinterest in taking up the work or their performance is rated below the expected level. They are generally referred to as teachers by the students and administration of the institution.

3) **Honorarium:** Also referred to as remuneration for the work done. It is in the form of monthly honorarium, or payment is on the basis of number of hours of work subject to a maximum of some amount prescribed. The appointment ranges from 10 months of a year to all 12 months. Very few instances of 8 to 9 months recruitment of guest faculty members are also observed. The university provides the needed infrastructural facilities to guest faculty members on par with the regular faculty members.

REFERENCES

Desai, Armaity S: The Role of the University Grants Commission in Implementation of Standards, In. **Standards for Assessment of Quality in Social Work Education**, Report of the National Seminar, organized by the Tata Institute of Social Sciences, Mumbai and Sponsored by NAAC, Bangalore on 11th,12th and 13th November 2003, 34 – 40..

Faver Catherine A; Frank Fox, Mary; Ski Hunter, Mary and Shannon, Coleen: Research and Practice: Orientations of Social Work Educators, **Social Work**, 1986, **31** (4), 282-286.

Hemalatha, S and Ramanaiah, TBBSV: Field Work Practicum in Industries: An Opinion Survey of Human Resource Professionals, **Desh Vikas**, 2018, **5** (1), 1-22.

NAAC: **Institutional Accreditation**: **Manual for Self-study of Social Work Institutions,** National Assessment and Accreditation Council, Bangalore, 2005.

Payne, Malcolm: **What is Professional Social Work?**, Revised Second Edition, Rawat Publications, Jaipur, 2006.

Ramachandran, P and De Sousa, Desmond: Teaching of Social Work Research: Some Reflections, **The Indian Journal of Social Work**, 1985, **46** (3), 389-398 (Reprinted in 1991).

Ramanaiah, TBBSV and Nireekshan Singh Gowgi, S K: Perception of Faculty Members in Supervising Research Projects for Master's Degree in Social Work, **Global Journal for Research Analysis**, 2019, **8** (8), 4-10.

Ramanaiah,, TBBSV: **A Study of Current Status of Social Work Education in Karnataka**, A Project Report Submitted to the University Grants Commission, New Delhi as a Fulfilment of Emeritus Fellowship in the Subject of Social Work, Department of Studies in Social Work, University of Mysore, Mysuru, 2019.

UGC: **UGC Model Curriculum – Social Work Education**, University Grants Commission, New Delhi, 2001.

*****

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.232; Email: drtvramana@yahoo.co.in

వడలి రాధాకృష్ణ కథలు-గ్రామీణ జీవనం

డా॥ లంకిపల్లె జ్యోతీశ్వర నాయుడు,
ఆంధ్రోపన్యాసకులు,
వి.ఆర్.యస్. & వై.ఆర్.ఎన్. కాలేజి,
చీరాల, ప్రకాశంజిల్లా.

దేశాభ్యున్నతకి గ్రామాలే పట్టుగొమ్మలు. ప్రశాంత వాతావరణానికి, జీవనానికి నిలయాలు ఈ గ్రామాలు. అసలు గ్రామము అంటే జనపదాలని, పల్లెలనీ అంటారు. జనాలు నివసించే ప్రాంతాన్ని జనపదం అంటారు. పూర్వం జనపదాలు అనేవారు. ఇప్పుడు గ్రామము అంటున్నారు. దేశం సాంకేతిక పరంగా ఎంత అభ్యున్నతి సాధించినా, ఎంత టెక్నాలజీ పెరిగినా, ఎన్ని కృత్రిమ వసతులు మానవుడు కనుగొన్నా, ఎంత ధనాన్ని ఆర్జించినా ప్రకృతి ధర్మాన్ని అవన్నీ తీర్చలేవు. మనిషికి ఆకలి, నిద్ర, జననం, మరణం లాంటి వన్నీ ప్రకృతి ధర్మాలే. అయితే వీటిలో ఆకలిని తీర్చే ఒకే ఒక దారి ఆహారం తీసుకోవటం. ఈ ఆహారం అనేది ఒక ఊరికి, ఒక పట్నానికి, ఒక దేశానికి అని పరిమితం కాకుండా పుట్టిన ప్రతి జీవికి అవసరం ఈ ఆకలి తీరడం. ఇంతటి అవసరాన్ని తీర్చేవి ప్రకృతి అందాలతో అలరారే "గ్రామాలు". ఈ పల్లెటూళ్ళు పచ్చని పంటపొలాల్లో పంట పండిచక పోతే ఈ ప్రకృతి ధర్మమే నెరవేరదు. అందుకే దేశానికి ప్రాణం గ్రామాలు. గ్రామాల్లో నివసించే పల్లె ప్రజలు వెన్నెముక వంటి వారని నానుడి.

ఇలా ఆహారాన్నందిచే పంటపొలాలు పల్లెల్లోనే తప్ప పెద్ద పెద్ద నగరాలు, పట్నాల్లో సాధ్యమయ్యే విషయం కాదు. ఒక వ్యవసాయం అనే కాకుండా, మానవ విలువలకు, బంధాలకు, ఆచార వ్యవహారాలకు, మన సంస్కృతీ సాంప్రదాయాలకు, ప్రేమాభిమానాలకు, గౌరవ మర్యాదలకు, ప్రకృతిలోని సహజ అందాలకు ఇలా ఎన్నెన్నో విలువల నెలవులు ఈ గ్రామాలు. ఇప్పటికీ, ఇంత నగరీకణ జరుగుతున్నా కూడా మన పల్లెల్లోని విలువల వల్ల ప్రపంచంలోని దేశాల్లో మనదేశం పట్ల ఒక గౌరవ అభిప్రాయం ఉంది. ఇది కేవలం మన గ్రామాల వల్ల అంటే అతిశయంగా ఉన్నప్పటికీ వాస్తవ విషయం ఇది అని మనందరిలో ఎవరిని అడిగినా చెప్తారు. ప్రకృతి విలువలతో, మానవ విలువతో వర్థిల్లుతున్న గ్రామాలు దేశానికి ఎంతటి ప్రయోజనాన్ని చేకూరుస్తున్నాయో, విలువలను ఎలా కాపాడుతున్నాయో రచయిత వడలి రాధాకృష్ణ గారు ఆయన రచనలో అడుగడుగునా ప్రస్తావించారు.

రచయిత వడలి రాధాకృష్ణకు తన బాల్య స్మృతుల్లో నిలిచిన గ్రామీణ జీవితం పట్ల ప్రత్యేకమైన అభిమానం ఉంది. "పల్లె ప్రజల ఆదరాభిమానాల పట్ల చెరిగిపోని నమ్మకం ఉంది. వారి అమాయకత్వం మీద అపారమైన సానుభూతి ఉంది. ఆధునిక నగరీకరణ వల్ల కనుమరుగైపోతున్న గ్రామీణ సంస్కృతి పట్ల బాధ ఉంది. ప్రపంచీకరణ నేపథ్యంలో ఉప్పెనలా చొచ్చుకువస్తున్న విపరీత పోకడలపై ఆక్రోశం ఉంది. పంటచేలూ, పచ్చికబయళ్ళూ, ప్రశాంతమైన ఆహ్లాదకర ఆరుబయలు ప్రకృతి దృశ్యాల పట్ల పులకింత ఉంది. ఈ కథల్ని చదువుతున్నపుడు ఆయా పాత్రల వెనుక రచయిత అంతరంగం మనకి స్పష్టమవుతుంది. ఈయన కథల్లో గ్రామీణ విలువలు ఎలా కనుమరుగవుతున్నాయో, వాటిని మనం ఎలా కాపాడుకొనగలమో, ఈ విలువలను, అనుబంధాలను మనం ఎలా దూరం చేసుకుంటున్నామో తన ప్రతి రచనలోనూ వడలి రాధాకృష్ణ పాఠకులకు అందించారు. ఈయన రచనల్లో గ్రామీణ ప్రజల జీవనం ఎలా కొనసాగుతుందో,

వారి వారి జీవనంలో ఎన్ని సమస్యలు ఉంటాయో ప్రతి అంశాన్ని తీసుకొని ఒక కథగా మార్చి మన కనుల ముందుంచారు రాధాకృష్ణ. ప్రకృతి అందాలతో బయటకు ఆహ్లాదంగా కనిపించే పల్లెల్లో ఎన్ని అసౌకర్యాలు ఉన్నాయో, పల్లె ప్రజల జీవనం ఎంత కష్టమో వారికి మనం పెద్ద మనసుతో ఎంత సహాయం చేయవచ్చో వివిధ అంశాలను ఆయన రచించారు. గ్రామీణ జీవనం ఎంత ప్రశాంతమైనదో, ఎంత అందమైనదో వర్ణిస్తూ వాటిని మనం ఎలా కాపాడుకోవాలో సూచించారు.

నగరాలనీ, నాగరికతలనీ అందని ద్రాక్షపళ్ళకోసం పరుగులు తీస్తున్న మనం వడలి వారి రచనలు చదివితే మనం మరిచిపోతున్న విలువల విలువ అవగతమవుతుంది. ప్రపంచీకరణ నేపథ్యంలో గ్రామీణ జీవనం అంటే ఏదో బ్రతకలేనివారు గ్రామాల్లో జీవిస్తున్నారని ఇప్పటి వారు చులకన చేసే పరిస్థితులు వచ్చాయి. బ్రతకలేని వారు గ్రామాల్లో ఉంటున్నారో, మనం బ్రతకాలంటే పల్లెల్లో జీవనాన్ని కొనసాగించేవారు లేకపోతే మన పరిస్థితి ఏంటి అన్న బేరీజు వేసుకోవాలి. ఇలా తారతమ్యాలు తెలుసుకోవాలని వారి కోసం వడలి రాధాకృష్ణ ఈ రచనలు చేశారనిపిస్తుంది. గ్రామీణ విలువలను, అందాలను, జీవన విధానాలను, అనుబంధాలను తన కథలతో మనకు అందించారు.

'అంతర్నేత్రం' కథాసంపుటిలోని గ్రామీణ జీవనం

అంతర్నేత్రం కథాసంపుటిలో 'నేనున్నాను' కథలో గ్రామీణ జీవన విధానంలో ప్రకృతి అందాలకన్నా పల్లె ప్రజల జీవనం ఎలాంటి మలుపులు తిరుగుతుందో స్పష్టమవుతుంది. ఈ కథలో అగ్రహారం గురించి చెప్పారు రచయిత. అగ్రహారం అంటే పూర్వం రాజులుగానీ, రాజవంశీకులుగానీ, పెద్దవారు కానీ, ఆచార సాంప్రదాయాలు పాటించే బ్రాహ్మణ కుటుంబీకులకు గానీ, వృత్తి కళల వారికి గానీ, వారు ఉండడానికి కొంత ఊరిని ఇచ్చేవారు. ఆ ప్రాంతాన్ని అగ్రహారం అనేవారు. ఇలా పూర్వం అగ్రహారంలో ఏయే కట్టుబాట్లు, ఆచారాలు, పద్దతులు ఉండేవో ఈ కథలో ఆవిష్కృతం చేశారు. ఇప్పటి జీవన సరళిలో సామాన్యమైన విషయాలు ఒకప్పటి గ్రామీణ జీవనంలో ఎంతో విశిష్టత కలిగి ఉండేవి. గ్రామంలో ఏ చిన్న విషయం జరిగినా, మంచైనా, చెడైనా కూడా ప్రతి ఒక్కరికీ తెలుస్తుంది. అది అందరికీ ఆమోదమై ఉండాలనేది గ్రామీణ అగ్రహారం కట్టుబాటు. దీనిని అతిక్రమించినవారి గురించి పలురకాలుగా మాట్లాడుకోవటం గ్రామీణ జీవన లక్షణం. గ్రామీణ ప్రజల్లో ఈ లక్షణం 'నేనున్నాను' కథలో చాలా బాగా వ్యక్తం చేశారు. సంప్రదాయమైన ఇల్లాలికి ఏమీ తెలియదని అపోహపడ్డ భర్త, చాటుమాటుగా భర్త చేసే పనులు ఆనోటా ఈనోటా విన్నా, బయటపడి అల్లరి చేయకుండా భర్తని మార్చుకోవాలన్న సంకల్పం ఉన్న భార్య. వీరి కట్టుబాట్లలో వీరు ఉండగా వీరి గురించే మాట్లాడుకునే అగ్రహారీకులు, చెడు ప్రవర్తన కలిగిన భర్తను గురించి అందరూ మాట్లాడుకుంటుంటే విన్న తమ్ముడు, కొడుకూ కూడా తనను నిలదీసి అడిగినా నోరువిప్పని స్త్రీ హృదయం ఒక పల్లెటూరి ఆడవాళ్ళలోనే ఆ నిగ్రహం ఉంటుందని రచయిత భావం వ్యక్తం చేశారు. ఇదే విషయం నగరాల్లో అయితే ఎవరూ పట్టించుకోరు. కానీ గ్రామంలో ఒక తప్పు విషయంగా భావిస్తారు. వేశ్య దగ్గరికి వెళ్ళే భర్తని మార్చాలన్న తపన చదువుకోని ఒక స్త్రీ చేయగలుగుతుందా! ఈ రోజుల్లో చాలామంది మగాళ్ళకి అదేయావ! పందుల్లా కుక్కల్లా తిరుగుతూ సాయంత్రం అయ్యేసరికి 'టీ' సెంటర్లో ఏ ఇద్దరు చేరినా ఆడదాని శరీరం గురించే, జీవితంలో అంతకుమించి ఏమీ లేనట్లు కక్కుర్తి పడి చస్తారు.

సుకుమారమైన శృంగారాన్ని బజారుపాలు చేస్తున్నారు. విచ్చలవిడి ప్రవర్తనతో రచ్చకీడుస్తున్నారు. పెళ్లాం పిల్లలు, ఇంటి అవసరాల కంటే కూడా అలాంటి చౌకబారు ఆలోచనలకి అలవాటు పడిపోయి అందమైన జీవితాలను ఛిద్రం చేసుకుంటున్నారు. ఇలాంటి విషయాలను సమాజ విరుద్ధమైన విషయాలుగా భావించి తప్పుగా మాట్లాడుకొని ఖండిస్తారు గ్రామ ప్రజలు. ఎవరితో పడితే వారితో సంబంధాలు కొనసాగించే వేశ్య, ఆమెకేదైనా ఇబ్బంది వస్తే, అప్పటిదాకా వాడుకొని అప్పటికప్పుడు వెలివేయాలన్న గ్రామీణ కట్టుబాటు. పంచాయితీలు అందరి మధ్యన దోషులు, తీర్పులు, వాటి ఆచరణ పల్లెల్లో కనిపించే విధానం. ఈ విధానం ఈ కథలో వడలి రాధాకృష్ణ స్పష్టంగా రాశారు. అప్పటి దాకా వాడుకొని ఆమెకు ఎయిడ్స్ సోకిందన్న నెపంతో, కాపురాలు కూలుస్తోంది ఊరి నుంచి వెలివేయండన్న ప్రజల పంచాయితీ వారందరి ముందు తలవంచుకు నిలబడ్డ ఆమె. అప్పటి దాకా భర్త తనని మోసగించి ఆమె వెనుక తిరిగాడు. ఇప్పుడు ఆమెను దోషిగా చూస్తున్నాడు. తనను తాను కాపాడుకోవాలన్న స్వార్థం. భర్త మనిషిగా మారినందుకు ఒకప్రక్క సంతోషం, మానవత్వం లేదన్న బాధ. కానీ సాటి స్త్రీని ఆపదలో ఆదుకోవాలన్న ఔదార్యం ఇవన్నీ ఒక పల్లె జీవన సరళిలో కనిపిస్తాయని వడలి రాధాకృష్ణ గ్రామీణ జీవనంలో స్త్రీ జీవన విధానాన్ని తెలిపారు.

'అంతర్నేత్రం' కథలో కూడా గ్రామీణ జీవనం చేసే ప్రజల నాడిని పట్టి చెప్పారు. ఒక వ్యక్తి మరణించాడంటే ఎవరో ఎక్కడోలే మనకెందుకు అని గ్రామ ప్రజలు అనుకోరు. మరణించిన వ్యక్తి ఇంటికి గుంపులు గుంపులుగా అందరూ చేరతారు. ఎవరికి చేతనైన సహాయం వారు చేస్తారు. కొందరు మాటల ద్వారా ఊరట కలిగిస్తారు. కొందరు పనులకు సహాయం చేస్తారు. మానవ విలువలకు అద్దం పట్టే గ్రామీణ జీవనం కనపడుతుంది అంతర్నేత్రం కథలో. భర్తను కోల్పోయి ఒంటరిగా ఉన్న స్త్రీకి దూరాన వున్న కొడుకులు వచ్చి ఓదార్చక పోయినా అక్కడకు వచ్చిన ఊరి ప్రజలందరూ చూపించే సానుభూతి గ్రామీణ ప్రజల ఆదరాభిమానాలను తెలుపుతుంది. ఎక్కడో పల్లెటూళ్ళో ఉన్న నాన్న అప్పులు చేసి వుంటాడు. వెళితే వెంబడి మనకు చుట్టుకుంటాయి అన్న కుసంస్కారంతో పట్నంలో ఉన్న కొడుకులు, కోడళ్ళు తండ్రి చనిపోయినా రారు. ఆ సమయంలో సహచరి అయిన భార్య, సమాజ కట్టుబాట్ల ప్రకారం కొడుకులు తలకొరివి పెట్టాల్సిన సమయంలో వారు రాకపోవడంతో అందరూ తలా ఒక మాట అంటుంటే, ఆమెకు ఏమి చేయాలో తోచక ఆలోచిస్తుంది. ఇక్కడ కొడుకులు దూరమైన పల్లెల్లోని తల్లిదండ్రుల పరిస్థితిని రచయిత ఎంతో హృద్యంగా రచించారు. చివరకు ఆమె నేనే నా భర్తకి తలకొరికి పెడ్తాను అని నిర్ణయం చెప్తుంది. గ్రామంలో ఇలాంటి సమాజ వ్యతిరేక నిర్ణయాలు విడ్డూరంగా అనిపిస్తాయి. ఆమె తలకొరివి పెట్టి కొడుకులకు బుద్ధి చెప్తుంది. ప్రేమ, అనురాగం పంచి పెద్ద చేసినా, నగర వాతావరణంలో నేర్చుకొన్న కుసంస్కారం వారి చేత ఆ పని చేయిస్తే, మానవత్వంతో పెంచి పెద్ద చేయాలన్న నిర్ణయంతో ఆమె చివరి దశలో కూడా ఒక అనాథని మంచి సంస్కారంతో పెంచాలన్న నిర్ణయానికి దారితీస్తుంది. "మనుషులు మర యంత్రాల్లా కాకుండా మానవత్వమున్న మహనీయుల్లా మెలగక జీవన పరుగుపందెంలో యంత్రాలై పోతున్నారు. అమనవీయత–నిర్దయ, విచ్చుకత్తుల్లా కదిలే మనుషులు హృదయాలతో గాక మెదళ్ళతో మావత్వాన్ని బేరీజు వేసి ఆత్మీయతల్ని కూడా వాణిజ్య వస్తువులుగా చేస్తున్న దయనీయ పరిస్థితి. ఇలాంటి విపరీత పోకడలకు అతీతంగా, ఆత్మీయతకు అర్థంగా గ్రామీణ జీవనం ఉంటుందని 'అంతర్నేత్రం' కథలో కవి గ్రామీణ జీవనాన్ని చూపించారు.

'మనిషై పుట్టిన వాడు కారాదు మట్టి బొమ్మ' అన్న చందాన మనం పుట్టి పెరిగిన పల్లెటూరి వాతావరణాన్ని మరువద్దని, అసలు మరువలేమని వడలి రాధాకృష్ణ తన కథల్లో ముఖ్యంగా ప్రస్తావించిన అంశం. మన జీవితంలో ఎంత ఉన్నత శిఖరాలు అధిరోహించినా, జీవన పోరాటంలో తమ బాధ్యతల్లో త లమునకలౌతున్నా, వయసు పై బడినా కూడా తమ జ్ఞాపకాల్లో గ్రామంలో పుట్టి పెరిగిన వారు మాత్రం గ్రామీణ జీవనాన్ని మరచిపోరు. ఎప్పటికైనా, జీవిత చరమాంక దశలోనైనా మరల గ్రామీణ వాతావరణంలో ఉండాలన్న తపన ప్రతి ఒక్కరిలో కనపడుతుంది.

ఈ విధంగా వడలి రాధాకృష్ణ తన కథల్లో గ్రామీణ జీవన విధానాన్ని, జీవనశైలిని, జీవన సరళిని ప్రజలు మరచిపోలేని విధంగా మనం కూడా ఒక్కసారి వెనక్కి తిరిగి చూసుకునేలా రచన సాగించారు.

ఆధార గ్రంథములు :-

1) అంతర్నేత్రం కథా సంపుటి – వడలి రాధాకృష్ణ
2) మనసు మూలాల్లోకి కథా సంపుటి – వడలి రాధాకృష్ణ

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

A study on Gender differences in healthy eating habits of adolescents of Himachal Pradesh

Raj Pathania, Goldy Chopra and Madhur Katoch
Dept. of Human Development and Family Studies, College of Community Science
CSK Himachal Pradesh Krishi Vishvavidyalaya, Palampur- 176062, India.

Abstract: *A sample of 150 adolescents in the age group of 11-19 years of two selected blocks (Panchrukhi and Bhawarna) of Kangra district was selected randomly with the aim to assess the dietary pattern of adolescents of Himachal Pradesh. A self-structured interview schedule dealt with general information and dietary habits, frequency of eating out, and the type and amount of fat used as the cooking medium, foods fads and fallacies and nutrients intake by the adolescents. Majority of adolescents preferred home prepared foods and majority of female respondents vegetarian whereas male were non-vegetarian. Most of the respondents take meals thrice a day. Data on food fads and fallacies revealed that majority of the respondents (78.00%) did not have any restrictions and beliefs regarding any type of food consumption. There was significant difference between the mean intake of majority of the nutrients between male and female respondents.*

Key words: *Gender, health, food fads and fallacies and adolescents.*

Introduction

Healthy eating in childhood and adolescence is important for proper growth and development. Dietary patterns developed during adolescence may contribute to obesity and eating disorders and may increase the risk for several important chronic diseases later in life. The dietary habits have also altered; such that it is influencing the disease pattern which is now following that of developed countries with increasing obesity, diabetes, coronary heart diseases and renal diseases. Besides infancy, adolescence is the fastest growth stage in the life cycle. Although genetic factors undeniably influence the growth of the adolescent to a certain extent, nutritional intake also has a significant effect. Adolescence is a period where youngsters start to make their own food choices and the eating habits they adopt most probably persist into adulthood; they should be guided properly about their food intake so as to avoid any health problems later in life. The present study was under taken in order to make appropriate nutritional recommendations at this crucial stage of the life of an individual. Investigating the eating habits of adolescents was of primary importance in the study as it is a reflection about the dietary pattern the respondents would most probably adopt in the years to come. Hence the present study was under taken with the objective to assess the dietary pattern of adolescents and find out the gender difference in the nutrient intake between male and female adolescents.

Materials and methods

A well-structured interview schedule was prepared for collection of data / information. The questionnaire was developed to assess the dietary pattern of the 150 adolescents (75 male and 75 female) of Bhawarna and Panchrukhi blocks of Kangra district Himachal Pradesh on various aspects such as meal pattern, cooking methods and medium, food preferences, Foods fads and fallacies and nutrient intake. Information regarding the intake of food for three consecutive days was collected from respondents using 24 hours recall method. Standard measures including glasses, katories, serving spoons were used for estimating the amounts of foods. Consumed food intake was recorded in terms of standard size utensils and detailed information about the ingredients used and the method of cooking was also recorded. The amount of cooked food was converted into raw ingredients and nutrient intake was calculated using food consumption table (Gopalan *et al*. 1989).

Results and Discussion

Information regarding meal pattern of the respondents is given in table 1 revealed that little less than half of male respondents (49.34%) took meal more than thrice a day and 46.66 per cent of males took meal thrice a day whereas, only 4.00 per cent of the male respondents took meal twice a day. Majority of the female (64. 00%) respondents took meal thrice a day and 29.34 per cent of female respondents took meal more than thrice a day and only 6.66 per cent took meals twice a day. Food habits of the male and female respondents revealed that half of the male (50.67%) and one fifth of the female (20.00%) respondents were non-vegetarian whereas majority of female (62.66%) respondents were vegetarian whereas 38.66 per cent of the male respondents were vegetarian. However, only one tenth male (10.67%) and almost one fifth female (17.34%) respondents were semi-vegetarian.

Table 1. Frequency distribution of respondents according to meal pattern n=150

Particulars	Boys (n=75)	Girls (n=75)	Total (N=150)
Frequency of taking meals per day			
Once	-	-	-
Twice	3 (4.00)	5 (6.66)	8 (5.33)
Thrice	35 (46.66)	48 (64.00)	83 (55.34)
More	37 (49.34)	22 (29.34)	59 (39.33)
Foods habits			
Vegetarian	29 (38.66)	47 (62.66)	76 (50.66)
Non-vegetarian	38 (50.67)	15 (20.00)	53 (35.34)
Semi-vegetarian	8 (10.67)	13 (17.34)	21 (14.00)
Total	**75 (100.00)**	**75 (100.00)**	**150 (100.00)**
Regularity of taking meals			
Regular	39 (52.00)	44 (58.66)	83 (55.33)
Irregular	36 (48.00)	31 (41.34)	67 (44.67)
Total	**75 (100.00)**	**75 (100.00)**	**150 (100.00)**

Mode of taking meals			
Frequent small meals	13 (17.33)	16 (21.33)	29 (19.33)
Light meals	45 (60.00)	50 (66.67)	95 (63.34)
Heavy meals	17 (22.67)	9 (12.00)	26 (17.33)
Total	**75 (100.00)**	**75 (100.00)**	**150 (100.00)**
Family eating pattern			
In the kitchen	62 (82.66)	63 (84.00)	125 (83.33)
Dining table	8 (10.67)	5 (6.67)	13 (8.67)
While watching T.V.	5 (6.67)	7 (9.33)	12 (16.00)
Total	**75 (100.00)**	**75 (100.00)**	**150 (100.00)**
Taking of salt with meal			
More salt	3 (4.00)	5 (6.66)	8 (5.33)
Low salt	16 (21.33)	21 (28.00)	37 (24.67)
Moderate salt	36 (48.00)	41 (54.67)	77 (51.34)
Not at all	20 (26.67)	8 (10.67)	28 (18.66)
Total	**75 (100.00)**	**75 (100.00)**	**150 (100.00)**

Note: Figures in parenthesis indicate percentages of respondents.

Regularity of taking meals more than half of the male (52.00%) and female (58.66%) respondents were regular in taking meals whereas 48.00 per cent of the male respondents and 41.34 per cent of female respondents were irregular in taking meals. Mode of taking meal maximum of the male and female respondents took light meal and heavy meal was taken by 22.67 per cent of male and 12.00 per cent of female respondents whereas, frequent small meals were taken by 17.33 per cent of male and 21.33 per cent of female respondents.

Family eating pattern, majority of the male (82.66%) and female (84.00%) respondents ate in the kitchen and few of the male and female respondents ate on the dining table (male 10.67% and female 6.67%) and ate while watching T.V. (male 6.67% and female 9.33%). Taking of salt with meal, little more than half of the female respondents i.e. 54.67 per cent and 48.00 per cent of male respondents took moderate salt with meal and not at all salt with meal by 26.67 per cent of male and 10.67 per cent of female respondents whereas low salt consumption was among 21.33 per cent of male and 28.00 per cent of female respondents. However, more salt with meal was taken by very few of the male (4.00%) and female (6.66%) respondents. Overall data on meal pattern revealed that majority of respondents i.e. 55.34 per cent of the total respondents were taking thrice meals per day. However 5.33 per cent were taking meals twice a day and 39.33 per cent were taking more than thrice meals a day.

Half of the respondents' food habit was vegetarian i.e. 50.66 per cent, however 35.34 per cent respondents were non vegetarian and 14.00 per cent were ova-vegetarian (milk and egg consumed). 55.33 per cent of respondents were regular in taking meals and 44.67 per cent of respondents were not regular in taking meals. Mode of taking meals More preference was light meals in 63.34 per

cent of respondents and heavy meals 17.33 per cent respondents and frequent small meals i.e. 19.33 per cent respondents. Ahmad *et al.* (2009) revealed that three main meals were taken by adolescents per day.

Most of the respondents took meal in the kitchen i.e. 83.33 per cent and 8.67 per cent ate meal on their dining table, whereas16.00 percent of the respondents took meal while watching T.V. Half of the respondents i.e. 51.34 per cent consumed moderate salt and 24.67 per cent of them consumed low salt whereas 18.66 per cent didn't take salt and very few (5.33%) took more salt.

Table 2 Distribution of respondents according to liking of foods, method of cooking, medium of cooking and dining out

Particulars	Boys (n=75)	Girls (n=75)	Total (N=150)
Method of cooking			
Raw foods	-	-	-
Fried foods	49 (65.33)	52 (69.33)	101 (67.33)
Boiled foods	-	-	-
Pressure cooked	26 (34.67)	20 (26.67)	46 (30.67)
Oven cooked	-	-	-
Fire wood	-	3 (4.00)	3 (2.00)
Medium of cooking			
Refined oil	31 (41.33)	33 (44.00)	64 (42.66)
Butter	-	-	-
Desi ghee	5 (6.67)	2 (2.66)	7 (4.67)
Mustard oil	39 (52.00)	40 (53.34)	79 (52.67)
Coconut oil	-	-	-
Liking of foods			
Home prepared foods	48 (64.00)	57(76.00)	105 (70.00)
Fast foods	20 (26.66)	14 (18.66)	34 (22.67)
Restaurant	7 (9.34)	4 (5.34)	11(7.33)
Frequency of dining out			
Daily	-	-	-
Weekly	3 (4.00)	-	3 (2.00)
Fortnightly	11 (14.66)	13 (17.33)	24 (16.00)
Monthly	6 (8.00)	-	6 (4.00)
Occasionally	10 (13.34)	7 (9.34)	17 (11.33)
Rarely	45 (60.00)	55 (73.33)	100 (66.67)

Note: Figures in parenthesis indicate percentages of respondents

Method of cooking: From the data presented in table 2 it was found that majority of male (65.33%) and female (69.33%) respondents liked fried food and 34.67 per cent of male respondents liked pressure cooked foods whereas 26.67 per cent of female respondents liked pressure cooked food. However only few of the

female (4.00%) respondents liked fire wood cooked foods. Overall data on method of cooking showed that majority of 67.33 per cent of respondents liked fried foods, 30.67 per cent of respondents liked pressure cooked foods and fire wood cooked foods were liked by very few respondents i.e. 2.00 per cent.

Medium of cooking: Half of the male (52.00%) and female (53.34%) respondents liked food prepared in mustard oil as a medium of cooking whereas 41.33 per cent of male and 44.00 per cent of female respondents liked food prepared in refined oil and very few of the male (6.67%) and female respondents (2.66%) liked foods prepared in desi ghee.

On studying the overall data it was found that most of the respondents liked foods prepared in mustard oil (52.67%), refined oil (42.66%), and desi ghee (4.67%).

Liking of foods in reference to place: Majority of male (64.00%) and female (76.00%) respondents liked home prepared food followed by fast food (26.66% of male and 18.66% of female) and restaurant foods (9.34% of male and 5.34% of female). Out of total most of the respondents (70.00 %) preferred home prepared foods, fast foods (22.67%), restaurant food (7.33%) by the respondents.

Frequency of dining out side: Majority of male (60.00%) and female (73.33%) respondents dined outside rarely followed by occasionally (male 13.34% and female 9.34%), fortnightly (male 14.66% and female 17.33%). Whereas only very few of the male (4.00%, 8.00%)) respondents dined outside weekly and monthly respectively. Overall data showed that maximum of respondents dined outside rarely (66.67%), 16.00 per cent of the respondents dined outside fortnightly, 11.33 per cent respondents dined outside occasionally, dining out monthly were 4.00 per cent of respondents and least (2.00%) of respondents dined outside weekly.

Table 3: Information regarding food fads and fallacies

Particulars	Boys (n=75)	Girls (n=75)	Total (N=150)
Restrictions and beliefs regarding foods intake			
Yes	13 (17.33)	20 (26.66)	33 (22.00)
No	62 (82.67)	55 (73.34)	117(78.00)

Note: figures in parenthesis indicate percentages of respondents.

Food fads and fallacies: Information on food fads and fallacies presented in table 3 shows that majority of male and female (73.34%) respondents (82.67%) did not have any beliefs and restrictions related to food intake. However 17.33 percent of male and 26.66 percent of female respondents had beliefs and restrictions regarding food intake.

The overall data on food fads and fallacies revealed that majority of the respondents (78.00%) did not have any restrictions and beliefs regarding any type of food consumption and rest of the respondents (22.00%) had beliefs and restrictions regarding food consumption.

Table 4 Gender differences in mean intake of nutrients by the respondents

Nutrients /sex	Boys		Girls		Standard error of differences of mean	t-value
	Mean	Standard deviation	Mean	Standard deviation		
Energy (kcal)	2201.06	304.28	1987.70	309.86	±50.14	4.25*
Protein (g)	72.55	9.29	61.11	8.55	±1.45	7.84*
Fat (g)	25.93	6.31	22.74	4.57	±0.90	3.54*
Carbohydrate (g)	407.43	48.24	381.73	48.62	±7.90	3.24*
Calcium (mg)	522.49	94.90	456.50	108.26	±16.62	3.96*
Iron (mg)	23.08	6.49	19.41	4.90	±0.93	3.91*
Carotene (μg)	494.27	165.50	426.28	131.09	±24.37	2.78*
Thiamine (mg)	1.60	0.37	1.15	0.32	±0.05	2.05*
Riboflavin (mg)	1.21	0.37	1.15	0.34	±0.05±	1.03 NS
Niacin (mg)	16.15	2.59	15.83	2.34	±0.40	0.78 NS
Vitamin-c (mg)	28.32	7.23	28.90	8.21	±1.26	0.45 NS

*Significant at 5% level, Non-significant (NS)

Mean intake of nutrients by the respondents.

Energy (kcal): Table 4 shows that mean and standard error of difference of mean of energy intake by male and female respondents was found to be 2201.06 kcal and 1987.70 kcal ±50.14. The difference between the mean values of energy intake of male respondents was significantly higher than female respondents. The results of the present study are also supported by Ukegbu *et al.* (2007) who found mean intakes for energy was significantly higher in boys compared to girls. The mean intake of energy by both male and female was found below the RDA according to their mean age of the respondents.

Protein (gm): The mean intake of protein by male and female respondents was 72.55 and 61.11 with standard error ±1.45 and the difference between the mean value of protein intake of girls and boys was found to be significant. The mean intake of protein by male respondents was found as per the RDA requirement whereas; the mean intake of protein by female respondents was below the RDA requirement.

Fat (gm): The fat intake of male respondents was found to be 25.93 and the mean intake of fat by the female respondents found to be 22.74 with the standard error of difference of mean ±0.90. The difference between the mean intake of fat between male and female respondents was found to be significant at 5% level. The results of the present study are also supported by Ukegbu *et al.* (2007) who found mean intakes for fat was significantly higher in boys compared

to girls. The mean intake of fat by the male respondents was found more than the RDA and the mean intake of fat by female respondents was found normal, according to the RDA.

Carbohydrate (gm): Mean intake of carbohydrates by male and female respondents was found to be 407.43 and 381.73 respectively and the standard error of difference of mean was ±7.90. There was a significant difference found in mean intake of carbohydrates by both male and female respondents. The results of the present study are also supported by Ukegbu *et al.* (2007) who found mean intakes for fat was significantly higher in boys compared to girls.

Calcium (mg): Calcium intake by male and female respondents was found to be 522.49 and 456.50 respectively with the standard error of differences of mean ±16.62 and the difference between mean values of calcium intake by both respondents was found to be significant. Calcium was found below the RDA for both male and female respondents. Sangeetha *et al.* (2007) also found that Intake of calcium was found to be significantly far below the RDA.

Iron (mg): Mean intake of iron by male respondents and female respondents was 23.08 and 19.41 respectively which was found to be below the RDA and a significant difference was found in the mean intake of iron by both male and female respondents and the standard error of difference of mean was ±0.93. Data also revealed that Iron intake in respect of all respondents was below the RDA. Sangeetha *et al.* (2007) also found that Intake of iron (17.8 mg) was also found to be significantly far below the RDA.

Carotene (μg): Mean intake of carotene in case of male respondents was found to be 494.27 and in case of female respondents it was 426.28 with the Standard error of differences of mean ±24.37. And this was significant difference found at the 5% level between the male and female carotene intake. Carotene intake was also found below the RDA level.

Thiamine: Thiamine intake of male respondents was found to be 1.60 and in case of female respondents intake of thiamine was 1.15 with value of Standard error of differences as ±0.05 which shows that this difference was significant between both the respondents. For both the male and female respondents intake of thiamine was found more than RDA.

Riboflavin: Mean intake of riboflavin in case of male respondents and female respondents was found to be 1.21 and 1.15 respectively with the standard error of difference of mean ±0.05. There was no significant difference of mean intake of riboflavin between male and female respondents was found. Riboflavin intake was found below the RDA for the male and female respondents.

Niacin: Niacin intake by male and female respondents was found to be 16.15 and 15.83 respectively with the standard error of differences of mean ±0.40 which was non significant. Mean intake of niacin by male respondents was found to be as per the RDA requirement and by female respondents it was found above the RDA requirement.

Vitamin-C: Mean intake of vitamin-c was 28.32 in case of male respondents and 28.90 in case of female respondents with the standard error of differences of mean ±1.26 and the mean differences between the male and female respondents' intake of vitamin-c was non-significant and it was also below the RDA. The results of the present study are also supported by Sangeetha *et al.* (2007) who found that intake of vitamin C (29.1mg) was found to be significantly far below the RDA.

Conclusion

From the present study it was found that inadequate nutritious food intake which results in inadequate nutrients intake and a significant difference in the mean intake of nutrients between male and female adolescents and also found food fads and fallacies regarding foods are less among the adolescents of the study area. Dietary knowledge and access to resources are critical to improve health and nutrition in a sustainable way. Adolescence is the time to learn and adopt healthy habits to avoid many health and nutritional problems later in life. Adolescents have more easy access to health and nutrition information through schools, recreational activities, and mass media than they have later in their lives. Particularly, health and nutrition knowledge and healthy habits of female adolescents will have critical roles to play in maintaining future family health and nutrition. No study has so far ever assessed dietary knowledge of adolescents, which this study has done for a number of factors.

References

- Ahmad H, Liaqat P, Qayyum A and Arshad M. 2009. Assessment of nutritional status of adolescents versus eating practices in Isamabad city. *Pakistan Journal of Nutrition* 8(8):1304-1308.
- Gopalan C, Rama S and Balasubramaniam SC. 1989. Nutritive value of Indian Foods. National Institute of Nutrition, Indian council of medical research, Hyderabad.
- ICMR 1990. Nutrient Requirements and Recommended Dietary Allowances for Indians. A report of the expert group of the Indian council of medical research.
- Sangeetha R, Parimalavalli M and Shanmugapriya VP. 2007. Nutrition education on reproductive biology in post pubescent girls belonging to slum area. *Research Highlights* 17(2): 69-73.
- Ukegbu P, Oniawo L and Sukegbu A. 2007. Nutritional status and energy intake of Adolescents in Umuahia Urban, Nigeria. *Pakistan Journal of Nutrition* 6(6): 641-646

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

Progressivity Trends in Municipal Property Taxes in Indian Cities: Major Impediments

***Mrs.Preethi Keekan**
Research scholar,
Department of Studies and Research in Economics
Mangalore University, Mangalore,
Karnataka, India.

****Prof. ARABI. U**
Professor
Department of Studies and Research in Economics
Mangalore University, Mangalore,
Karnataka, India.

Abstract: *Property taxes are widely regarded as an efficient and equitable means of raising revenue, but with a revenue potential that is largely untapped in many countries. Property taxes generally yield relatively modest revenue, particularly in developing and emerging economies. There is need for improving the structure of the municipal property taxes and efforts to improve its progressivity in the Indian Cities.*

Keywords:- Progressivity, Property tax, Tax administration

I. Introduction:-

Property tax is generally considered to be an appropriate source of increasing local revenue because there is a direct link between the services provided by the tax and the benefit of property values. If the property tax is used to fund local services, it establishes a link between the benefits and costs of local services to residents. This enables citizens to make efficient financial decisions. It is sometimes seen as a tax on capital that distorts the housing market and local financial decisions. In the event of a tax, a Progressive rate structure is suggested to encourage equity and make yields more resilient. Progressive tax is tax when the tax rate increases as the taxable amount increases. The term 'progressive' refers to the way tax rates progress from low to high, resulting in a lower taxpayer's average tax rate than a marginal tax rate per person. The term can be applied to individual tax or the entire tax system. Progressive taxes are imposed in an effort to reduce the tax incidence of low-income people, as they increase the number of people with the ability to pay higher taxes. There is a regressive tax as opposed to a progressive tax, such as a sales tax, in which the poor pay a larger share of their income than the rich.

In addition to being a tax on the beneficiaries of the local public services, it is argued that the property tax has a progressive distribution of the burden.

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

Objectives:

- To study the nature and changing in the structural characteristics of municipal property tax base, and rates determining the legal tax capacity.
- To examine the trends in the progressivity of municipal property tax revenues with particular reference to GSDP-ratio and the policy parameters influence the efficiency and equity of property tax mobilization.
- To examine the role of policy and administrative factors interact to influence the efficiency and equity of property tax mobilization.

Review of Literature:

- **Oates, 1969;** The tax assumes the role of a quasi-benefit charge and therefore, is more acceptable and thus evokes greater degree of compliance. The property tax takes the character of a benefit tax as owners of property benefit from public services provided by the local governments. It is also argued in the literature that fiscal differentials at the local levels get capitalized into property values. This characteristic of the tax also makes it a progressive tax.
- **Breton, 1996;** It is implies that all broad based and progressive tax bases go the Central government and local governments will have to carry out large and growing expenditure responsibilities.
- **Sennoga, Sjoquist and Wallace (2008),** using a computable general equilibrium model with a large informal sector and less than perfect mobility of capital –the structural features to represent developing a transitional countries show that the burden of property taxes is primarily borne by owners of land and capital and thereby the distribution of tax burden is progressive.

Data analysis and Interpretation:

Progressive taxation is often suggested as a way to address the social problems associated with high income inequality, as inequality in the tax structure is reduced, but economists disagree with the effects of economic and long-term tax policy. One study suggests that progressive taxation may be positively associated with happiness, the subjective well-being of nations, and the satisfaction of citizens with public goods such as education and transportation.

<u>Economic inequality</u>

Progressive taxation has a direct impact on reducing income inequality, especially if money is used for progressive government spending such as tax transfer payments and social security networks. However, if the tax evasion increases at a higher level, the effect may subside.

States generally implement taxes that fall into one of three categories - income, wealth and consumption, but there is a significant difference in how each tax is adjusted. While trying to balance the many competitive targets for tax policy determination, state policy makers can use five key criteria to compare the advantages and disadvantages of potential tax instruments:

- **Economic Efficiency**
- **Equity**
- **Transparency**

- **Collectability and**
- **Revenue Production**

The balance of these criteria helps to increase the adequacy of funding for government services by reducing the number of distortions in the economy. Some criteria may conflict with one another.

- **ECONOMICALLY EFFICIENT TAXES PROMOTE GROWTH**

The less a tax is considered economically effective the less it distorts decision making. Taxes distort behavior when they cause individuals to make different choices than to avoid taxes. The general guidelines that can help reduce the number of distortions in the economy include:

Taxes Lower tax rates: lower taxes, less emphasis on homes and companies, so that there is more residual income to buy, which optimizes their own well-being.

Lower tax rates: lower taxes, less emphasis on homes and companies, so that there is more residual income to buy, which optimizes their own well-being.

Broader tax bases: The most economically effective taxes are usually levied equally on taxpayers. Adherence to this principle helps prevent the distorting effects caused by the tax system which further increases deductions and itemization.

- **AN EQUITABLE TAX SYSTEM IS A FAIR SYSTEM**

A tax is considered equitable when similarly situated individuals or businesses face the same tax obligations. States have many taxes that violate this criterion because of how they disproportionately benefit some individuals and businesses at the expense of the general public. Policymakers interested in an equitable system should pursue taxes that have both horizontal equity and vertical equity.

- *Horizontal equity* occurs when two similarly situated taxpayers also face the same tax obligations. A tax lacks horizontal equity when two consumers purchase the same amount of goods or services but pay a different amount in sales taxes, for example.
- *Vertical equity* occurs when two taxpayers who have the same income face the same tax obligations. A tax lacks vertical equity when the amount of the tax does not change with the taxpayer's ability to pay. A progressive tax is when the tax bill faced by a taxpayer rises as the ability to pay increases. The opposite scenario, when the total tax burden rises as the ability to pay declines, is called a regressive tax.

Major Trends and impediments of Municipal property tax in Indian cities:

Seven major cities of India has considered for the study and they are Mumbai, Kolkata, Chennai, Bengaluru, Hyderabad, Ahmedabad and Pune. A report by the World Economic Forum on 'Migration and Its Impact on Cities' finds that migration to Pune has increased rapidly in recent years. The colonial population of Pune has increased from about 370,000 migrants in 2001 (14% of the population) to 660,000 (21% of the population) in 2011. Due to the high cost of living in Mumbai and the crowds, migrants have moved to Pune in search of better opportunities in all walks of life.

It is now the destination of choice for many citizens of Maharashtra for employment opportunities, education, healthcare services, real estate investments and a better quality of life. The influx of immigrants increases the pressure on housing, infrastructure and basic services. These emerging metropolitan regions have not made the necessary improvements to improve their administrative structure and financial convenience. In a state of general approach like business they will suffer from similar congestion anomalies, environmental damage and social problems as large metropolitan regions have been suffering in recent decades.

Following table 01 shows the annual growth rate of property tax as well as in other taxes in the selected municipal cities.

Table 01 : Annual Growth rate of Property Tax and Other Taxes from 2012-13 to 2017-18 (Percent)

Municipal corporation	***Property Tax***	***Other Tax***
Mumbai	9.71	-21.39
Bengaluru	10.37	9.08
Hyderabad	12.40	NA
Ahmedabad	32.78	3.07
Chennai	12.78	9.18
Pune	17.48	-21.61
Kolkata	-0.15	33.75

Source: Various municipal reports 2012-13 to 2017-18

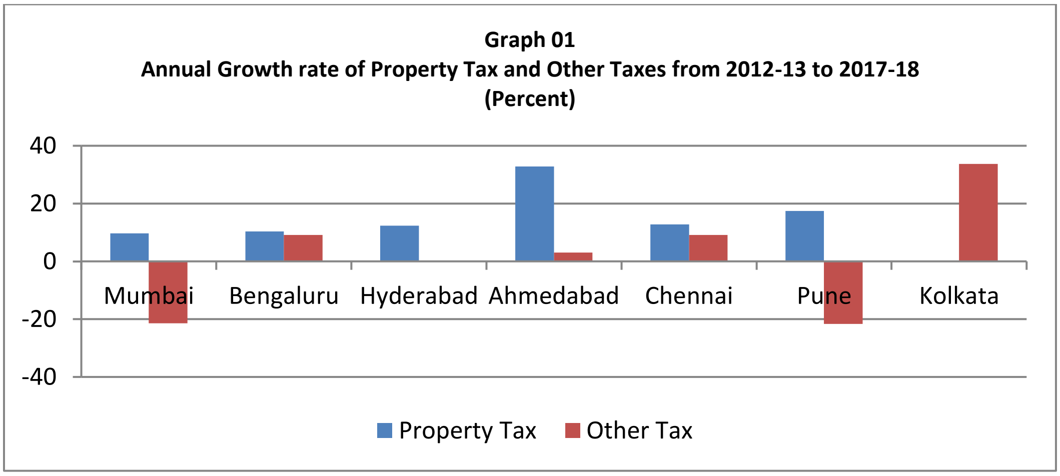

.***Source: Various municipal reports 2012-13 to 2017-18***

From the above table 01 and graph 01, it is observed that property tax growth rate shown a considerable increase only in Ahmedabad city with 32.78 % where as with regard to Other tax collection only Kolkata city showed a considerable increase of 33.75% during the study period. All the selected cities except Ahmedabad have not showed much positive trend over the years. Hence it can say that Property tax system should be reformed in order to make Progressive tax system as a success.

Table 02
Own Revenue and Property Tax Per capita 2012-13 & 2017-18 (Rs.)

Municipal corporation	Own Revenue		Property Tax	
	2012-13	2017-18	2012-13	2017-18
Mumbai	13769.6	13590.5	2620.1	4085.7
Bengaluru	1920.8	2809.5	1232.4	1638.0
Hyderabad	1955.4	2704.0	1068.7	1641.8
Ahmedabad	1781.4	3889.6	432.5	1565.4
Chennai	1757.4	3389.4	878.7	1550.0
Pune	8448.1	6431.3	1377.5	2634.9
Kolkata	3251.6	3127.7	1845.9	1848.0

Source: Various municipal reports 2012-13 to 2017-18

Table 02 shows that Mumbai city had a good positive development in the collection of property tax over the years and all other cities have shown an increasing trend but such progressive rate is not sufficient as Property tax is regarded as the main source of revenue of any municipal corporations for the public funding activities by the local bodies. Besides under-assessed values, cities also face inefficiencies in billing and collection systems. Poor billing efficiency reflects the inability of urban local governments to fully cover all taxable properties in the tax net. With the rapid expansion of cities, assessing and taxing new properties remains a challenge.

Studies suggest the billing coverage of properties ranges from 63% to 80%. Thus, there is considerable potential to increase billing and collection efficiencies by using digital systems such as geographic information system and computerised billing and collection system.For improving property tax coverage, a simple reform is to match the property records with utility data records from electricity companies.

Conclusions:

The economic rationale for property tax is that it enables urban local bodies to capture a part of the “unearned” increase in property values. The argument is that urban property values rise as a result of infrastructure investments by urban local bodies. It is also a “progressive” tax, as higher value properties pay higher taxes. Along with the fair valuation of property, periodic and regular re-assessment of the property tax base is critical to bring assessed values in line with market realities. In municipal Acts of many states, it is recommended to carry out an assessment of properties once in every five or four years. These reforms have typically focused on improving the administration of the tax, and in some

cases accompanied by changes in valuation of the tax base.

References

- B.D.Dhawan (1968), 'Cost of Tax Collection in India: A Comment', Economic & Political Weekly (III: 16)
- Bagchi (1997), 'Reforming the Property Tax Base: Need For A New Direction', Economic & Political Weekly (XXXII: 47)
- Bandyopadhyay(2013b): 'Property Taxation in Indian Cities: A Comparison of Delhi and Bangalore' International Center for Public Policy, Working Paper 13-21
- Bird, Richard M. and Enid Slack, (2007). "An Approach to Metropolitan Governance and
- Mathur,O. P., Debdulal Thakur and NileshRajyadhyaksha,(2009). Urban Property Tax Potential in India, National Institute of Public Finance and Policy, New Delhi.
- Municipal statistical Reports 2012-13 to 2017-18
- National Institute of Urban Affairs (2010): Best Practices on Property Tax Reforms in India, submitted to the Ministry of Urban Development (GOI), New Delhi, March 2010.

"క్రోధములేని సాధువు" - ఆచార్య తంగిరాల

డా. తోట వెంకటస్వామి
సహాయ ఆచార్యులు, ప్రచురణల కేంద్రం
ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయం, కుప్పం-517 426

పరిచయం

ఆచార్య తంగిరాల వెంకట సుబ్బారావుగారితో నా తొలిపరిచయం మే 1987లో జరిగింది. నేను 1984 బి.ఏ. స్పెషల్ తెలుగు చదివాను. ఎం.ఏ. తెలుగు చదవాలనే కోరికతో ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో ఉన్న అన్ని విశ్వవిద్యాయాలలో ఎం.ఏ. తెలుగు కోసం అప్లై చేశాను. కానీ ఎక్కడా నాకు సీటు దొరకలేదు. కారణం నాకు బి.ఏ.లో (49%) థర్డ్ క్లాస్ (గ్రూపు సబ్జెక్టులో 59.5% ఉంది) వచ్చింది. నా బి.ఏ. తెలుగును మూడు సంవత్సరాలోనే అంచెలంచెలుగా పూర్తిచేశాను. అప్పట్లో ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని విశ్వవిద్యాలయాలలో ఒక్కో విశ్వవిద్యాయంలో ఒక్కో పద్ధతి ఉండేది. ఒక విశ్వవిద్యాయం బి.ఏ.ని ఒకే ప్రయత్నంలో పాస్ అయి ఉండాలంటే, మరో విశ్వవిద్యాలయం కనీసం 60% మార్కులు ఉండాలని షరతు పెట్టుకున్నాయే కాని, బి.ఏ. స్పెషల్ తెలుగుతో చదివినవారికి ప్రాధాన్యం ఇస్తామని ఎవ్వరూ చెప్పలేదు.

నేను బి.ఏ. స్పెషల్ తెలుగు చదివాను. అంటే నేను నా మూడు సంవత్సరాల బి.ఏ. లో తెలుగుకు సంబంధించి మొత్తం ఏడు పేపర్లను చదివాను. (జనరల్ తెలుగు రెండు పేపర్లు, స్పెషల్ తెలుగు ప్రథమ సంవత్సరం ఒక పేపరు, రెండో సంవత్సరం ఒక పేపరు, మూడో సంవత్సరంలో మూడు పేపర్లు) చదివాను. నాకు గ్రూపు సబ్జెక్టులో 59.5% మార్కులు వచ్చాయి. అయినా సరే ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని విశ్వవిద్యాయాలు ఎం.ఏ.లో నాకు సీటు ఇవ్వకుండా బి.ఎస్సీ, బి.కాం.లో జనరల్ తెలుగుగా కేవలం రెండు తెలుగు పేపర్లను మాత్రమే చదివి 60% కంటే ఎక్కువ తెచ్చుకున్నవారికి సీట్లు ఇచ్చి, నాకు తీవ్రమైన మనస్తాపాన్ని కలిగించాయి.

నా బి.ఏ. చదువు పూర్తయిన తర్వాత మా ఊరికి దగ్గర్లో ఉన్న శ్రీ సాదినేని చౌదరయ్య ఆయిల్ మిల్లులో సూపర్‌వైజర్‌గా చేరి పనిచేసుకుంటున్న సమయంలో, ఒక రోజు నైట్ డ్యూటీలో ఉండగా, ఆఫీసులో "ఇండియన్ ఎక్స్‌ప్రెస్" (ఆంగ్ల దినపత్రిక)ను చూడటం తటస్థించింది. దానిలో బెంగుళూరు విశ్వవిద్యాలయంవారు ఇచ్చిన పి.జి. అడ్మిషన్ల నోటిఫికేషన్‌లో ఎం.ఏ. తెలుగు ఉండటం చూసి ఎంతో సంతోషించాను. వెంటనే అప్లికేషన్ తెప్పించుకొని దానిని పూర్తి చేసి అవసరమైన సర్టిఫికెట్లను జతచేసి విశ్వవిద్యాలయానికి పంపాను. ఆ వెంటనే నాకు అర్హతపరీక్షకు హాజరు కమ్మని విశ్వవిద్యాలయంనుండి కాల్‌లెటర్ వచ్చింది. అది తీసుకొని బెంగుళూరుకు వెళ్లి అర్హతపరీక్షకు హాజరయ్యాను. అప్పుడే మొట్టమొదటసారిగా ఆచార్య తంగిరాల వెంకట సుబ్బారావుగారిని చూడడం జరిగింది. అర్హత పరీక్షానంతరం నేను గురువుగారిని కలిశాను. అప్పుడు వారు నాతో "నాయనా నీకు అర్హత పరీక్షలో మార్కులు బాగానే వచ్చాయి. నీకు సీటు ఇస్తున్నాను. నీవు మధ్య ఆంధ్రప్రదేశ్ అయిన గుంటూరునుంచి వచ్చావు. సాధారణంగా ఎం.ఏ. తెలుగుకోసం అంత దూరంనుండి ఎవరూ ఇక్కడకు రారు. ఎం.ఫిల్., పిహెచ్.డి.లకు మాత్రమే అటువైపునుంచి విద్యార్థులు వస్తుంటారు. సరే నాయనా! హాస్టల్‌లో ఉండి చదువుకో గలుగుతావా?" అని ప్రశ్నించారు. నేను నా కుటుంబ పరిస్థితిని వివరించగా దానికి వారు "ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో అయితే ఎన్.టి.రామారావు ఆర్థికంగా వెనుకబడినవారికి కూడా స్కాలర్‌షిప్స్ ఇస్తున్నారు. ఇక్కడ అలా లేదు. ఏమి చెయ్యాలి?" అని కొంచెంసేపు ఆలోచించి "సరేలే ఏదో చేద్దాం. నీవు ఊరికి వెళ్ళి బట్టలు సర్దుకొని వచ్చేయి" అని చెప్పి పంపించారు.

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

గురువుగారి ఆదేశం ప్రకారం వెంటనే నేను మా ఊరు వచ్చి మా అమ్మకు చెప్పి బట్టలు, పుస్తకాలు ట్రంకుపెట్టెలో సర్దుకొని బస్సెక్కి బెంగుళూరు వెళ్ళాను. అలా అప్పటినుండి గురువుగారి వద్ద రెండు సంవత్సరాలు ఎం.ఏ. తెలుగు చదివి ప్రథమ శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణుడనయ్యాను. గురువుగారు నాకు మంచి చదువుతోపాటు మంచి భోజనం కూడా పెట్టించి, నా విద్యాభివృద్ధికి నా శరీరాభివృద్ధికి తోడ్పడ్డారు. వారు నాకు ప్రసాదించిన విద్యా భిక్షతోనే నేను ఇప్పటికీ బ్రతుకగులుగుతున్నాను.

నేను రాష్ట్రాన్ని దాటి వెళ్ళి గురువుగారివద్ద తెలుగు చదవటంవల్లనే నాకు తెలుగు మీద అభిమానం, శ్రద్ధ ఏర్పడటమే కాకుండా, తెలుగు గొప్పతనం ఏమిటో నాకు తెలిసివచ్చింది. బెంగుళూరు విశ్వవిద్యాలయంలోని తెలుగుశాఖలో ఏ చిన్న సెమినార్‌కాని, సరస్వతీపూజ కాని, మరేదైనా చిన్న ఫంక్షన్ జరిగినా, విశ్వవిద్యాలయంలోని మిగిలిన శాఖలో ఉన్న తెలుగువారు, తెలుగు అభిమానులు, కన్నడిగులు ఎంతో మంది హాజరవుతూ దానిని పెద్ద పండుగలాగా జరిపించేవారు. అంతేకాక హాస్టల్‌లో వారాంతంలో తెలుగువారంతా కలిసి, తెలుగులో పాటలు పాడుకుంటూ, తెలుగులో మాట్లాడుకుంటూ, ముచ్చట్లు చెప్పుకుంటూ కాలం గడిపేవాళ్ళం.

నా ఎం.ఏ. తెలుగు పూర్తయిన తర్వాత గురువుగారు నా ఉన్నతిని కాంక్షించి నన్ను హైదరాబాద్‌లోని తెలుగు విశ్వవిద్యాయానికి పంపించారు. వారు నాతో "నాయనా! నీవు వెంటనే తెలుగు విశ్వవిద్యాయానికి వెళ్ళు. అక్కడ ఎం.ఫిల్.కాని లేదా మరలా ఎం.ఏ. లింగ్విస్టిక్స్ కాని చదువు. అక్కడ చదివితే, అది కొత్తగా స్థాపించబడినది కనుక ఉద్యోగ అవకాశాలు ఎక్కువగా ఉంటాయి. అక్కడ నీవు నీ చదువు అయిపోయిన తర్వాత ఏదో ఓ ప్రాజెక్టులో చేరి, తదుపరి ఉద్యోగంలో కూడా చేరవచ్చు" అని చెప్పి పంపారు. వారి సలహాపై నేను బెంగుళూరునుండి నేరుగా హైదరాబాద్ తెలుగు విశ్వవిద్యాయానికి వచ్చి, ఎం.ఏ. అప్లైడ్ లింగ్విస్టిక్స్‌లో చేరాను.

అప్పట్లో తెలుగు విశ్వవిద్యాయంలో హాస్టల్ సౌకర్యం లేదు. మా పిన్ని కుమారులు ఓ కార్పెంటర్ మేస్త్రి దగ్గర కార్పెంటర్ వర్క్ చేస్తూ, ఆ మేస్త్రిగారింట్లోనే ఉంటూ ఉండేవారు. నేను వారికి అతిథిగా కొన్నాళ్ళు వాళ్ళతోపాటే ఉన్నాను. అలా ఉంటూ హాస్టల్ వసతి లేకుండా ఈ మహానగరంలో జీవించేది ఎలాగరా భగవంతుడా అని భయపడుతూ, నా బాధను తెలియజేస్తూ, గురువుగారికి ఓ ఉత్తరం రాశాను. గురువుగారు ఉత్తరం చదివి "నాయనా! అధైర్య పడవద్దు. సార్వత్రిక విశ్వవిద్యాలయంలో నా స్నేహితుడు ఆచార్య కేతు విశ్వనాథరెడ్డిగారు ఉన్నారు. నేను చెప్పానని చెప్పి ఆయన్ని కలుసుకో. నీకు ఏదో విధంగా సహాయం చేస్తాడు" అని చెప్పి ఓ రికమండేషన్ లేఖను రాసి పంపారు. నేను ఆ లేఖను తీసుకొని వెళ్ళి ఆచార్య కేతు విశ్వనాథరెడ్డిగారిని కలిశాను. వారు ఆ లేఖను చదివి సంతోషపడి నాతో "స్వామీ! ప్రస్తుతం సార్వత్రిక విశ్వవిద్యాలయం తరఫున సిటీలో గవర్నమెంటు జూనియర్ కళాశాలలో డిగ్రీ ప్రథమ సంవత్సరం విద్యార్థులకు ఆదివారం కాంటాక్టు క్లాసులు జరుగుతుంటాయి. వాటిలో నీవు వారానికి రెండు గంటలు పాఠాలు చెప్పుండాలి. ప్రస్తుతం అది చేస్తూ ఉంటే ఏదైనా అవకాశం వచ్చినప్పుడు తప్పకుండా ఉద్యోగం ఇప్పిస్తాను" అని చెప్పి నాకు ఆ అవకాశం కల్పించారు. నేను ఆ కళాశాలలో కాంటాక్టు క్లాసులు చెబుతూ ఉంటే, అదే కళాశాల ప్రిన్సిపాల్‌గారు ఓ రోజు నాతో "స్వామిగారూ! మా కళాశాలలో తెలుగు జూనియర్ లెక్చరర్ పోస్టు ఖాళీగా ఉంది. మీరు చెబుతామంటే మీకు దానిని కేటాయిస్తాము" అని చెప్పి దానిని నాకు ఇప్పించారు. ఈ విధంగా గురువుగారు పెట్టిన విద్యా భిక్షతోనే నా కాళ్ళ మీద నేను నిబడగలను అనే ధైర్యం నాలో కలిగింది. ఆ ధైర్యంతోనే నేను 1990లో వివాహం చేసుకున్నాను.

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

తంగిరాలవారిది తరతరాలుగా వేదకుటుంబం (కృష్ణయజుర్వేదం). వీరు వెలనాటి వైదిక బ్రాహ్మణులు (శ్రీవత్ససగోత్రం). వీరి పూర్వీకులు గుంటూరుజిల్లా వినుకొండ తాలుకాలోని "తంగిరాల" అనే గ్రామంలో ఉండేవారు. గుంటూరుజిల్లాలో రెండు సీమలున్నాయి: వెలనాటిసీమ, పలనాటిసీమ. వీరు వెలనాటిసీమకు చెందినవారు. ఏడు తరాలకు ముందు, అంటే క్రీ.శ. 1700 ప్రాంతంలో, కొన్ని తంగిరాల కుటుంబాల వారు ఆ వెలనాటి సీమనుండి పశ్చిమగోదావరిజిల్లాలోని "రేలంగి" - 'ఇరగవరం' అనే గ్రామాలకు వలసపోయారు. వేదపండితులైన వీరికి అక్కడి జమీందారులు ఎవరో కొన్ని వంద ఎకరాల భూములు ఈనాముగా ఇచ్చారు. నిరంతరం వేదపఠనం చేస్తూ, చేయిస్తూ వీరు ఆ ప్రాంతంలోనే స్థిరపడిపోయారు. (వెలనాటి బ్రాహ్మణుల యింటి పేర్లన్నీ ఊర్లపేర్లే. ఆ ఊర్లు గుంటూరుజిల్లా వెనాటిసీమలోనే ఉన్నాయి.)

ఆచార్య తంగిరాల వెంకట సుబ్బారావుగారి "మూలపురుషుడు" వేంకటకృష్ణ సోమయాజులుగారు. వీరికి ఐదుగురు కుమారులు: "వెంకన్న, హనుమాన్లు, రామస్వామి, శేషావధాని, అయ్యవారిశాస్త్రి". వీరిలో చివరివారైన అయ్యవారిశాస్త్రిగారికి ఇద్దరు కుమారులు: "ఎగ్గన్నశాస్త్రి", "జగ్గన్నశాస్త్రి". వీరిలో రెండవవారైన జగ్గన్నశాస్త్రిగారి కుమారుడు "వేంకట సుబ్బావధానులు". వీరికి "సీతామహాలక్ష్మి" అనే ధర్మపత్నియందు నలుగురు కొడుకులు పుట్టారు. వారు వరుసగా 'వేంకటకృష్ణ సోమయాజులు', 'వెంకటసుబ్బారావు', 'భాస్కరరావు', 'కృష్ణమూర్తి'. వీరిలో రెండవ వారైన వెంకట సుబ్బారావుగారే మన తెలుగు ఆచార్యులు. వీరి భార్య "శకుంతలాదేవి". వీరికి ముగ్గురు మగపిల్లలు, ఇద్దరు ఆడపిల్లలు. వీరి స్వగ్రామం: పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా, తణుకు తాలూకా(ఇరగవరం మండలం)లోని "కాకుల ఇల్లిందల పట్టు". కాని, వీరు 1948లో చదువు నిమిత్తం తణుకువచ్చి, అక్కడ స్థిరపడ్డారు.

సుబ్బారావుగారి ప్రాథమికవిద్య స్వగ్రామంలోను, రాజమండ్రిలోను జరిగాయి. హైస్కూలువిద్య తణుకులోను, కళాశాలవిద్య భీమవరంలోను జరిగాయి. 1957లో తెలుగు బి.ఏ.లో ఉత్తీర్ణులయ్యారు. వీరికి ఇంటర్మీడియేట్‌లోను, బి.ఏ.లోను ప్రముఖ విమర్శకులు, కవి అయిన దిగుమర్తి సీతారామస్వామిగారు తెలుగు బోధించారు. ఈ గురుదేవులు దయవల్ల వీరికి తెలుగు సాహిత్యంమీద మిక్కిలి అభిరుచి ఏర్పడింది. బి.ఏ. తరువాత తెలుగులో ఎం.ఏ. మరియు పిహెచ్.డి. చేయాలని వీరి కోరిక. కాని ఆర్థిక పరిస్థితులు అనుకూలించక పోవడంవల్ల నాలుగేళ్ళపాటు (1957-61 మధ్య) పోస్టాఫీసులో గుమాస్తాగా పనిచేశారు. తరువాత 1961లో వీరి తమ్ముడు కర్నల్ కృష్ణమూర్తిగారు (మిలిటరీలో మెకానికల్ ఇంజనీరు) అందించిన ఆర్థికసహాయంతో, శ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వర విశ్వవిద్యాలయంలో తెలుగు ఎం.ఏ.లో చేరారు. అక్కడ ఆచార్య పింగళి లక్ష్మీకాంతం గారు, డా.భద్రిరాజు కృష్ణమూర్తి గారు, డా.కోరాడ మహదేవశాస్త్రిగారు, డా.జి.ఎన్.రెడ్డిగారు, డా.జీరెడ్డి చెన్నారెడ్డిగారు, డా.తిమ్మావఝల కోదండ రామయ్య గారు మొదలైన హేమాహేమీలయిన గురువుల దగ్గర చదివి, ఎం.ఏ. ప్రథమశ్రేణిలో ఉత్తీర్ణులయ్యారు. తరువాత ఆచార్య పింగళి లక్ష్మీకాంతంగారి మార్గదర్శకత్వంలోను(1963-65), ఆచార్య జి.యన్.రెడ్డిగారి మార్గ దర్శకత్వంలోను (1965-68) "తెలుగు వీరగాథాకవిత్వము" అనే అంశంమీద పరిశోధనచేసి, 1969లో పిహెచ్.డి. డిగ్రీ పొందారు. వీరి సిద్ధాంతగ్రంథం మిక్కిలి ఉన్నతప్రమాణంలో ఉందని, వీరికి మౌఖిక పరీక్ష (Viva-voce) లేకుండానే డిగ్రీ ఇవ్వవచ్చునని, న్యాయనిర్ణేతలు (ఆచార్య దివాకర్ల వేంకటావధానిగారు, ఆచార్య యస్వీ. జోగారావుగారు, ఆచార్య కొత్తపల్లి వీరభద్రరావుగారు) సిఫార్సుచేశారు.1500 పుటల సుదీర్ఘమైన వీరి సిద్ధాంతగ్రంథాన్ని (అముద్రితమైన దానిని) ఆమూలాగ్రం చదివిన ప్రముఖ విమర్శకులు కె.వి.రమణారెడ్డి గారు వీరికి ఈ క్రింది విధంగా ఒక లేఖ వ్రాశారు:

"This is not 'Research'
This is not 'Search' even!
This is an 'Adventure'!
Hats off to you!
I want to see you!"

వీరి పరిశోధనకు మార్గదర్శకత్వం వహించిన గురువర్యులు ఆచార్య జి.ఎన్.రెడ్డిగారు ఈ క్రింది విధంగా ప్రశంసించారు:-

"He has collected many Telugu ballads which are not known to the educated public and when he publishes them, I am sure, he will put the Telugu public indebted to him for his work."

- Prof. G.N. Reddy

వీరి సిద్ధాంత గ్రంథంలోని ప్రతి అక్షరాన్ని పరిశీలించి తీర్చిదిద్దిన గురువర్యులు ఆచార్య తిమ్మావజ్ఝల కోదండరామయ్యగారు ఈ క్రింది విధంగా కొనియాడారు:`

"His laborious collection of a good number of new ballads from different parts of Andhra Pradesh won admiration of the Telugu scholars and he threw new light on the subject."

- Prof. T. Kodanda Ramaiah

ఆచార్య తంగిరాల సుబ్బారావుగారు కేవలం పరిశోధనకు మాత్రమే కాదు, మంచి కవితాప్రతిభ కలిగినవారు. వీరికి మిక్కిలి చిన్నతనంలోనే కవిత్వాభిరుచి ఏర్పడింది. వీరి స్వగ్రామం ప్రక్కనే చిన్నపల్లె ఉంది. దానిపేరు ''గోపాలపురం''. ఒక ప్రక్కన పంటకాలువ, మరొక ప్రక్కన మట్టిరోడ్డు, చుట్టూ వరిచేలు, చెరకుతోటలు, మామిడి తోటలు, నిండా పాతిక కొంపలు కూడా లేని ఊరు. మనోహరమైన ప్రకృతి. ఇక్కడ వీరి కుటుంబం 1939 నుండి 1948 వరకు నివసించింది. ఆ చుట్టు ప్రక్క రైతు కూలీలు పాడే పల్లెపాటలు, తమ తల్లిగారు పాడే ఊర్మిళాదేవి నిద్ర, లక్ష్మణదేవర నవ్వు, కుశలవుల యుద్ధం, శ్రీకృష్ణుని చల్దులు, లాలిపాటలు, జోలపాటలు, మేలుకొలుపులు మొదలైన పాటలు వినడం వల్ల వీరి లేతహృదయంలో ఏదో తెలియని కవిత్వపు పులకరింత కలిగింది. 1942లో రెండవ తరగతిలో ఉండగా, ఎక్కాల పుస్తకంలో ఉన్న ''ఋతువులు'' చదువుతూ కంఠస్థం చేయగానే, వీరి మనస్సులో (పెద్దయ్యాక ''మనుచరిత్ర'' చదువుతుంటే కలిగిన ఆనందంలాంటి) ఆనందం కలిగింది:

"చైత్ర-వైశాఖ మాసములు-వసంతఋతువు-చెట్లు చిగిర్చి పూవులు పూయును."

"జ్యేష్ఠ-ఆషాఢ మాసము - గ్రీష్మ ఋతువు - ఎండలు మెండుగా కాయును."

అలాగే వర్షఋతువులో - "వానలు కురియును" - శరదృతువులో - "మంచి వెన్నెల కాయును, బురద యింకును" - హేమంత ఋతువులో "మంచు కురియును" - శిశిర ఋతువులో "చెట్ల ఆకులు రాలును" అనే వర్ణనలు చదవటంతోనే వీరి హృదయంలో గొప్ప కవిత్వం చదివిన అనుభూతి కలిగింది. పైగా ఈ ఋతువున్నీ తన చుట్టూ ఉన్న ప్రకృతిలో ప్రతిసంవత్సరమూ తాను చూస్తున్నవే, తాను ఆనందిస్తున్నవే!

సుబ్బారావుగారి పెద్దక్కయ్యగారు చల్లా పెదవెంకటరామలక్ష్మిగారు వీరికి చిన్నతనంలోనే తెలుగు నెలల పేర్లు, సంవత్సరముల పేర్లు, శతక పద్యాలు చెప్పేవారు. వీరి అన్నగారు సోమయాజులుగారు సంస్కృతాంధ్రాల్లో గొప్ప పండితులు, కవి. భాషాప్రవీణ చదివి హైస్కూల్లో తెలుగుపండితులుగా పనిచేసేవారు. సుబ్బారావుగారు ఎస్.ఎస్.ఎల్.సి. పరీక్షలు వ్రాయగానే సోమయాజులుగారు వీరిచేత శ్రీశ్రీ "మహాప్రస్థానం" చదివించారు. వీరు కేవలం

దానిని చదవడం కాదు, మొత్తం కంఠస్థం చేసేశారు. దీనితో వీరికి కవిత్వం వ్రాయాలనే ఆవేశం కలిగింది. అలాగే వీరి అన్నగారు తరచుగా ఇంట్లో గొంతెత్తి చదువుతూ ఉండే పారిజాతాపహరణం పద్యాలు, కంకంటి పాపరాజు ఉత్తర రామాయణం పద్యాలు, జాషువాగారి పద్యాలు, జంధ్యాలగారి పద్యాలు - మొదలైనవి వింటూ ఉండటంవల్ల తెలుగుసాహిత్యంమీద వీరికి వల్లమాలిన అభిమానం ఏర్పడిరది. 1952లో అడివి బాపిరాజుగారు చనిపోయినపుడు, వారిని గురించి ఒక స్మృతిగీతం వ్రాశారు. ఇదే వీరి మొట్టమొదటి కవిత. వీరు పత్రికలు, ముఖ్యంగా "భారతి" క్రమం తప్పకుండా చదివేవారు. 1955లో - దసరా సెలవులో (సెప్టెంబరు నెలలో) తణుకులో ఉన్న ప్రముఖ ఆధునిక కవి దేవరకొండ బాలగంగాధర తిలక్‌గారిని వీరి మిత్రులైన శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిగారు వీరికి పరిచయం చేశారు. అంతకుముందే జూన్ నెల 'భారతి' మాసపత్రికలో మొదటి పుటలో వచ్చిన తిలక్‌గారి "ఆర్తగీతం" అనే వచన కవిత చదివి, సుబ్బారావుగారు మిక్కిలి ప్రభావితులయ్యారు. దానిని కంఠస్థంచేసి మిత్రుల దగ్గర బిగ్గరగా చదువుతూ ఉండేవారు. మొట్టమొదట, తిలక్ గారిని చూచినప్పుడు (1955లో) ఆయన ఎదురుగా కూడా ఈ కవిత చదివారు. ఆయన వీరిని మెచ్చుకొని, "చాలా బాగుంది! ఇంకొంచెం 'పాజ్' ఇచ్చి చదివితే ఇంకా బాగుంటుంది! " అన్నారు. 1955 నుండి 1961లో ఎం.ఏ. చదవడానికి తిరుపతి వెళ్ళేవరకూ తిలక్ గారికి మిక్కిలి ఆత్మీయంగా, ప్రియతమ శిష్యునిగా కొనసాగారు. వీరి కోరికమీద తిలక్ గారు "తపాలా బంట్రోతు" అనే కవిత, "సుచిత్ర ప్రణయం" అనే నాటిక వ్రాశారు. ఈ నాటికలో సుబ్బారావుగారు హీరోగా నటించారు. తిలక్ గారు "సుందరీ-సుబ్బారావు" అనే కథను కూడా తన శిష్యుడైన సుబ్బారావుగారిని దృష్టిలో పెట్టుకొని రచించారు. తరువాతి కాలంలో, బెంగుళూరు విశ్వవిద్యాలయంలో తెలుగు శాఖాధ్యక్షులుగా ఉన్నప్పుడు (1974 ప్రాంతంలో) ప్రముఖకవి గుంటూరు శేషేంద్రశర్మగారితో తంగిరాలవారికి పరిచయమయింది. పిమ్మట వారికి ఆప్తమిత్రులయ్యారు. ఈ విధంగా తంగిరాలవారికి కవిత్వ రచనలో శ్రీశ్రీ - తిలక్ - శేషేంద్రలు గురుత్రయంగా భాసిల్లారు. "హంసపదిక"- "మానసావర్తాలు" - "గుండెపూచిన గులాబీ" - "నా ముద్దబంతిపువ్వు" - వీరి కవితా సంపుటాలు.

కవిత్వంమీద తంగిరాలవారికిగల గాఢానురాగంవల్ల, కేవలం కవిత్వానికే అంకితమైన ఒక పత్రికను 1986లో ప్రారంభించారు. దీనిపేరు "చైతన్యకవిత". దీనిని మైసూరులోని "ధ్వన్యాలోకం"లో ప్రొ॥ యస్వీ. జోగారావుగారు, ప్రొ॥ సి.డి. నరసింహయ్యగారు ప్రారంభించారు. ఈ పత్రికకు వీరి ఆత్మీయ మిత్రులు ప్రొ॥ ఆర్వీయస్.సుందరంగారు సహసంపాదకులుగా ఉండేవారు. ఇది ఆరుమాసాలకొకసారి (వసంత ఋతువులోను, శరదృతువులోను) వెలుడుతూ ఉండేది. దీనిని 2009 వరకూ నడిపారు. 48 సంచికలు వెలువడ్డాయి. దీనిలో వచన కవితలు, పద్యకవితలు అన్నీ ప్రచురింపబడేవి. ప్రసిద్ధ ఆధునిక కవుల ముఖచిత్రాలతో వెలువడటం దీని ప్రత్యేకత. ఈ పత్రికకు "దాన చింతామణి" కీ.శే. డి.కె. (దళవాయి కృష్ణస్వామి) ఆదికేశవులుగారు ధనసహాయం చేశారు.

సాహిత్య సంస్థను స్థాపించడం, వాటి ద్వారా "సెలసెలా వెన్నెల" పేరుతో సాహిత్య సభలు నిర్వహించడం తంగిరాల సుబ్బారావుగారికి మిక్కిలి యిష్టం.

1. భువన విజయం

1974 నుండి 1994 వరకు 20 సంవత్సరాపాటు బెంగుళూరు విశ్వవిద్యాలయంలో "భువన విజయం" అనే సాహిత్యసంస్థను తెలుగు అధ్యయనశాఖకు అనుబంధంగా నిర్వహించారు. ఈ సంస్థ అనేక సాహిత్య కార్యక్రమాలు ఏర్పాటు చేసింది. ముఖ్యంగా 1977 నుండి 2000 వరకు ప్రతిసంవత్సరం సెప్టెంబరు 10వ తేదినాడు "విశ్వనాథ జయంతి" ని జరుపుతూ వచ్చింది. దీనికి "నరాధేయ" శ్రీ సకలా నరసింహులుశ్రేష్ఠిగారు ధనసహాయం చేశారు.

2. శ్రీకృష్ణదేవరాయ రసజ్ఞ సమాఖ్య ("శ్రీరస")

భావనామ సంవత్సర ఉగాదినాడు- అంటే 11.4.1994నాడు "శ్రీకృష్ణదేవరాయ రసజ్ఞ సమాఖ్య" ("శ్రీరస") అనే సాహిత్య సంస్థను స్థాపించి, ప్రతినెలా మూడేసి ఉపన్యాసాలతో ఒక సాహిత్యసభను నిర్వహిస్తూవస్తున్నారు. తెలుగు ప్రాచీన సాహిత్యం గురించి, ఆధునిక సాహిత్యం గురించి - జానపద సాహిత్యం గురించి ఎందరో కవులు, పండితులు ప్రసంగాలు చేశారు. (1994-2018 మధ్య "శ్రీరస"లో సుమారు 300 ప్రసంగాలు, 60 గోష్ఠులు జరిగాయి). శేషేంద్ర, ఆవంత్స సోమసుందర్, ఇస్మాయిల్, ఆచార్య శలాక రఘునాథశర్మ, ఆచార్య బేతవోలు రామబ్రహ్మం, డా॥ మైవరపు శ్రీనివాసరావు, శ్రీ మల్లాప్రగడ శ్రీమన్నారాయణమూర్తి, శ్రీ వద్దిపర్తి పద్మాకర్, డా॥ గరికిపాటి నరసింహారావు, డా॥ ప్రసాదరాయకులపతి, శ్రీ అమళ్ళదిన్నె గోపీనాథ్, ఆచార్య ఆర్వీయస్. సుందరం, డా॥ అద్దేపల్లి రామమోహనరావు, డా॥ అక్కిరాజు సుందరరామకృష్ణ, ఆచార్య ముదిగొండ వీరభద్రయ్య, శ్రీ నాగళ్ళ గురు ప్రసాదరావు, ఆచార్య కె. మలయవాసిని, డా॥ బొడ్డుపల్లి గిరిజాలక్ష్మి, ప్రొ॥ సి. మృణాళిని, ప్రొ॥ కాత్యాయనీ విద్మహే, శ్రీ నగ్నముని, ప్రొ॥ ఎండ్లూరి సుధాకర్, ప్రొ॥ శిఖామణి, శ్రీ రెంటాల శ్రీ వెంకటేశ్వర రావు, డా॥ మీగడ రామలింగస్వామి మొదలైన ప్రముఖులు "శ్రీరస"లో ఉపన్యసించి బెంగుళూరు తెలుగువారిని ఆనంద పరవశుల్ని చేశారు. రామాయణ సప్తాహం, మహాభారత సప్తాహం, భాగవత సప్తాహం, భువన విజయసభ, ఇంద్రసభ, మహాభారతంపై తీర్పు - ఇత్యాదులు అనేక పర్యాయాలు "శ్రీరస" నిర్వహించింది. "మధుర భారతి" బిరుదాంకితులు శ్రీ మల్లాప్రగడ శ్రీమన్నారాయణమూర్తిగారు గత 18 సంవత్సరాలుగా (2001 నుండి) "శ్రీరస"లో ఇంచుమించు ప్రతినెలా మూడేసి ఉపన్యాసాలు చేస్తున్నారు. వీరు మహాభారతాన్ని గురించి 36 ఉపన్యాసాలు, రామాయణాన్ని గురించి 27 ఉపన్యాసాలు, "సౌందర్యలహరి"ని గురించి 15 ఉపన్యాసాలు, "భగవద్గీత"ను గురించి 9 ఉపన్యాసాలు చేసి, శ్రోతల హృదయాలను చూరగొన్నారు. "దానరాధేయ" శ్రీ సకలా నరసింహులు శ్రేష్ఠిగారు, శ్రీ తెలిదేవర సుబ్బారావుగారు, శ్రీమతి ఎ. పాపగారు, శ్రీ నారపరాజు సూర్యనారాయణగారు, ప్రొ॥ జి.మోహనరావుగారు మొదలైన వదాన్యులెందరో ఈ సాహిత్యసభకు చేయూతనిస్తున్నారు. "శ్రీరస" ఇప్పటికీ తెలుగు సాహిత్యసేవ చేస్తూనే ఉంది.

ఉద్యోగాలు

ఆచార్య తంగిరాల వెంకట సుబ్బారావుగారు బెంగుళూరులోని బెంగుళూరు విశ్వవిద్యాలయంలో 1969 నుండి 1978 వరకు ఆంధ్రోపన్యాసకులుగా, 1978 నుండి 1980 వరకు రీడరు, తెలుగు శాఖాధ్యక్షులుగా పనిచేశారు. వీరు బెంగుళూరు విశ్వవిద్యాలయంలో ఆంధ్రోపన్యాసకులుగా ఉన్నప్పుడే 1971లో అప్పటి ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి శ్రీ పి.వి.నరసింహారావుగారికి లేఖ వ్రాసి, మూడు లక్షల రూపాయల గ్రాంటును సంపాదించి, 1974లో బెంగుళూరు విశ్వవిద్యాలయంలో తెలుగు స్నాతకోత్తర శాఖ (Post-Graduate Department) ను స్థాపించారు.

1980 నుండి 1983 వరకు గుల్బర్గా విశ్వవిద్యాలయంలో మొట్టమొదటి పరీక్షానియంత్రణాధికారి (Controller of Examinations) పదవిని నిర్వహించారు. తిరిగి బెంగుళూరు వచ్చి 1983 నుండి 1987 వరకు బెంగుళూరు విశ్వవిద్యాలయం తెలుగు శాఖలో రీడరుగా ఉన్నారు. అదే తెలుగుశాఖలో 1987నుండి 1995వరకు ప్రొఫెసర్ మరియు తెలుగు అధ్యయనశాఖకు అధ్యక్షులుగా పనిచేశారు.

నేను గురువుగారి వద్ద ఎంఏ తెలుగు చదవటం నిజంగా నా అదృష్టం. నేను ఎం.ఏ. తెలుగులో చేరిన కొద్ది కాలానికే గురువుగారు రీడర్నుండి ప్రొఫెసర్ అయ్యారు. గురువుగారు ఓ రోజు మాతో "ఎం.ఏ. తెలుగు చదివారంటే కనీసం ఈ పుస్తకాలు మీ దగ్గర ఉండాలి" అని చెప్తూ, ఉండవలసిన పుస్తకాలను వారే వారి డబ్బుతో తెప్పించి మాకు

ఇచ్చేవారు. అంతేకాక మాకువారంలో ఒకరోజు అంటే ప్రతిగురువారం ఓ క్లాసు పద్యపఠనం ఉండేది. ఆ పద్యపఠనంలో పద్యాన్ని ఎలా పఠించాలి. పద్యంలో ఎక్కడ బ్రేక్ ఇవ్వాలి, దాన్ని రాగయుక్తంగా ఎలా పఠించాలి అనే విషయాన్ని నేర్పిస్తూ ఉండేవారు. ఏ విద్యార్థి అయినా గురువుగారు చెప్పినట్లు చెప్పకపోతే "నాయనా! హాస్టల్‌లో మాంసాహారాన్ని తినటం తగ్గించి, ఉదయాన్నే కాస్త పద్యపఠనం చేయండి" అని చెబుతుండేవారు. "నాయనలారా! ఎం.ఏ. తెలుగు అయిపోయేలోపు మీకు కనీసం వంద వృత్తపద్యాలు కంఠతా వచ్చిఉండాలి. అప్పుడే మీరు ఎం.ఏ. విద్యార్థులు అనిపించుకుంటారు" అని చెప్తూ ఆచార్య కోరాడ మహాదేవశాస్త్రిగారి "తెలుగు వాఙ్మయ పరిచయం" పుస్తకాన్ని తెప్పించిఇచ్చి, దానిలో ఉన్న పద్యాలన్నీ మాచేత కంఠతా పెట్టించేవారు. మేము ఆపుస్తకం మొత్తాన్ని అవలీగా ఆకళింపు చేసుకోవటమే కాక, వాటిని సందర్భానుసారంగా నిజజీవితంలో వాడుతుండేవాళ్ళం కూడా.

గురువుగారు తమ ఉద్యోగ విరమణానంతరం 1998 నుండి 2000 వరకు తెలుగు అధ్యయనశాఖ, బెంగుళూరు విశ్వవిద్యాలయంలో ఎమెరిటస్ ప్రొఫెసర్‌గా కూడ ఉన్నారు.

ముద్రిత గ్రంథాలు

జానపద విజ్ఞానంలో జానపద సాహిత్యం ఒక భాగం. ఈ జానపద సాహిత్యంలో జానపద కవిత్వం ఒక భాగం. ఈ జానపద కవిత్వంలో వీరగాథలు ఒక ప్రత్యేక శాఖ. ఈ వీరగాథలను గురించి గురువుగారు ఆచార్య తంగిరాల వెంకట సుబ్బారావుగారు అయిదు సంవత్సరాపాటు (1963-68) కష్టపడి పరిశోధన చేసి, "వీరగాథ (Ballad)"ను చక్కగా నిర్వచించారు. "వీరగాథ అంటే 'వీరుణ్ణి గురించిన గాథ'. 'గాథ' అనే శబ్దానికి 'చరిత్ర, గానం, పాట' అని మూడు అర్థాలున్నాయి. ఈ మూడూ కలిపితే వీరగాథా నిర్వచనం అవుతుంది." అంటే "వీరుని చరిత్రను గానంచేసే పాట వీరగాథ". అయితే వీరుడంటే ఎవరు? "అన్యాయాన్ని అధర్మాన్ని ఎదిరించి, తన జాతిజనుల మేలుకోసం యుద్ధంచేసి, ప్రాణత్యాగం చేసేవాడు వీరుడు". ఇటువంటి వీరులనుగురించి, వీరవిద్యావంతులు, సుద్దులగొల్లలు, కొమ్ములవారు, పంబలవారు, జంగములు, మాలదాసరులు మొదలైన వృత్తిగాయకులు వాద్యసహితంగా గ్రామవీథులలో పాడే జానపద కథాగేయాలే వీరగాథలు. పరశురాముని కథలు, అంకమ్మకథలు, పల్నాటి వీరకథలు, కాటమరాజు కథలు, బొబ్బిలికథ, దేశింగురాజుకథ, బాలనాగమ్మకథ, కాంభోజరాజుకథ, ఆరెమరాటీకథ, సర్వాయి పాపడుకథ, కాకమ్మకథ, లక్ష్మమ్మకథ, చిన్నపరెడ్డికథ మొదలైనవి తెలుగులో మిక్కిలి ప్రసిద్ధమైన వీరగాథలు.

ఆచార్య తంగిరాల వెంకటసుబ్బారావుగారి ముద్రిత గ్రంథాలను నాలుగు రకాలుగా విభజించవచ్చు. అవి:

1) సృజనాత్మక రచనలు, 2) పరిశోధనాత్మక రచనలు, 3) ఆంగ్ల రచనలు, 4) కన్నడ రచనలు.

1) సృజనాత్మక రచనలు

1. 'హంస పదిక' (ప్రణయ కావ్యం), 1967.
2. 'వనదేవత' (బుఱ్ఱకథ), 1968.
3. 'గుండెపూచిన గులాబి' (వచన కవితలు), 1987.
4. 'నా ముద్దబంతి పువ్వు' (వచన కవితలు, అముద్రితము)

2) పరిశోధనాత్మక రచనలు

1974లో "జానపద సాహిత్యము-వీరగాథలు" అనే లఘు గ్రంథాన్ని (Monograph) వ్రాశారు. ఇది వీరు 'తెలుగు వీరగాథాకవిత్వము'ను గురించి చేసిన పరిశోధన సారాంశం. దీనిని మొదటి ప్రపంచ తెలుగు మహాసభ సందర్భంగా (1974లో) ఆంధ్రప్రదేశ్ సంగీత నాటక అకాడెమీవారు ప్రచురించారు. వీరు సేకరించి సిద్ధంచేసిన

'కాటమరాజుకథలు' మొదటి సంపుటాన్ని 1976లో ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడెమీవారు ప్రచురించారు. ఇది వేయిపుటల వీరగాథల సంకలనం. దీనికి గురువుగారు సుమారు 300 పుటలు విమర్శనాత్మకమైన పీఠికను రచించారు. అలాగే 1978లో అదే అకాడెమీవారు ప్రచురించిన మరో వేయి పుటల "కాటమరాజుకథలు" ద్వితీయ సంపుటానికి "కాటమరాజు కథలోని భాష"ను గురించి తంగిరాలవారు చక్కని పీఠికను వ్రాశారు.

1983లో ఆచార్య తంగిరాల వెంకట సుబ్బారావుగారు "తెలుగు వీరగాథా కవిత్వము- రెండవ సంపుటము" అనే గ్రంథాన్ని ప్రచురించారు. దీనిలో "శక్తికథా చక్రము"ను గురించి "పల్నాటి వీరకథాచక్రము"ను గురించి కూలంకషమైన చర్చచేశారు. వీరు 1993లో "అంకమ్మ కథలు" అనే పుస్తకాన్ని వెలువరించారు. దీనిలో "అంకమ్మ కథ" - "రవద్దేవిరాజుకథ" - "గంగురాజుకథ" అనే మూడు వీరగాథలను సవిమర్శకంగా పరిచయం చేశారు.

19వ శతాబ్ది మధ్యలో (క్రీ.శ. 1845-47 ప్రాంతములో) జీవించిన, రేనాటి సీమకు చెందిన ఉయ్యాలవాడ నరసింహారెడ్డి అనే యుద్ధవీరునిగురించి, క్రీ.శ. 1822-1900 మధ్య జీవించిన అదే ఉయ్యాలవాడకు చెందిన బుడ్డా వెంగళరెడ్డి అనే దానవీరుని గురించి ప్రత్యేక పరిశోధన చేసి, 1999లో "రేనాటి సూర్యచంద్రులు" అనే 600 పుటల విమర్శగ్రంథాన్ని వెలురించారు. తరువాత ఈ గ్రంథానికి అనుబంధంగా 2000 సంవత్సరంలో రెండవ సంపుటాన్ని, 2011లో మూడవ సంపుటాన్ని ప్రకటించారు.

2000 సంవత్సరంలో గురువుగారు "తెలుగు వీరగాథా కవిత్వము" మొదటి సంపుటం ప్రచురించారు. దీనిలో జానపద విజ్ఞానంలో వీరగాథ స్థానాన్ని తెలియజేసే 'ఆముఖము', 'వీరగాథా నిర్వచనము', 'వీరగాథ ప్రాచీనత', 'వీరగాథ ఉత్పత్తి కర్తృత్వము', 'విదేశభాషలు' - 'వీరగాథలు', 'భారతభాషలు-వీరగాథలు', 'తెలుగులో వీరగాథలు', 'వీరగాథా లక్షణము, 'వీరగాథ వర్గీకరణము' - అనే తొమ్మిది ప్రకరణాలలో జానపద సాహిత్య విమర్శ కొనసాగింది.

2013లో "తెలుగు వీరగాథా కవిత్వము" అనే సమగ్ర సంపుటాన్ని (బృహద్గ్రంథాన్ని) ప్రచురించారు ఆచార్య తంగిరాల వెంకటసుబ్బారావుగారు. దీనిలో 25 ప్రకరణాలు ఉన్నాయి. వీటిని నాలుగు భాగాలుగా విభజించారు. మొదటి భాగంలో "వీరగాథ నిర్వచనము, ఉత్పత్తి, లక్షణము, వర్గీకరణము" ఇత్యాదిగా తొమ్మిది ప్రకరణాలు ఉన్నాయి. రెండవభాగంలో "శక్తికథాచక్రము, పల్నాటి వీరకథాచక్రము, కాటమరాజు కథాచక్రము, బొబ్బిలికథలు, పదము-జంగంకథలు, వీరగాథానికలు లేక లఘువీరగాథలు లేక వీరగీతము, వీరగాథానుకరణము - బుఱ్ఱకథలు" అనే ఏడు ప్రకరణాలు ఉన్నాయి. తృతీయభాగంలో "వీరగాథలు-రసపోషణ, వీరగాథా కవిత్వము-వారానువర్తనము, వీరగాథ భాష, వీరగాథ ఛందస్సు, గాథాగానము-సంగీతము" అనే ఐదు ప్రకరణాలు ఉన్నాయి. చతుర్థభాగంలో "వీరగాథ వైశిష్ట్యము, గాథాకారులు, క్షీణతాకారణము, సేకరణ-పరిరక్షణ" అనే నాలుగు ప్రకరణాలు ఉన్నాయి. ఈ 25 ప్రకరణాలు చివర 16 వివిధానుబంధాలు చేర్చారు. వీటిలో ఒక ముఖ్యమైన అనుబంధం ఉంది. అది క్రీ.శ. 1842లో సి.పి.బ్రౌన్‌దొర ఒక జంగమునుండి సేకరించిన "బొబ్బిలికథ" వీరగాథ. ఈ వీరగాథకు 1956లో మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మగారు ఇంగ్లీషులోను తెలుగులోను బొబ్బిలియుద్ధం ఎలా జరిగిందో మిక్కిలి వివరంగా తెలిపిన రెండు విలువైన పీఠికలు కూడా చేర్చబడ్డాయి.

భావాత్మకమైన జానపద గేయాలనుంచి (అంటే Lyrical Folk Songs నుంచి) కథాత్మకము, వీరరస ప్రధానము, చారిత్రము అయిన వీరగాథను (Ballads) ను విడదీసి, వాటిని "వీరగాథాచక్రము" (Ballad - Cycles) లేక "జానపదేతిహాసాలు" (Folk Epics) - "వీరగాథలు" (Ballads) - "వీరగాథానికలు" (Balladlings) - అని

మూడు విధాలుగా వర్గీకరించడం, వీరగాథలో "వారానువర్తనము" (Ballad Commonplaces) "అభివర్ధిత పునరుక్తులు" (Incremental Repetitions) గుర్తించడం, ప్రపంచవ్యాప్తంగా ప్రతిసాహిత్యంలోను స్వతంత్రంగా ఉన్న వీరగాథాప్రక్రియ వైశిష్ట్యాన్ని చాటిచెప్పడం తంగిరాల వెంకట సుబ్బారావుగారి జానపద సాహిత్య విమర్శలోని ప్రత్యేకతగా మనం గుర్తించవచ్చు.

"వాల్మీకిరామాయణం-కిష్కింధకాండ ప్రాముఖ్యం", "మహాభారతం-ధర్మశాస్త్రం", "భారతంలో కర్ణునిపాత్ర", బిల్వమంగళ లీలాశుకుని శ్రీకృష్ణకర్ణామృతానికి "సువర్ణ చషకం" అనే పేరుతో వ్రాసిన 60 పుట విమర్శనాత్మకమైన పీఠిక (1998), "పోతన భాగవతము-శ్రీకృష్ణుని బాల్యక్రీడలు", "రాయల ప్రకృతి వర్ణనలు", "వేమన కవితావైభవం" మొదలైన వ్యాసాలు వీరి ప్రాచీనసాహిత్య విమర్శనాభిరుచిని తెలియజేస్తాయి.

"విశ్వనాథ రామాయణ కల్పవృక్షం - జానపద సాహిత్య ప్రభావం", "రామాయణ కల్పవృక్షం-అవతారిక", "విశ్వనాథవారి ఋతుసంహారం", "భావాభ్యుదయకవి స్వర్గీయ దేవరకొండ బాగంగాధర తిలక్", "తిలక్ వచన కవితా శైలి", "శేషేంద్ర కవితా వైభవం", "కవిత్వ నిర్మాణ కళ" మొదలైన వ్యాసాలు వీరి ఆధునిక సాహిత్య విమర్శకు మంచి ఉదాహరణాలు.

"పంప-నన్నయ: తులనాత్మక పరిశీలన", "తెలుగు-కన్నడ భారతంలో కర్ణునిపాత్ర", "వేమన-సర్వజ్ఞ", "విశ్వనాథ రామాయణ కల్పవృక్షము-కువెంపు రామాయణ దర్శనము", "తెలుగు-కన్నడ సాహిత్య సంబంధం", "అడిగ భూమిగీత-తిలక్ వసుధైకగీతం: తులనాత్మక పరిశీలన" మొదలైన వ్యాసాలు గురువుగారి తులనాత్మక సాహిత్య విమర్శనాశక్తికి నిదర్శనలు.

"జానపద కవిత్వం-కావ్య లక్షణాలు" అనే వ్యాసంలో జానపద కవిత్వాన్ని మన ప్రాచీన అలంకార శాస్త్రాలతో పోల్చి దాని నిగ్గు తేల్చారు. జానపద సాహిత్య విమర్శలో తంగిరాల వెంకట సుబ్బారావుగారికి అపారమైన ప్రవేశం ఉంది. వీరగాథా సాహిత్య విశ్లేషణలో మౌలికమైన ప్రతిపాదనలను ఆయన చేశారనడంలో అతిశయోక్తి లేదు.

ఇవే కాక, ఇంకా వీరి సంపాదకత్వంతో 2006లో "ఏటిన ముత్యాలు" - 2009లో "జ్ఞాన రత్నాలు" శ్రీరస ప్రచురణ ద్వారా ప్రచురించారు. అలాగే 2011లో వీరు రాసిన "రేనాటి సూర్యచంద్రులు" (మూడవ సంపుటం), 2013లో "తెలుగు వీరగాథాకవిత్వము" (సమగ్ర సంపుటం), శ్రీరస ప్రచురణ ద్వారానే ప్రచురితమయ్యాయి. 2017లో వీరి సంపాదకత్వంలో "వీరగల్లు" (మొదటి సంపుటం), "జ్ఞానతరంగాలు", 2018లో "భగవద్గీతా ప్రబోధము" అనే గ్రంథాలను కుప్పం, ద్రావిడ విశ్వవిద్యాయంవారి ప్రచురణల కేంద్రం వెలువరించింది.

3) ఆంగ్ల రచనలు

1. రంగనాథ రామాయణం, "నికుంభి యాగం" (ఇతరుతో కలిసి)
2. "సుమతి శతకం" (పద్య కవిత్వం) (ఇతరుతో కలిసి)
3. "Folk Additions to Mahabharata", Asiatic Journal on Folklore, Japan.
4. "The Ballad-cycle of Sakti in Telugu" Jnana Bharati Journal, Bangalore University.
5. "The Ballad-cycle of Palnadu, a Telugu Folk Epic", Jnana Bharati Journal, Bangalore University.
6. "The Ballad-cycle of Katama Raju, A Telugu Folk Epic", Prof.B.Rama Raju Memorial Volume.

7. "The Sun and the Moon of Renadu", Renati Suryachandrula Smaraka Samithi, Uyyalawada, 2015.
8. "Letters of Literary Personalities in Telugu since 1950: A Select Study", The Literary Criterion, Dhvanyaloka, Mysuru, 2016.

4) కన్నడ రచనలు

1. వేమన-ఎరడు అధ్యయనగళు, 1993, కర్ణాటక రెడ్డి జనసంఘ ప్రచురణ, బెంగుళూరు.
2. విశ్వనాథ సత్యనారాయణ, 1995, కర్ణాటక సాహిత్య అకాడమీ ప్రచురణ, బెంగుళూరు.
3. హిమపద్ గోపాలస్వామి (సం.) 1997, హిమపద్ గోపాలస్వామి టెంపుల్ ట్రస్ట్ ప్రచురణ, గుండ్లుపేట, మైసూరు జిల్లా.

పరిశోధన

1. తెలుగు, ఇంగ్లీషు, కన్నడ భాషలో సుమారు 100 పరిశోధన పత్రాల రచన, సమర్పణ. ఒక్క "భారతి" సాహిత్య పత్రికలోనే 40 వ్యాసాలవరకు ప్రచురింపబడ్డాయి.
2. వీరి పర్యవేక్షణలో 15 మందికి పిహెచ్.డి. డిగ్రీలు, 25 మందికి ఎం.ఫిల్. డిగ్రీలు వచ్చాయి.
3. 1997-1998 యు.జి.సి. మేజర్ రీసెర్చ్ ప్రాజెక్టుగా "పల్నాటి వీరగాథాచక్రం-సామాజిక సాంస్కృతిక అధ్యయనం" అనే అంశాన్ని గురించి పరిశోధన చేశారు.
4. 1998-2000 యు.జి.సి.ఎమెరిటస్ ప్రొఫెసర్గా "కాటమరాజు కథాచక్రం-సామాజిక సాంస్కృతిక అధ్యయనం" అనే అంశాన్ని గురించి పరిశోధన చేశారు.
5. ఆంధ్రప్రదేశ్, తమిళనాడు, కర్ణాటక రాష్ట్రాలోని అనేక ప్రాంతాలలో పర్యటించి, సాహిత్యోపన్యాసాలు చేశారు.

పురస్కారాలు

ఆచార్య తంగిరాల వారు సాహిత్య జీవితంలో ఎన్నో పురస్కారాలను పొందారు. అవి మచ్చుకు కొన్ని -

1. శ్రీ ఎన్.టి. రామారావుగారు ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రిగా ఉండగా 1987లో "ఉగాది పురస్కారం".
2. శ్రీ బెజవాడ గోపాసరెడ్డిగారిచే "కవిత్రయ పురస్కారం", నెల్లూరు, 1998.
3. విజయవాడ సిద్ధార్థ కళాపీఠంవారిచే "సాహిత్య పురస్కారం", 23-9-2000.
4. డా. ఆవంత్స సోమసుందర్ సాహిత్య పురస్కారం, పిఠాపురం, 18-11-2001.
5. ద్రావిడ విశ్వవిద్యాలయంవారిచే సాహిత్య పురస్కారం, కుప్పం, మార్చి, 2006.
6. ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి డా.వై.యస్.రాజశేఖరరెడ్డిగారిచే "ఉగాది పురస్కారం", బెంగుళూరు, 3-4-2006.
7. ఆంధ్రప్రదేశ్ అధికారభాషాసంఘంవారిచే "తెలుగు భాషా పురస్కారం", బెంగుళూరు, 4-11-2007.
8. యోగివేమన విశ్వవిద్యాలయంవారిచే "సి.పి.బ్రౌన్ పురస్కారం", కడప, 10-11-2007.
9. కీ.శే. దేవరకొండ బాగంగాధర తిలక్ స్మారక సాహిత్య పురస్కారం, హైదరాబాద్, 27-1-2008.
10. కీ.శే. పెద్దిభొట్ల బ్రహ్మయ్య స్మారక రసధుని సాహితీ పురస్కారం, పాలకొల్లు, 29-2-2008.
11. తెలుగు విజ్ఞాన సమితి వారిచే శ్రీకృష్ణదేవరాయ కళాపురస్కారం (ఉగాది పురస్కారం), 25-4-2008.
12. డా. జి.యస్వీ. ప్రసాద్గారి ఉగాది పురస్కారం, 6-4-2011, శ్రీ నన్నయ భట్టారక పీఠము, తణుకు.
13. ఆచార్య ఆర్వీయస్. సుందరంగారిచే "సౌశీల్య పురస్కారం", మద్రాసు విశ్వవిద్యాయం, చెన్నై, 24-5-2012.

14. "పాల్కురికి సోమనాథ పురస్కారం", పాలకుర్తి, వరంగల్లు జిల్లా, 24-6-2012.
15. ఆచార్య జి.యస్. మోహన్‌గారిచే "డా.చిలుకూరి నారాయణరావు పురస్కారం", మద్రాసు విశ్వవిద్యాయం, చెన్నై, 14-9-2014.
16. "సృజన సాహిత్య పురస్కారం" అద్దంకిలోని సృజన సాహిత్య సంస్థచే "శ్రీ నీలంరాజు నరసింహారావు-శ్రీమతి శకుంతలమ్మ దంపతుల పురస్కారం" (2014వ సంవత్సరానికి) 11 సెప్టెంబరు 2016, బెంగుళూరు.
17. "ప్రథమ స్వాతంత్ర్య సంగ్రామ యోధుడు ఉయ్యాలవాడ నరసింహారెడ్డి 171వ వర్ధంతి పురస్కారం", "రేనాటి సూర్యచంద్రలు స్మారక సమితి" అధ్యక్షులు శ్రీ పోచా బ్రహ్మానందరెడ్డిగారిచే ఘనసన్మానం (రూ.50,000-00 నగదు పారితోషికం), నంద్యాల 22-2-2018.
18. వీరి బిరుదు: "వీరగాథ సవరాల జిమ్మడు" (పల్నాటి యుద్ధంలో అలరాజు అధిరోహించే గుఱ్ఱంపేరు "సవరాల జిమ్మడు") - "రసజ్ఞ రాజశేఖరుడు"

కవిమిత్రుల ప్రశంసలు-గురుదేవుల ఆశీస్సు:-

"విద్వత్కవి తంగిరాల"- డా. గుంటూరు శేషేంద్రశర్మగారు

"క్రోధములేని సాధువు, అకుంఠిత నైతికశీలశాలియున్,
ఆధునికాంధ్రవాఙ్మయ మహార్ణవ నౌక, కవిత్వమాధురీ
శీధుపిపాసి, మిత్రజనసింధు శరద్వరపౌర్ణమాసియున్,
సౌధములేని రాజునకు సాంద్ర నమస్సు తంగిరాలకున్. "

"సాయంకాల శశాంకరేఖ, మధుమాసాయాత చూతాంకుర
చ్ఛాయాపాయి కిశోర కోకిలము, విశ్వాకాశ కోశాంతర
ప్రేయోవాయు సుపర్ణ బిందువు, వచః పీయూష యోషిత్ కృపా
శ్రేయోజన్ముని, 'తంగిరాల సఖునిం బ్రేమింతు, శేషేంద్రుడన్! "

జానపదము – జ్ఞానపథము

సప్తపది: "దాని వాక్కుచేఁ దెల్పెడి తత్త్వమెదియొ
అనుభవమునకుఁ దుదిహద్దటండ్రు బుధు
'తంగిరాల' సతీర్థ్యుఁ డుద్దామ యశుఁడు
జానపదవాఙ్మయాంభోధి సలి(సార) మ్లై
పుడిసిలించు నగస్త్యుఁ డద్భుత వచస్వి
'జ్ఞానభారతి' కిన్ జతురాననుండు
కన్నడము – తెల్గు సంధాన కారకుండు!" - **డా. మల్లెల గురవయ్య**

"వీరగాథాలను గుఱించి ఈ ఆంధ్రదేశములో నీవొక్కనివే ప్రసంగింపగలవు!"- **శ్రీ దిగుమర్తి సీతారామస్వామిగారు**

"తంగిరాల వెంకట సుబ్బారావు పదిపన్నెండు డాక్టరేట్ పట్టాలకు సరిపడా విషయసేకరణ చేశారు. కాలికి బలపం కట్టుకొని దేశమంతా తిరిగారు. చేతివ్రేళ్ళు అరిగేదాకా కలానికి పనిపెట్టారు.... ఆ తర్వాత వర్గీకరణకు పూనుకొని కృతకృత్యులయ్యారు. తదుపరి వివరణాత్మకమైన రచనలోనూ సాఫల్యం పొందారు." -**ప్రొ॥ కె.వి.రమణారెడ్డి** (భారతి, జూన్ 1988)

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

మా సుబ్బన్నబావ

"మధురకవి" - "సరసకవి" - "సారకవితాభిరామ" - "కవిసుధాకర" - కీ.శే. దుగ్గిరాల రామారావుగారు తంగిరాలవారిని గురించి "మా సుబ్బన్నబావ" అనే పేరుతో 50 పద్యాలు వ్రాశారు. ఇవి "చైతన్యకవిత"లో మొదట ప్రచురితమయ్యాయి. తరువాత దుగ్గిరాలవారు ప్రకటించిన "సుమనోభిరామము" (2005) అనే పుస్తకంలో వచ్చాయి. వాటిలోనుండి మూడు పద్యాలు-

చ. "పలుకులదేవి సేవను పండిన శీర్షము, దబ్బపండుతోఁ
గలఁబడు మేను, కాశసువికాసము వాసము మీసకట్టు, మ
ల్లెలు విరఁబూయు లేనగవు రేకలు, 'సుబ్బనబావ' పండు వె
న్నెల దిగజారు మేరుధరణీధర శృంగము భంగిఁ గన్పడున్. "

సీ. 'చైతన్యకవిత'కు సంపాదకుండు, సద్గ్రంథ సంతతికి ముద్రాపకుండు,
అనుకూలురగు బిడ్డనుగన్న జనకుండు, ఖ్యాతిగన్నట్టి అధ్యాపకుండు,
వలచి చేకొను 'శకుంతల'కు దుష్యంతుండు, పరిణతిఁగన్నట్టి పండితుండు,
'సోమయాజులు'కుఁగూర్చు సహోదరుఁడు, తంగిరాలాబ్ధి తరుణ సారంగధరుఁడు
తే. భావబంధుర మధుర సంభాషణుండు,
ముచ్చటంగొల్పు వినయ విభూషణుండు
జానపద సాహితీ విశేషము తావు,
సుగుణముల ప్రోవు, వేంకట సుబ్బరావు!

సీ. అభ్యుదయ కవులం దధికుండు 'బాలగంగాధర తిలకు' సంగాతకాఁడు,
అభినవ పెద్దన్న యనఁదగు 'గుంటూరు శేషేంద్రశర్మ' మెచ్చిన బుధుండు,
'బుల్లా'కులాబ్ధి జాబిల్లి 'సుబ్బారావు' ప్రాణమ్ము ప్రాణమైనట్టి సఖుఁడు,
'దళవాయి' పారిజాతమ్ము 'కృష్ణస్వామి ఆదికేశవు' వీరాభిమాని,
తే. దొరకవివరుఁడు 'మల్లె గురవయ'కవి
విమల కృతికన్యఁ జేకొన్న పెండ్లికొడుకు,
ధన్యజీవి, మా 'ఆచార్య తంగిరాల'
వర్ధిలునుగాత నూరు సంవత్సరాలు!

- కీ.శే. దుగ్గిరాల రామారావుగారు

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ ಮಹಿಳೆಯರ ವೈವಾಹಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನ: ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಅಧ್ಯಯನ

***ಆಶಾ ಎನ್. ಮತ್ತು **ಡಾ. ಎಂ. ಗುರುಲಿಂಗಯ್ಯ**

ವಿವಾಹವು ಮಾನವನ ಜೀವನದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗ. ಆಶ್ರಮ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಎರಡನೇ ಹಂತವೇ ವಿವಾಹ. ಸಂತಾನಾಪೇಕ್ಷೆಯುಳ್ಳ ಗಂಡು–ಹೆಣ್ಣುಗಳ ನಡುವೆ ಏರ್ಪಟ್ಟ ನಂಟನ್ನು ವಿವಾಹ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಲೈಂಗಿಕ ಜೀವನ ನಡೆಸಲು ಮಾನವನಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿರುವ ಪರವಾನಿಗಿಯಾಗಿದೆ. ವೆಸ್ಟರ್ ಮಾರ್ಕ್‌ರವರು ತನ್ನ ‘ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ಹ್ಯೂಮನ್ ಮ್ಯಾರೇಜ್’ ಎಂಬ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಪ್ರಜೋತ್ಪಾದನೆಯ ಕ್ರಿಯೆಯಾದ ಶಿಶುವಿನ ಜನನದವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಮುಂದುವರೆಯದೆ ಅನಂತರವೂ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಯುವ ಗಂಡು–ಹೆಣ್ಣುಗಳ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ವಿವಾಹ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಂತೂ ಇದು ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಹಂತ. ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳು ಮಗುವನ್ನು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೆತ್ತು ಸಾಕಿ ಸಲಹುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಪುರುಷರಿಂತ ಅಧಿಕ ಸ್ತ್ರೀಯ ಮೇಲಿರುತ್ತದೆ. ಬುಡಕಟ್ಟು ವಿವಾಹಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಆಚರಣೆಗಳು ವಿಧಿ–ವಿಧಾನಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಸಮುದಾಯದ ಆಚರಣೆಗಳು ಇನ್ನೊಂದು ಸಮುದಾಯದ ಆಚರಣೆಗಳಿಗಿಂತ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕತೆಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ವಿವಾಹದ ವಿಧಿ–ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ರೀತಿ–ನೀತಿ, ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹಲವಾರು ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿವೆ.

ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ ಸಮುದಾಯವು ಒಂದು ಅಲೆಮಾರಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯವಾಗಿದ್ದು ಇವರಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮಾರಿ ಅದರಿಂದ ಬಂದ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿಯರು ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ಪುರುಷರಿಬ್ಬರೂ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆದು ಸಸ್ಯಜನ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿಜನ್ಯ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಅನೇಕ ಕಾಯ್ದೆ ಕಾನೂನುಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇಂದು ಬೇಟೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಗಿಡಮೂಲಿಕಾ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಹೂವಿನ ಹಾರ, ಮಣಿಸರ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಹವಳ, ವಿವಿಧ ಹರಳುಗಳು, ದೃಷ್ಟಿಗೊಂಬೆ, ಹೂಕುಂಡ, ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್, ಅಲಂಕಾರಿಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿಯರ ಮೂಲ ರಾಜಸ್ಥಾನದ ಬಾಗ್ರಾ ಎಂಬ ಪ್ರದೇಶ. ಹಾಗಾಗಿ ಇವರು ತಮ್ಮನ್ನು ‘ವಾಗ್ರಿ’ ಜನ ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಮಾತೃಭಾಷೆ ವಾಘ್ರಿ ಬೋಲಿ ಆಗಿದೆ. ಇವರನ್ನು ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿಯರು, ಮೇಲು ಶಿಕಾರಿಗಳು, ಹರಣ ಶಿಕಾರಿಗಳು, ವಾಗ್ರಿ ಜನ, ಪಾರ್ಥಸ್, ಪಾನೆಸ್, ಪಾರ್ದಾಸ್ ಮುಂತಾದ

* ಸಂಶೋಧಕರು, ಸ್ನಾತಕೊತ್ತರ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಭಾಗ, ಕುವೆಂಪು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಜ್ಞಾನ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ, ಶಂಕರಘಟ್ಟ–577451. E-mail : poorneshasha@gmail.com

** ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಸ್ನಾತಕೊತ್ತರ ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಭಾಗ, ಕುವೆಂಪು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಜ್ಞಾನ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ, ಶಂಕರಘಟ್ಟ–577451

ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ (ನಾಯಕ, ಡಿ.ಬಿ., 2000:182). ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇವರ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ಇಂದಿಗೂ ನಿಖರವಾಗಿಲ್ಲ. ಇವರು ಅಲೆಮಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದು ಒಂದೆಡೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಗೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇವರ ಜನಗಣತಿಯು ಇಂದಿಗೂ ಸವಾಲಾಗಿಯೇ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇವರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತರಿಂದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರದವರೆಗೆ ಇರಬಹುದು ಎಂದು ಅಂದಾಜಿಸಲಾಗಿದೆ (ಕುಮುದ ವಿ. ಸುಶೀಲಪ್ಪ, 2004 :7). ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ ಬುಡಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕನ್ಯತ್ವ, ಋತುಮತಿ, ಸೀಮಂತ, ಹೆರಿಗೆ, ಬಂಧುತ್ವ, ವಿವಾಹ, ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದನ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿದ್ದು ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕಾರಣೀಭೂತವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಾಮರ್ಶನ

ಕುಮುದ ಬಿ. ಸುಶೀಲಪ್ಪ, 2004, ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿಯರು, ಕುವೆಂಪು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಕನ್ನಡ ಭಾರತಿ ವಿಭಾಗದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿತವಾದ ಈ ಕೃತಿಯು ಹಕಿಪಿಕ್ಕಿಯರ ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಪಂಗಡಗಳು/ಗೋತ್ರಗಳು, ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ಥಾನಮಾನ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು–ಆಚರಣೆಗಳು ಹಾಗೂ ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿಯರಲ್ಲಾದ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳು ಹೀಗೆ ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಮೂಲ್ಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ನಾಯಕ ಡಿ. ಬಿ., 2000, ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿಯರು, ಲಕ್ಕಪ್ಪಗೌಡ ಹೆಚ್. ಜೆ., (ಸಂ), ಕರ್ನಾಟಕದ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು, ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿರುವ ಈ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಸಮಗ್ರವಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಮೂಲ, ಪುರಾಣಗಳು, ಜನಪದ ಕಲೆಗಳು, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು–ಆಚರಣೆಗಳು, ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿ–ವಿಧಾನಗಳು ಹೀಗೆ ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಯನದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ

ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಹಲವು ಅಧ್ಯಯನಗಳು ನಡೆದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಇದುವರೆಗೂ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರ ಪರಂಪರೆ, ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕನ್ಯತ್ವ, ಋತುಮತಿ, ಸೀಮಂತ, ಹೆರಿಗೆ, ಬಂಧುತ್ವ, ವಿವಾಹ, ವಿವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದನ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕತೆಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಇವುಗಳಲ್ಲಾದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನವು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶಗಳು

ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರ ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಯನದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಮಾದರಿ

ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಶೋಧನಾ ಅಧ್ಯಯನವು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ 340 ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. 340 ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರು ಮಹಿಳೆಯಂತೆ **ಸರಳ ಯಾದೃಚ್ಛಿಕ ಮಾದರಿಯ** ಮೂಲಕ ಆಯ್ದು 340 ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಅಲ್ಲಿನ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ, ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ.

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಗಳು

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆಕರಗಳು: ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆಕರಗಳ ಮೂಲಕ ಸಂದರ್ಶನ ಅನುಸೂಚಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು 340 ಜನ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಕ್ಯಾಮೆರಾ, ಟೇಪ್ ರೆಕಾರ್ಡರ್, ಮೊಬೈಲ್ ಮುಂತಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. **ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಆಕರಗಳು** : ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಆಕರಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಾರಲೇಖ, ವಿಷಯ ವಿಶ್ವಕೋಶ, ಸಮೀಕ್ಷಾ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ಜನಗಣತಿ ವರದಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಸಮೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅಧ್ಯಯನದ ಇತಿಮಿತಿಗಳು

- ಈ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಕಾಲ ಮತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನ ಮಿತಿಯಿಂದ ಕೇವಲ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಿತಿಗೊಳಿಸಿದೆ.

- ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ ಅಲೆಮಾರಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರ ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೊಳಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಋತುಮತಿ

ಇದನ್ನು ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿಯರು ಪಹಿಲೋಟಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಋತುಮತಿಯಾದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಟ್ಟಿಯಿಂದ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಹಾಕಿ, ಸೂತಕ ಕಳೆಯುವವರೆಗೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಐದನೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಸೂತಕ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹುಡುಗಿಯ ಕೈಯಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಐದು ಜನ ಮುತ್ತೈದೆಯರು ಆಕೆಗೆ ಉಡಿ ತುಂಬಿ ಹರಸಿ ಹಾರೈಸುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಐದನೇ ದಿನದಿಂದ ಹನ್ನೊಂದನೇ ದಿನದವರೆಗೂ ಅರಿಶಿಣದ ನೀರನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಆಕೆಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಆಚರಣೆ ಇಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಮೈನೆರೆದ ಹುಡುಗಿಗೆ ಐದು ಜನ ಮುತ್ತೈದೆಯರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಕೈಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಅರಿಶಿಣ ಹಚ್ಚಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಕೆಯನ್ನು ಕೂರಿಸಿದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಪರದೆಯಿಂದ ಮರೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಯಾವುದೇ ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಗಳು ಅವಳಿಗೆ ತಾಕದಿರಲಿ ಎಂದು. ಜೊತೆಗೆ ಹಳೆ ಚಪ್ಪಲಿ ಅಥವಾ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಇಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈನೆರೆದ ಹುಡುಗಿ ಮಲಗುವ ಹಾಸಿಗೆಯ ಕೆಳಗೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಇಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾಹಿತಿದಾರರ ವೈವಾಹಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ವಿವರ

ವೈವಾಹಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನ	ಆವೃತ್ತಿ	ಶೇಕಡವಾರು
ವಿವಾಹಿತೆ	292	85.88
ಅವಿವಾಹಿತೆ (ಬ್ರಹ್ಮಕುಮಾರಿ)	23	06.76
ವಿಧವೆ	08	02.36
ಪರಿತ್ಯಜಿತೆ	17	05.00
ಒಟ್ಟು	**340**	**100.00**

ಈ ಮೇಲಿನ ಕೋಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಬರುವಂತೆ ಸಂದರ್ಶಿತ 340 ಮಾಹಿತಿದಾರರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 85.88ರಷ್ಟು ವಿವಾಹಿತೆಯರಾಗಿದ್ದು, ಶೇಕಡ 6.76ರಷ್ಟು ಅವಿವಾಹಿತೆಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶೇಕಡ 5ರಷ್ಟು ಪರಿತ್ಯಜಿತೆಯರು ಹಾಗೂ ಶೇಕಡ 2.36ರಷ್ಟು ವಿಧವೆಯರಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ 292ರಷ್ಟು ವಿವಾಹಿತೆಯರಿರುವುದು

ಕಂಡುಬಂದಿದ್ದು, ಅವಿವಾಹಿತೆಯರು 23ರಷ್ಟಿದ್ದು, ಇವರು ಬ್ರಹ್ಮಕುಮಾರಿ ಸಂಘಟನೆಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ವಿವಾಹವಾಗದೇ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿಯರಲ್ಲಿ ವಿವಾಹದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿಲ್ಲ. ಆಕೆ ಬಯಸಿದರೆ ವಿವಾಹವಾಗಬಹುದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯಬಹುದು. ಹಿಂದೆ ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹ ಇವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾಯಿದೆ, ಕಾನೂನುಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ.

ವಿವಾಹದ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು

ತಮ್ಮ ಬೆಡಗಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಬೆಡಗಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಿವಾಹವಾಗಲು ವರನಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಸ್ವಗೋತ್ರ ವಿವಾಹ ಇವರಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಕಾಳಿವಾಳೋ, ಮೇವಾಡೋ, ಪವಾರ್ ಮತ್ತು ಗುಜರಾತ್ರ್ಯೋ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಬೆಡಗುಗಳಿದ್ದು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಗತ್ಯ ಬೆಡಗಿನ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಗುಜರಾತ್ರ್ಯೋ ಪಂಗಡದವರು ಪವಾರ್ ಬೆಡಗಿನೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹವಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವೆರಡರ ಹಬ್ಬಗಳೂ ಒಂದೇ ಆಗುವುದರ ಕಾರಣ ಆದರೆ ಗುಜರಾತ್ರ್ಯೋ ಪವಾರ್‌ರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಇತರೆ ಬೆಡಗಿನ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಬಹುದು. ಹೆಣ್ಣು ಅಂತರ್ ಜಾತೀಯ ವಿವಾಹ ಆಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗಂಡು ಅಂತರ್‌ಜಾತೀಯ ವಿವಾಹವಾಗಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಹುಟ್ಟುವ ಮಗು ತಂದೆಯ ರಕ್ತ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ವಿವಾಹದ ನಿರ್ಬಂಧಗಳ ಸಡಿಲಿಕೆಯ ವಿವರ

ವಿವಾಹದ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು	ಆವೃತ್ತಿ (n=340)	ಶೇಕಡವಾರು
ಸಡಿಲಿಕೆಯಾಗಿದೆ	08	2.36
ಸಡಿಲಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ	332	97.64
	340	100.00

ಈ ಮೇಲಿನ ಕೋಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವಂತೆ ಸಂದರ್ಶಿತ 340 ಜನ ಮಾಹಿತಿದಾರರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 97.64ರಷ್ಟು ವಿವಾಹದ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇವೆ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ, ಸ್ವಗೋತ್ರ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಇಂದಿಗೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಶೇಕಡ 2.36ರಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿದಾರರು ವಿವಾಹದ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಸಡಿಲಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಪ್ರೇಮ ವಿವಾಹಗಳು, ಅಂತರ್‌ಜಾತೀಯ ಮತ್ತು ಅಂತರ್‌ಧರ್ಮೀಯ ವಿವಾಹಗಳು ಹಿಂದಿಗಿಂತ ಇಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವಿವಾಹದ ಮಾತುಕತೆ

ಹುಡುಗನನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ವರನ ಕಡೆಯ ಹಿರಿಯರು ವಧುವಿನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ವಧು ಹಾಗೂ ವಧುವಿನ ಮನೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ವಧುವಿನ ತಂದೆ–ತಾಯಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನ್ನಾಡಿ ಅವರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆದು ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಅವರ ತಂದೆ–ತಾಯಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಗಂಡಿನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾರೆ. ಆ ದಿನ ಗಂಡಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭರ್ಜರಿ ಹಬ್ಬದೂಟ ಜರುಗುತ್ತದೆ. ಕೋಳಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಹುಡುಗಿಯ ತಂದೆ–ತಾಯಿಯರಿಗೆ ಬಡಿಸಿ, ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಶೇಂದಿ ಕುಡಿಸಿ, ಗಂಡಸರಿಗೆ ಸಾರಾಯಿ ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅಂದೇ ವೀಳ್ಯದ ಶಾಸ್ತ್ರವೂ ಸಹ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ನೆರೆದಿರುವ ಸಂಬಂಧಿಕರುಗಳಿಗೆ ತಾಂಬೂಲ (ವೀಳ್ಯದೆಲೆ, ಅಡಿಕೆ) ಕೊಟ್ಟು, ಟೀ ಕುಡಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಮಾತುಕತೆ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ.

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

ನಂತರ ಹೆಣ್ಣಿನ ತಂದೆ–ತಾಯಿಯರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾರೆ. ಇದಾದ 4–5 ದಿನಗಳ ನಂತರ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಪುನಃ ಹುಡುಗಿಯ ತಂದೆ–ತಾಯಿಯರು ವರನ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ವರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಧುವಿನ ಗುಣ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾಹಿತಿದಾರರ ವಧು ದಕ್ಷಿಣೆ ಪಡೆದಿರುವುದರ ವಿವರ

ವಧು ದಕ್ಷಿಣೆ	ಆವೃತ್ತಿ (n=317)	ಶೇಕಡವಾರು
ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ	248	78.24
ಪಡೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ	69	21.76

ಈ ಮೇಲಿನ ಕೋಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವಂತೆ 317 ಜನ ವಿವಾಹಿತ ಮಾಹಿತಿದಾರರ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 78.24ರಷ್ಟು ವಧು ದಕ್ಷಿಣೆ ಪಡೆದಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರೆ, ಶೇಕಡ 21.76ರಷ್ಟು ವಧು ದಕ್ಷಿಣೆ ಪಡೆದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಹಿತಿದಾರರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವಂತೆ ಹಿಂದೆ 300 ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದ ವಧು ದಕ್ಷಿಣೆಯು ಇಂದು 30,000–40,000ವರೆಗೂ ಬಂದು ನಿಂತಿದೆ. ಇನ್ನು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸಬಲವಾಗಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೊತ್ತದ ಹಣವನ್ನು ವಧು ದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇವರಲ್ಲಿ ವಿವಾಹದ ಖರ್ಚು–ವೆಚ್ಚವೆಲ್ಲವೂ ವರನ ಕಡೆಯವರದ್ದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಾಹಿತಿದಾರರಾದ ಮಧುಮತಿಯವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಇಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ರೂಪ ಮತ್ತು ಅವಳ ಕೆಲಸದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ವಧು ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮದುವೆಯ ದಿನ

ಮದುವೆಯು ಗಂಡಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಜರುಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿನ ವಧುವನ್ನು ವರನ ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದು ಸಂಜೆ 5 ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪೂಜೆಗೆ ಕೂರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಗಂಡಿನ ಮನೆಯ ತ್ರಾಂಗಡು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಮದುವೆ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಅರಿಶಿಣದ 7 ಉಂಡೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಇಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾವಾಳ್

ಬೊಟ್ಟಿಡುವ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಮವಾಳ್ (ಬೆಲ್ಲದ ಅನ್ನ) ತಯಾರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣಿನ ಎರಡು ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ಬೇಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡಿನ ಮನೆಯ ತ್ರಾಂಗಡೆದುರು ಮೂರು ಕಲ್ಲನ್ನಿಟ್ಟು ಒಲೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಒಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬೆಲ್ಲದನ್ನವನ್ನು ಬೇಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗಂಡಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಬೆಲ್ಲದನ್ನವೇ ಮಾವಾಳ್. ಈ ಬೆಲ್ಲದನ್ನವನ್ನು ಗಂಡಿನ ಮನೆಯ ತ್ರಾಂಗಡೆದಿರು ಒಂದು ಹರಿವಾಣದಲ್ಲಿ ಹರಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ 'ಥಾಳ್‌ಭರಾನು' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಬೊಟ್ಟು (ಟೀಕಾ) ಇಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹುಡುಗನ ತಂದೆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ತನ್ನ ಬಲಗೈ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟನ್ನು ಹಾಗೂ ಹುಡುಗಿಗೆ ತನ್ನ ಎಡಗೈ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟನ್ನು ಮೂರು ಸಲ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಟೀಕಾ ಕೊಡುವುದು ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಕರಿಮಣಿಯಿಂದ ಸುರಿದ ಸರವನ್ನು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಸಾರಥಿಯೇ ತಾಳಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಕರಿಮಣಿ ಸರವನ್ನು ವರನೇ ವಧುವಿಗೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಟೀಕಾ ಆದ ಮೇಲೆ ಹರಿವಾಣದಲ್ಲಿ ಹರಡಿಟ್ಟ ಬೆಲ್ಲದನ್ನವನ್ನು ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ (ಹುಡುಗ ಹಾಗೂ ಹುಡುಗಿಯ ತಂದೆ) ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ದಾಪು

ಇದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನೆಯ ಬೆಲ್ಲದನ್ನ. ಗಂಡಿನ ಮನೆಯ ತ್ರಾಂಗಡದೆದುರು ಬೊಟ್ಟಿಡುವ ಶಾಸ್ತ್ರ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ದಾಪುವನ್ನು ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನೆಯ ತ್ರಾಂಗಡದೆದುರು ಬೇಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಾಸ್ತ್ರವೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಈ ಬೆಲ್ಲದನ್ನವನ್ನು

ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಉಂಡೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಗ್ರಾಮದ ಪ್ರತಿ ಬಿಡಾರಗಳಿಗೂ ತಲುಪಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅರಿಶಿಣ ಸ್ನಾನ

ಅಂದಿನ ದಿನವೇ ರಾತ್ರಿ ಅರಿಶಿಣದ ಮೂರು ಉಂಡೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಗಿಯ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಹುಡುಗಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ತಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ವರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ವರನ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಅರಿಶಿಣದ ಮೂರು ಉಂಡೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ತಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಉಳಿದ ನಾಲ್ಕು ಅರಿಶಿಣದ ಉಂಡೆಗಳನ್ನು ವಧು–ವರರಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ ತಣ್ಣೀರಿನ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಳಗಾದ ನಂತರ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ ಪುನಃ ಹುಡುಗನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಧು–ವರರಿಗೆ ಕುಂಕುಮದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕೈಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚಿ, ವಧುವಿಗೆ ನಿಂಬೆಹಣ್ಣು ಮತ್ತು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೂರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಲ್ಲು ತಿಕ್ಕುವ ಮೀಶೀ (ಕಪ್ಪು ಮಸಿ)ಯಿಂದ ವಧು–ವರರ ಹಲ್ಲಿಗೆ ಮಸಿ ಬಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಇವರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದ್ದು ಕೋರು ಹುಡುಗಿ (ಮೊದಲನೆ ಮದುವೆ)ಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಇಬ್ಬರನ್ನು ತ್ರಾಂಗಡು ಮುಂದೆ ಕೂರಿಸಿ ಬಂದವರೆಲ್ಲಾ ಅಕ್ಷತೆ ಹಾಕಿ ಹರಸುತ್ತಾರೆ.

ಕಂಕಣ ಬಿಚ್ಚುವುದು

ಒಂದು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನೀರಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಬಲಗೈಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಕೈಯಿಂದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಕಂಕಣದ ಏಳು ಗಂಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಮೊದಲು ಏಳು ಗಂಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚುತ್ತಾರೋ ಅವರೇ ಆಟದಲ್ಲಿ ಜಯಗಳಿಸಿದಂತೆ. ಆಟದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದವರು ಸೋತವರಿಗೆ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ನೀರನ್ನು ಎರಚಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೆಣ್ಣು ಸೋತರೆ ಸಾರಥಿಯು ಬಂದು ಗಂಡಿನ ಕಂಕಣದ ಗಂಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೀನಿನ ಆಟ

ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಗುರಗಳನ್ನು ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ. ಗಂಡು–ಹೆಣ್ಣು ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಆ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಉಂಗುರವನ್ನು ಹೆಕ್ಕಿ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು ಉಂಗುರಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರೇ ಆಟದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದಂತೆ. ಆಟದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದವರು ಸೋತವರಿಗೆ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ ನೀರನ್ನು ಎರಚಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿಯರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ವಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಅಳಿಯನಾದವನು ಅತ್ತೆ–ಮಾವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುಡಿಸಿ ತಿನ್ನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗಲೇ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅತ್ತೆ–ಮಾವನವರು ತಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಗಂಡನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪತಿ ಪತ್ನಿಯರಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜಾತಿಯ ಹಿರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಈ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಮುಖಂಡರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಪಾಟ್ ಅಥವಾ ಸೀರುಡಿಕೆ

ಹೆಣ್ಣು ಎರಡನೇ ಮದುವೆಯಾದರೆ ಅದನ್ನು ಪಾಟ್ ಅಥವಾ ಸೀರುಡಿಕೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕೂಡಾವಳಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂಚಿನ ಯಾವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲನೆ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ವರನ ಕಡೆಯವರು ಕೊಟ್ಟ ತೆರದ ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸೀರುಡುಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಟೀಕಾ ಇಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇವಳನ್ನು ಪಾಡ್‌ಗುರಿ (ಎರಡನೇ ಗಂಡ) ಮಾಡಿಕೊಂಡವಳು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಎರಡನೇ ಮದುವೆಯಾದ ಹೆಣ್ಣು ಸಮುದಾಯದ ಯಾವುದೇ ಸಭೆ–ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ದೇವತಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಿರಿಯರ

ಸಮ್ಮತಿಯಂತೆ ದೇವತಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರೆ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಸಗಣಿ ಸಾರಿಸಬೇಕು

ವಿವಾಹದ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿನ ಬದಲಾವಣೆಯ ವಿವರ

ವಿವಾಹದ ಆಚರಣೆಗಳು	ಆವೃತ್ತಿ (n=340)	ಶೇಕಡವಾರು
ಆಚರಣೆಗಳು ಬದಲಾಗಿವೆ	244	71.76
ಆಚರಣೆಗಳು ಬದಲಾಗಿಲ್ಲ	96	28.24
	340	100.00

ಈ ಮೇಲಿನ ಕೋಷ್ಟಕದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವಂತೆ ಸಂದರ್ಶಿತ 340 ಜನ ಮಾಹಿತಿದಾರರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 71.76ರಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿದಾರರು ವಿವಾಹದ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಪ್ರಕಾರ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಂತರ್‌ಜಾತೀಯ, ಅಂತರ್‌ಧರ್ಮೀಯ ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮ ವಿವಾಹಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು ಆಧುನಿಕತೆಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ಆಚರಣೆಗಳು ತಮ್ಮ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಇತರೆ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೂ ಕೇಲವ ಶೇಕಡ 28.24ರಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿದಾರರು ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಜನನ

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಹೆರಿಗೆಯನ್ನು ತಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ನಂತರ ಹೊಕ್ಕಳು ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಕಲ್ಲಿನ ತುಂಡು, ಗಾಜು ಅಥವಾ ಬಳೆಯ ಚೂರಿನಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ಸೀರೆಯ ನೂಲಿನಿಂದ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಸಿ ಬಾಣಂತಿಯೇ ಎದ್ದು ತನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ದನದ ಸಗಣಿಯಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ ತಾನೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಶುಚಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೆರಿಗೆಯಾಗಿ ಐದು ದಿನಗಳ ನಂತರ ತನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಜೋಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಊರೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಅಥವಾ ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹೆರಿಗೆಗಳು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು ಜನನವಾದ ದಿನದಿಂದ ಎರಡು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ಮಗು ಮತ್ತು ಬಾಣಂತಿಯ ಆರೈಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾಹಿತಿದಾರರ ಹೆರಿಗೆಯ ವಿವರ

ಹೆರಿಗೆಯ ವಿವರ	ಆವೃತ್ತಿ (n=312)	ಶೇಕಡವಾರು
ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೆರಿಗೆಯಾಗಿದೆ	62	19.87
ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹೆರಿಗೆಯಾಗಿದೆ	250	80.13
	312	100.00

ಮಾಹಿತಿದಾರರ ವೈವಾಹಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ 317 ಜನ ವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ 04 ಜನರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದ್ದು ಉಳಿದ 312 ಜನ ಮಾಹಿತಿದಾರರ ಹೆರಿಗೆಯ ವಿವರ ಈ ಕೆಳಗಿಂತಿದೆ. ಸಂದರ್ಶಿತ ಒಟ್ಟು 312 ಜನ ಮಾಹಿತಿದಾರರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 80.13ರಷ್ಟು ಅಂದರೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹಿಳೆಯರು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಹೆರಿಗೆಯಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಬಾಣಂತನ

ಮಗುವನ್ನು ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಗೆ ಒಣ ಶುಂಠಿ, ಕರಿ ಮೆಣಸು, ಬೆಲ್ಲ, ಕಸ್ತೂರಿ, ಗೋರೋಜನ, ಆಯುರ್ವೇದ ಔಷಧಿ ಸೊಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ಕುಟ್ಟಿ, ಪುಡಿ ಮಾಡಿಟ್ಟ ಚೂರ್ಣವನ್ನು ಪ್ರತಿ ದಿನ

ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಗುವಿಗೆ ಕೊಬ್ಬರಿ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ ದಿನಪ್ರತಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಬಾಣಂತಿಯ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಎರಡೂ ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಬಾಣಂತಿಯು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಕುಡಿಯುವ ಬಿಂದಿಗೆಯಲ್ಲಿನ ನೀರನ್ನು ಸಹ ಆಕೆ ಮುಟ್ಟುವಂತಿಲ್ಲ. ಜೋಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಹಿರಿಯರ ಕಾಲ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು

ಚೌಳ

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ 5ನೇ ದಿನದ ನಂತರ ಕೂದಲು ತೆಗೆದರೆ ಸಾಯುವವರೆಗೆ ಕೂದಲು ತೆಗೆಯುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕೂದಲನ್ನು ಬಾಚಿ ಕಟ್ಟಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿಯರ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹಲವಾರು ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ 5ನೇ ದಿನ ಕೂದಲು ತೆಗೆಯುವ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಇವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. 5ನೇ ದಿನದ ನಂತರ ಷಟ್ವಿ (ದೇವರು)ಯ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಚೆಂಬಿನಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಇಟ್ಟು ಮೂರು ವೀಳ್ಯೆದೆಲೆಯನ್ನು ಕಳಸದ ತರಹ ಜೋಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎರಡು ಅರಿಶಿಣದ ಕೊಂಬನ್ನು ಆ ಚೆಂಬಿಗೆ ಕಟ್ಟಲಾಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಮಗುವಿನ ಎರಡೂ ಬದಿಯ ಹುಬ್ಬಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಲಾಗುತ್ತದೆ.

ನಾಮಕರಣ

ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಾಮಕರಣ ಶಾಸ್ತ್ರವೇನೂ ಅಷ್ಟೊಂದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಇವರು ಹುಟ್ಟಿದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹೆಸರನ್ನು ಇಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇವರು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಹೆಸರುಗಳಿಂದಲೇ ಚಿರಪರಿಚಿತರು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಸೈಕಲ್, ಲಾಯರ್, ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್, ಮೆಗಾನ್, ಸರ್ಕಲ್, ಡಿವಿಜನ್, ಕೆರ್ವಾಸಿ, ಪೆಪ್ಪರ್‌ಮೆಂಟು, ಲಾಚುರ್ ಇವುಗಳು ಇವರ ವಿಚಿತ್ರ ನಾಮದೇಯಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಮಗು ಹುಟ್ಟಿ 8ನೇ ದಿನದ ನಂತರ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹೆಸರನ್ನಿಡುವುದು ಇವರಲ್ಲಿ ಪದ್ಧತಿ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆರಿಗೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಜನನ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಮಗುವಿನ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹೆಸರನ್ನು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಎದುರಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಚಿಕ್ಕಮಟ್ಟಿ ಸದಾಶಿವಪುರ ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ ಕ್ಯಾಂಪಿನ ವಾಸಿಗಳಾದ ಮಾಲತೇಶ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ.

ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಅಂಶಗಳು

ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ ಮಹಿಳೆಯರ ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಡೆಸಿದ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಅಂಶಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ.

1. ಸಂದರ್ಶಿತ ಮಾಹಿತಿದಾರರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 85.88ರಷ್ಟು ವಿವಾಹಿತರಾಗಿರುವುದು, ಶೇಕಡ 6.76ರಷ್ಟು ಅವಿವಾಹಿತೆಯರಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಶೇಕಡ 2.36ರಷ್ಟು ವಿಧವೆ ಹಾಗೂ ಶೇಕಡ 5ರಷ್ಟು ಪರಿತ್ಯಜಿತೆಯರಿರುವುದು ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.
2. ವಧುದಕ್ಷಿಣೆ ಪದ್ಧತಿ ಇವರಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಇಂದಿಗೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಇವರಿಗೆ ಹೊರೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಸೌಂದರ್ಯ ಆಕೆಯ ದುಡಿಮೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನವಲಂಬಿಸಿ ಗಂಡಿನ ಕಡೆಯವರು ತಕ್ಕ ವಧುದಕ್ಷಿಣೆ ನೀಡಿ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಶೇಕಡ 78.24ರಷ್ಟು ವಧುದಕ್ಷಿಣೆ ಪಡೆದವರಿದ್ದಾರೆ.
3. ಹಿಂದೆ ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಅತೀ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ವಿವಾಹ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾಯ್ದೆ ಕಾನೂನುಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ

ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಬಾಲ್ಯ ವಿವಾಹವನ್ನು ಇವರು ಕೈಬಿಟ್ಟಿರುವುದು ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

4. ಋತುಮತಿಯಾದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಗುಡಿಸಲನ್ನು ಹಾಕಿ ಸೂತಕ ಕಳೆಯುವವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂದು ಮನೆಯ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸೂತಕ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

5. ಹಿಂದೆ ಹೆರಿಗೆಗಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಹೆರಿಗೆಯನ್ನು ತಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ನಂತರ ಹೊಕ್ಕಳು ಬಳ್ಳಿಯನ್ನು ಕಲ್ಲಿನ ತುಂಡು, ಗಾಜು ಅಥವಾ ಬಳೆಯ ಚೂರಿನಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ಸೀರೆಯ ನೂಲಿನಿಂದ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಶೇಕಡ 80.ರಷ್ಟು ಹೆರಿಗೆಗಳು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ.

6. ಸ್ವಗೋತ್ರ ವಿವಾಹ ಇವರಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಬೆಡಗಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಬೆಡಗಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ವಿವಾಹವಾಗಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಅಂತರ್‌ಜಾತೀಯ ಮತ್ತು ಅಂತರ್‌ಧರ್ಮೀಯ ವಿವಾಹಗಳು ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಇಂದು ಕೆಲವು ಅಂತರ್‌ಜಾತೀಯ ಮತ್ತು ಅಂತರ್‌ಧರ್ಮೀಯ ವಿವಾಹಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

7. ಇವರ ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿದ್ದು, ಹೆಣ್ಣು ಅಂತರ್‌ಜಾತೀಯ ವಿವಾಹವಾಗುವಂತಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಗಂಡು ಅಂತರ್‌ಜಾತೀಯ ವಿವಾಹವಾಗಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗು ತಂದೆಯ ರಕ್ತ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ವಿವಾಹದ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇವೆ ಎಂದು ಶೇಕಡ 90ರಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿದಾರರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

8. ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಗೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟುವ ಪದ್ಧತಿ ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿಯರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಹುಡುಗನ ತಂದೆ ಹುಡುಗಿಗೆ ತನ್ನ ಎಡಗೈ ಹೆಬ್ಬೆರಳಿನಿಂದ ಮೂರು ಸಲ ಬೊಟ್ಟನ್ನಿಟ್ಟರೆ ಅದು ವಿವಾಹವಾದಂತೆ ಅರ್ಥ. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಕರಿಮಣಿ ಸರವನ್ನು ಇತರೆ ಸಮುದಾಯಗಳಂತೆ ವರನೇ ವಧುವಿಗೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವುದು ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

9. ವಿಧವೆಯರ ಮರು ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದು ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

ಸಲಹೆಗಳು

- ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ ಸಮುದಾಯದ ಕುರಿತು ಇನ್ನೂ ಸೂಕ್ತ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಿದೆ.
- ಸರ್ಕಾರ ಮಹಿಳೆಯರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡಬೇಕಿದೆ.
- ಸರ್ಕಾರವು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಇವರತ್ತ ಗಮನಹರಿಸಿ ಇವರಿಗೆ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.

ಸಮಾರೋಪ

ಪ್ರಸ್ತುತ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಭಾವ, ಅರಣ್ಯ ನಾಶ, ನಗರೀಕರಣ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು, ಆಧುನೀಕರಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಜೀವನದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿವೆ. ಇಂದು ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರ ವಿವಾಹ ಕ್ರಮ, ಕುಟುಂಬ ಪದ್ಧತಿ, ಆಹಾರ, ವೇಷಭೂಷಣ, ಕಸುಬು ಹಾಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಂಶಗಳು ಆಧುನಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯ ಗಾಳಿಗೆ

ಸಿಲುಕಿ ತಮ್ಮ ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಗೌರವದ ಸ್ಥಾನಮಾನವಿದ್ದು ಹಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಗೂ ಸಹ ಸೂಕ್ತ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕಿದೆ. ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದು ವಿಧವೆಯರ ಪುನರ್‌ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಉತ್ತಮ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳು

- ಅಂಬಳಿಕೆ ಹಿರಿಯಣ್ಣ, 1994, *'ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಆರ್ಥಿಕ ಜೀವನ, ಜಾನಪದ ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಯನಗಳು'*, ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ಇಂದಿರಾ ಆರ್., 2002, *'ಮಹಿಳಾ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ'*, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿ.ವಿ., ಹಂಪಿ.
- ಕಿಶೋರಿ ನಾಯಕ್ ಕೆ., 2007, *'ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನ : ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಮತ್ತು ಸವಾಲುಗಳು'*, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ.
- ಕುಮುದ ಬಿ. ಸುಶೀಲಪ್ಪ, 2004, *'ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿಯರು'*, ಕನ್ನಡ ಭಾರತಿ, ಕುವೆಂಪು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ.
- ಗಂಗಾಧರ ದೈವಜ್ಞ, 2000, *'ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮಾಜದ ಹುಟ್ಟು ಸಾವಿನ ಆಚರಣೆಗಳು'*, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.
- ಗಂಗಾಧರ ದೈವಜ್ಞ, 2008, *'ಬುಡಕಟ್ಟು ಅಧ್ಯಯನ'*, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.
- ಗುರುಪ್ರಸಾದ್ ಸಿ.ಟಿ., 2005, *'ಅಲೆಮಾರಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ'*, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.
- ಗುರುಲಿಂಗಯ್ಯ ಎಂ., 2004, *'ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ'*, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಮಂಗಳೂರು ವಿ.ವಿ.
- ತಾರಿಹಳ್ಳಿ ಹನುಮಂತಪ್ಪ, 2010, *'ಕರ್ನಾಟಕದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಸಮುದಾಯಗಳು'*, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.
- ಪ್ರಭಾಕರ ಎ.ಎಸ್., 2000, *'ಬುಡಕಟ್ಟು ಬದುಕಿನ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳು'*, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿ.ವಿ., ಹಂಪಿ.
- ಬೋರಲಿಂಗಯ್ಯ ಹಿ.ಚಿ., 1994, *'ಗಿರಿಜನರು'*, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.
- ಮೈತ್ರಿ ಕೆ.ಎಂ., 2002, *'ಬುಡಕಟ್ಟು ಕುಲಕಸುಬುಗಳು'*, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.
- ರಮೇಶ್ ಸ.ಚಿ., 2005, *'ಅಲೆಮನಾರಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ'*, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿ.ವಿ., ಹಂಪಿ.
- ರಾಜಪ್ಪ ದಳವಾಯಿ ಆರ್., 1993, *'ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿಯರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ'*, ಕ.ಸಾ.ಅ, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್.ಎಸ್., 2001, *'ಆಧುನಿಕ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ'*, ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿ.ವಿ., ಹಂಪಿ.
- Ayer Ananthakrishna L.K., 1935, *'The Mysore Tribes and Castes'*,

Vol. 1 to 5, Mysore University, Mysore.

- Edgar Thurston, 1970, *'Caste and Tribes of Southern India'*, Vol. I, Cosmo Publications, Delhi.
- Ghurye G. S., 1959, *'The Scheduled Tribes'*, Popular Book Depot., Bombay.
- Iyar L.K., 1998, *'The Mysore Tribes and Castes'*, Vol-1, Mittal Publication, Delhi.

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

Determinants of Household Expenditure on Primary Education

***Mrs. Nisha Yuvaraj**
Research scholar,
Dept. of Studies and Research in Economics
Mangalore University, Mangalore,
Karnataka, India.

****Prof. ARABI. U**
Professor
Dept. of Studies and Research in Economics
Mangalore University, Mangalore,
Karnataka, India.

Abstract:- *Government expenditures and household expenditures appear to act as complements rather than substitutes for each other: an increase in government expenditure tends to increase household expenditures and vice-versa. Public investment can provide educational facilities, quality, and other institutional measures but only household's investment will enable its utilization.*

Keywords:- *Household, primary education, school related variables*

I. Introduction:-

The main characteristics of the home, which can be called social, cultural, educational, professional and other factors, can influence the nature and amount of investments made in the education of home children and determine where policy actions should be prioritized. Important determinants of household educational expenditure include household income, educational level of the head of the household, the size of the household, caste and religion, school-related variables such as the provision of mid-day meals, uniforms, textbooks and stationery, and the availability of school within the habitation are also quite important. Unfortunately, not much research has been done on the extent of household spending on education or on the determinants of home spending decisions. The purpose of the present study is to examine the various parameters under which household members make decisions about investing in elementary education in the state of Karnataka. In particular, it examines how the amount spent on education by householders responds to changes in household income and government education spending.

II. Literature review:-

Chernichovsky (1985) in his study on school enrolment in rural Botswana finds that the number of children aged 7-14 in the household has a positive effect on the demand for schooling. This runs contrary to the quantity –quality trade-off.

This observed effect on perceived opportunity costs to education is a combination of age and family size factors.

Tilak(1988): The indirect cost is the foregone earning or the opportunity cost of the child attending school. It is also known as the invisible cost, which is generally not included in the estimation of household expenditure on education but is substantial.

Banerjee, Rukmini(2000); The inadequacy of the school system to attract and keep children is more crucial

than households' economic conditions. School enrolment has risen dramatically in cities and villages, but the ability of the government school system to retain and adequately educate children has been less impressive.The study suggested adopting a flexible approach, accountability to the community, innovative actions at the local level whether in the classroom or in the community must be recognized for the universalization of primary education in India.

III. Objectives:-

- To examine the extent, the pattern and the determinants of household expenditure on primary education in the study area.
- To analyze the redistributive impact in public spending on primary education in Karnataka.

IV. Research Methodology:-

The study adopted different parameters to evaluate the benefits of public spending including the role of household expenditure in the total spending on primary education. The study used various methods for the analysis of government involvement in primary education through public expenditure. The proposed study describes and analyzes based on secondary data.

V. Data Analysis and Interpretations:-

Number of schools is indicative of the size of a system. Karnataka reported 56441 primary schools in 2007-08 which has increased by 4818 schools which became 61259 in the year 2016-17. There are 76551 schools in the State in the year 2016-17 of which 26100 are lower primary, 35159 are higher primary and 15292 are high schools. The ratio between lower and higher primary schools is 1: 1.34; like-wise, the ratio between higher primary and high schools is 2.30:1. Article 21 A of the Constitution of India and Right of children to free and compulsory education (RTE) Act 2009 became operative in April 2010. The state rules under RTE Act were notified in 2011. These developments have thrown open fresh opportunities for quality schooling for children.

Household spending on education may be influenced by household characteristics, which cannot be taken into account in state-level analysis. It is therefore hoped that the analysis based on household data will provide an in-depth understanding of the determinants of household spending on education. The choice of variables is influenced by the availability of data. It is also clear that the social, economic and demographic characteristics of households have a significant influence on the level of household spending on education. It is argued that the expected rate of return will significantly affect domestic investments in education - the rate of return on education, current levels of family investments will be higher, and vice versa.

- The size of the house can be considered as an indicator of the 'demographic burden' on the household. Larger households with male and female children and other members of the household can result in lower levels of education costs.
- Secondly, in individual characteristics, the gender of the child going to school is considered to be the most important factor. The general prevalence of gender discrimination suggests that, compared

to men, households spend less on educating their girl children.

- A third set of factors relates to schools. It is expected that family expenses will complement or change people's efforts. A significant correlation can be expected between household costs on the one hand and the quality and quantity of education facilities available on the other. More specifically, the provision of school incentives, such as mid-day meals, textbooks, etc., would be negatively related to household expenses. Variables on these three indicators, such as the supply of mid-day meals, textbooks and stationery, and the provision of uniforms, are used here.
- Finally, the fourth factor is the level of development of the village. Individual and household decisions are significantly influenced by the social environment. While the whole social environment cannot be extensively captured by a single indicator, the level of development of the village can be expected to be reflected in the social environment in which the houses are located.

Costs Incurred by Households on education:

Household costs on education consist of direct and indirect costs of education. Direct household costs include the expenditure on tuition fees, examination fees, admission fee and various other forms of fees and payments to the school. Yet other part of direct costs are the expenditure incurred not necessarily on schools but on other essential items such as books, stationery, uniforms, transport and such other expenditure, which may be referred as the maintenance cost.

As far as gender variations are concerned, in the rural areas, at primary level there is no difference in expenditure levels between male and female. Even at upper primary level, a litter higher level of expenditure is incurred on female students. But in urban Karnataka, the girls are not at an advantageous position. The gap persists and perhaps widens at the upper primary level of education between regions.

The following table shows the various household expenditure on education in the state of Karnataka based on the income level of the households in the state.

Table 01 Household expenditure on Education as a percentage of Household income by income group

Household Income (Rs.)	*% of household expense*
Upto 10000	8.39
10001-20000	2.98
20001-30000	2.42
30001-40000	2.28
40001-50000	1.01
50001-60000	1.27
60001-70000	0.78
70001-80000	1.03
80001-90000	0.46
Above 90000	0.37
Total	**3.52**

The above table shows that the families with low income spend more share of their income on education whereas families spends low share of their income on education as the income of the households increases. The share was 8.39% of household expense for the families with less than Rs.10000 wherein the share has decreased drastically to 0.37% for the families with more than Rs.90000 income among the households.

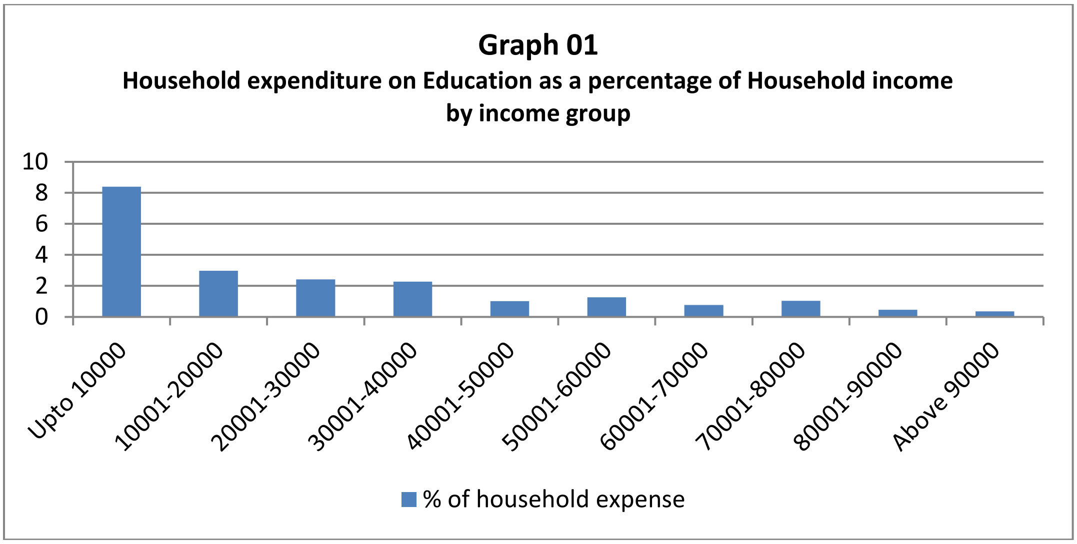

Households are likely to respond to policy interventions which affect school inputs. In the education production function framework, a key question is whether an increase in school inputs leads to an increase in inputs provided by parents (the two sources of inputs would be complements) or to a decrease (the two sources would be substitutes).

One can expect a positive relationship between village development index and the household expenditures on education. The major variables considered are listed below:

School related factors

- Existence of school within the habitation
- Existence of incentive schemes in schools such as provision of mid-day meals, supply of free uniforms, free textbooks and stationery, etc. in schools
- Pupil-teacher ratio
- Trained teachers (% of all teachers) in school
- Type of institution (government, government-aided, or private) the child attends

The analysis of the above are detailed as under;

- **Infrastructure Facilities**

The Sarva Shiksha Abhiyan accorded special significance and weightage for the provision of infrastructure facilities to schools. 8 facilities are recognized as Basic Facilities for schools comprising of Common Toilets, Girls' Toilets, Electricity, Play Ground, Ramps, Library, Compound and Drinking water.

Table 01
Fundamental facilities in Primary schools

Year	Toilet for Boys	Toilet for Girls	Electricity	Play ground	Ramps	Wall compound	Drinking water	Library
2007-08	78.76	46.25	80.49	42.14	45.46	63.13	70.65	76.28
2008-09	82.95	50.23	84.44	49.00	52.10	68.20	80.54	86.44
2009-10	88.66	64.66	87.56	52.06	64.62	59.59	88.13	86.98
2010-11	91.97	74.26	91.89	54.41	72.95	66.61	93.59	91.86
2011-12	97.91	98.81	95.49	54.34	78.27	69.21	99.55	98.66
2012-13	99.72	99.90	99.56	55.74	79.83	73.48	99.92	99.35
2013-14	99.97	99.98	98.71	56.30	80.96	75.48	99.99	99.66
2014-15	99.76	99.94	98.99	56.87	83.37	77.33	99.98	99.73
2015-16	99.28	99.72	98.71	57.02	83.34	78.37	99.94	99.74
2016-17	97.13	98.63	97.67	57.31	61.80	78.77	99.78	99.67

Source: DISE report of Karnataka 2007-08 to 2016-17

Graph 01
Fundamental facilities in Primary schools

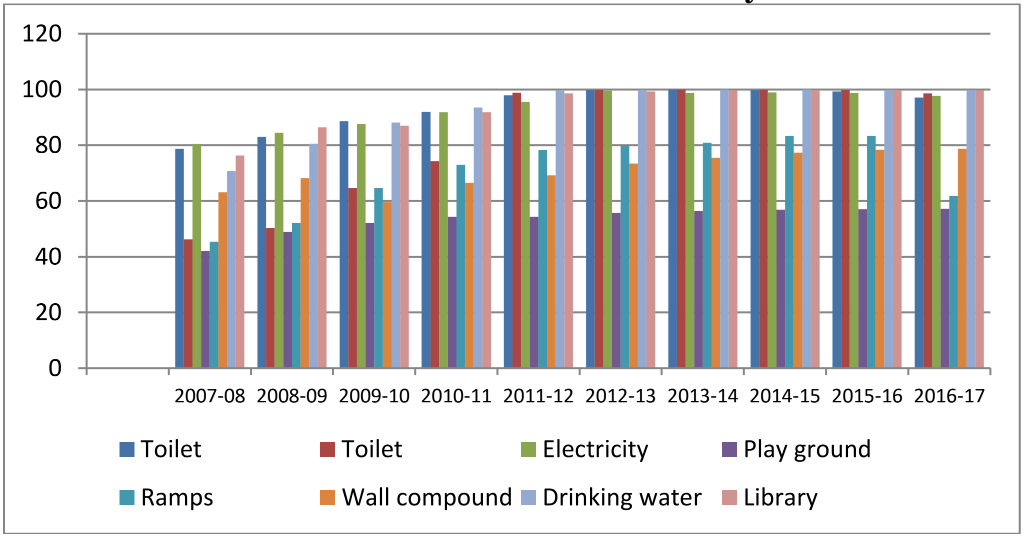

Source: DISE report of Karnataka 2007-08 to 2016-17

The highlights of the above table and graph in 2016-17 are;

- 97.9% schools have library.
- 17.2% Schools provide MDM but not prepare in School Premises.
- 99.2% Government Schools received textbooks.
- 94.9% Schools providing Mid-day meal have kitchen-shed.
- 44.8% Schools have handwash facility near toilets.
- 33.8% Schools have Electricity and Computer.

VI. Conclusion:

As far as household item wise spending on education is concerned, fees and transportation make it the most important thing at any level of education. It is imperative to make fee free and provide transport facilities at all levels of education. It is well known that there is a severe shortage of resources in the field

of education in India. So the government will have to significantly increase its allocation in the education sector. The results also suggest that the gap between male and female household spending at all levels of education suggests that boys spend less on their girl child education than their children. Therefore, it should be allocated separately to girl students at all levels of education, as the child going to school is considered to be the most important factor.

References

- A.Vaidyanathan and P.R. Gopinathan Nair, Elementary Education in Rural India: A Grassroots View. New Delhi: Sagar Publications.
- Aggarwal, Y. (1998) Access and Retention under DPEP: A National Overview. Unpublished research report. New Delhi:National Institute of Educational Planning and Administration[NIEPA].
- Duraisamy, Malathy. 2001. “Demand for and Access to Schooling in Tamil Nadu.”
- GoI. (1998) Attending an Educational Institutionin India: Its Level, Nature and Cost. NSS 52nd Round (1995-1996), Report No. 439. New Delhi: National Sample Survey Organisation, Ministry of Statistics and Programme Implementation.
- GoI. (2003b) Early Childhood Care and Education: An Overview. New Delhi: Ministry of Human Resource Development.
- GoI. (2005b) Education in India, School Education (Numerical Data) 1998-99. New Delhi: Ministry of Human Resource Development.
- Karnataka. A handbook of Karnataka, Government of Karnataka, Gazetteer Department, Bangalore, 2005
- Khera, R. (2006) Mid-Day Meals in Primary Schools: Achievements and Challenges. Economic and Political Weekly, 18 November, 41(46): pp. 4742-4750.

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

Self-Concept of Students with Visual Impairment in Relation to Socio-Economic Status of the Family

G. Satyanarayana
Ph.D. Research Scholar,
Department of Sociology and Social Work,
Acharya Nagarjuna University, Guntur, Andhra Pradesh.

M. Trimurthi Rao
Associate Professor,
Department of Sociology and Social Work,
Acharya Nagarjuna University, Guntur, Andhra Pradesh.

Abstract: Earlier research findings point outs the development of a child's self-concept, when they have a visual impairment, follows similar steps to that of a sighted child, although the visual defect will influence this process. The present investigation is intended to examine the development of self-concept of visually impaired students in relation to socio-economic status of their family. The study is expected to reveal many interesting finding and thereby increase the knowledge base regarding the self-concept of visually impaired students. The main objective of the study is to find out the status of self-concept of children with visual impairment in relation to their socio-economic status. The research design selected for the present study is descriptive survey method. A descriptive survey is used for fact finding with adequate interpretation and it clearly states the characteristics of a particular situation or group or individuals. In this study the investigator selected random sampling procedure for the selection of sample of students with visual impairment. The results reveal that the self-concept of children with visual impairment is in average level. As per demographic comparison, the gender is a significant factor in the development of self-concept of visually impaired students and the other factors like, religion, locality, monthly income, father's and mother's occupation, age and number of siblings are not a significant factors.

Key words: Self-Concept, Students with Visual Impairment, Socio-Economic Status and Family

Introduction

A person's self-concept is based on their sense of identify and is rooted in their sense of self worth. Families and other significant persons need to encourage the student to develop a good self- concept in a person with a visual impairment. Society's values toward persons with visual impairments will contribute to the student's sense of self worth and many prevent the student from feeling inadequate. It is important to provide the student with opportunities to experience genuine success. It is also vital to allow the student to make decisions, take responsibility, and take risks and foster independence.

Research findings point outs that the development of a child's self-concept, when they have a visual impairment, follows similar steps to that of a sighted child, although the visual defect will

influence this process. However, we have no evidence that the lack of vision has a general effect on visually impaired children. Researches highlight the major roles of body image and language in the case of blind child's self-concept. The most fundamental aspect of the blind child is his self-concept. The manner in which the child learns to view himself has a tremendous impact on his future ambitions, accomplishments and personal happiness.

Although Lowenfeld (1980) perceived public attitudes to be growing more positive towards visually impaired, Hardman, Drew, Egan (1987) have more recently observed that this perception is not entirely supported by literature. As Hardman, Drew and Egan (1987) put it, "attitudes of the public, are not, at present, one of acceptance and integration". One inference that has been repeatedly drawn in the literature is that the attitudes of the public have somehow impacted negatively upon the self- perception or self-concept of individuals with visual impairments (Hardman, Drew and Egan, 1987; Kirk & Gallagher, 1983; Peterson, 1987). In turn "low" self-concept has been associated with academic under-achievement, physical incapability, and social maladjustment. Young children are faced with a variety of problems and challenges. According to Shoaf (1990) many children today struggle to cope up with a world more uncertain and more frightening than ever before. The dilemma confronting young "special" children has continued to challenge teachers to search for self-concept enhancement strategies.

Statement of the Problem

The problem for investigation was entitled: "Self-concept of students with visual impairment in relation to socio-economic status of family"

Operational Definitions of the Key Terms *Self-concept:*

Self-concept is the set of ideas that a person has about himself. These ideas run through all his emotional experiences, habits, memories, traits and values.

Students with Visual impairment:

Any reduction in central vision or visual accommodation because of malformation, Disease, or Injury is a visual impairment. Any visual impairment can be corrected through prescription of Lenses or Surgery. When vision is still limited after such interventions a student may need special services to benefit from the educational process. Such individuals constitute the visually impaired population.

Need and Significance of the Present Study

The present investigation was intended to examine the development of self-concept of visually impaired students in relation with their socio-economic status of family. The study was expected to reveal many interesting finding and thereby increase the knowledge base regarding the self-concept of visually impaired students. The findings of this study will be helpful to the parents, special educators, social workers, counselors, administrators and researchers to get an idea about the development of self-concept of visually impaired students and there by identify their role for helping such students. The findings of this study give directions for further research in this area.

Objectives of the present Study

The objectives of the study are,

- To study the self-concept of students with visual impairment.
- To study the self-concept of students with visual impairment in relation to

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

socio-economic status.

- To study the self-concept of students with visual impairment in relation to age, gender, and number of siblings.

Hypotheses of the study

- There will be no significant difference in self-concept of students with visual impairment in relation to religion, locality, monthly income & father's and mother's occupation.
- There will be no significant difference in self-concept of students with visual impairment in relation to age, gender, and number of siblings.

Methodology

Methods Adopted

The research design selected for the present study is descriptive survey method. A descriptive survey is used for fact finding with adequate interpretation and it clearly states the characteristics of a particular situation or group or individuals.

Tools and Techniques

- ❖ General Information Sheet
- ❖ Self-Concept Questionnaire for Students with Visual Impairment (SCQ-SVI)

General Information Sheet:

The general information sheet consists of questions to collect information regarding relevant general data to study the variables of the investigation, along with information regarding promotional prospects.

Self-Concept Questionnaire for Students with Visual Impairment (SCQ-SVI)

The self concept questionnaire for students with visual impairment has prepared by the researchers, its have various dimensions, such as physical dimension, social dimension, temperamental dimension, educational dimension, moral dimension, intellectual dimension. The questionnaire consisting of five point likert rating scale and multiple choice questions.

Sample respondents for the Study

The study population is comprised of visually impaired students studying in special schools of Andhra Pradesh. In this study, the researcher has selected random sampling procedure for the selection of sample of students with visual impairment. The sample constitutes 40 visually impaired students (20 males and 20 females) studying in three special schools in Andhra Pradesh state.

Statistical Techniques used for the study

- ❖ Computation of Frequencies and Percentages.
- ❖ Computation of Arithmetic Mean and Standard Deviation.
- ❖ Computation of t-value to test the significance of difference between the means of two groups of data.
- ❖ One way analysis of Variance.

Results & Discussion

Table-1: Categories, Number and Percentage of self-concept of visually impaired students

Categories of Self-Concept	Range of Scores	Frequency	Percent
Low	Below 34	5	12.5
Average	35-55	31	77.5
High	Above 56	4	10.0
Total		40	100.0

The above **Table-1** shows that the self-concept of visually impaired students lies in the average category. This study analyses the level of self-concept in dimension wise, this reveals that the self-concept of visually impaired children in all dimensions comes in the average level and not in a single dimension they have above level of self-concept. This is to be seriously considered in all phase of educational planning. But most of the studies in self-concept among normal students reveal that they have above level of self-concept. This may be due various internal and external factors influencing self-concept.

Table- 2 : Mean, S.D and 'F'- value for the significance difference in self-concept among Male students with visual impairment in terms of *religion*.

Religion	N	Mean	S.D	'F'- value	Level of Significance
Hindu	10	47.9000	10.07141	.760	Not Significant
Christian	6	53.6667	10.11270		
Muslim	4	51.5000	3.87298		
Total	20	50.3500	9.17821		

The above **Table-2** shows that the arithmetic mean and standard deviation scores of self-concept of male visually impaired students with respect to their religion. The highest mean value obtained is by the students of Christian religion followed by the students of Muslim and Hindu respectively. It is seen that the obtained F-ratio is .760. This value is not significant at 0.01 levels or 0.05 levels. Hence, it can be concluded there is no significant difference in self-concept of male visually impaired children with respect to the difference in religion they belongs.

The findings of the study that in the case of male and female visually impaired students Hindu religion has been placed in the last position which in the case of most of the studies in normal students is entirely different in which students from Hindu religion comes in the highest position. From this we can assume that families who believe in Hindu religion have more caring and concern for their students may be related with faith in religion, god concept and influence of epics. However, the findings of self-concept in visually impaired that Hindu visually impaired got low position compared to other religion may be due to the fact that impairment of student affects severely affects the faith in religiosity and this influences their approach to visually impaired student.

Hypothesis: There will be no significant difference in self-concept of Male students with visual impairment in relation to their religion.

Table- 3: Mean, S.D and't'- value for the significance difference in self-concept among Female students with visual impairment in terms of *religion*

Religion	N	Mean	S.D	't'- value	Level of Significance
Hindu	12	37.7500	5.73863	-1.090	Not Significant
Christian	8	41.0000	7.61577		

From the above **table-3**, it was seen that the obtained t-value is -1.090, which is not significant. Hence, it can be concluded that there is no significant difference in self-concept of female visually impaired students with respect to the difference in religion they belongs. Hence the null hypothesis that there will be no significant difference in self-concept with respect to religion can be accepted in the case of female visually impaired students. Discussion in the male students mentioned above is applicable to female students also.

Hypothesis: There will be no significant difference in self-concept of Female students with visual impairment in relation to their religion.

Table- 4: Mean, standard deviation and't'-value of self-concept scores of visually impaired students with respect to their locality

Locality	Number r	Mean	Standard. Deviation	't'-value	Level of Significance
Rural	18	46.3333	10.38664	.959	Not Significant
Urban	22	44.3636	9.19392		

From the above **table- 4**, it has seen that the obtained t-value is .959, which was not significant. Hence, it can be concluded that there was no significant difference in self-concept of visually impaired students with respect to the difference in locality they reside. Hence the null hypothesis that there will be significant difference in self-concept of visually impaired students with respect to locality can be accepted.

There is no significant difference in self-concept of visually impaired children with respect to the difference in locality they reside. This may due to the factor that the internal factors influence the self-concept of visually impaired children more than external factors.

Hypothesis: There will be no significant difference in self-concept of students with visual impairment in relation to their locality.

Table-5 : Mean, Standard Deviation and 'F'- value of self-concept scores of visually impaired students with respect to their monthly income of family

Monthly Income	Number	Mean	Standard Deviation	'F'- value	Level of Significance
Below 3000	16	43.5000	10.15874	.443	N.S
3001 -7000	8	43.5000	4.40779		
Above 7000	16	46.5000	11.33137		
Total	40	44.7000	9.73548		

From the above **table- 5** shows that the arithmetic mean and standard deviation scores of self-concept of visually impaired students with respect to their monthly income of family. The highest mean value obtained is by those visually impaired students who come from families having income above 7000. Students coming from families having monthly income below 3000 and income between 3001 and 7000 have same levels of self-concept which was comparatively lower than those students coming from families having income above 7000.

It was found that the obtained F-ratio is .443. This value is not significant at 0.05 levels. So it can be concluded there was no significant difference in self-concept of visually impaired students with respect to the difference in monthly income of family. Hence the null hypothesis can be accepted. Students coming from families having above 7000 monthly income shows more self-concept which may be due to the fact that they may have good facilities, caring opportunities for disabled child. Next below 3000 group children more self-concept this may be due to the fact that most of the parents in this group comes under occupation groups daily wages, agriculturist and jobless they also get time to care and spent time with the students.

Hypothesis: There will be no significant difference in self-concept of students with visual impairment in relation to their monthly income of family.

Table-6 : Mean, Standard Deviation and't'-value of self-concept scores of visually impaired students with respect to their father's occupation

Fathers Occupation	Number	Mean	Standard Deviation	't'-value	Level of Significance
Daily Wages	22	43.2727	9.18167	-1.026	N.S
Professionals	18	46.4444	10.36523		
Total	40	44.7000	9.73548		

From the above **table-6**, it has seen that the obtained t-value is -1.026, which was not significant. Hence, it can be concluded that there is no significant difference in self-concept of visually impaired students with respect to the difference in Fathers Occupation. Hence the null hypothesis that there will be no significant difference in self-concept of visually impaired students with respect to Fathers Occupation can be accepted.

This may be due to the fact that professional parents themselves have more self-concept which help them to make their child more reality oriented and self-concept oriented. Several factors may help for them for this like their higher education, security in income, self-esteem, more relationships with higher self-concept people.

Hypothesis: There will be no significant difference in self-concept of students with visual impairment in relation to their father's occupation.

Table-7 : Mean, Standard Deviation and 'F'-value of self-concept scores of visually impaired students with respect to their Mother's occupation.

Mothers Occupation	Number	Mean	Standard Deviation	'F'- value	Level of Significance
Daily Wages	10	43.9000	5.44569	.043	N.S
Professionals	8	45.0000	11.31371		
House Wives	22	44.9545	10.96521		
Total	40	44.7000	9.73548		

From the above **Table- 7** shows that the arithmetic mean and standard deviation scores of self-concept of visually impaired students with respect to Mothers Occupation. The highest mean value obtained is by those visually impaired students whose mothers work as professionals. It was found that the obtained F-ratio is .043. This value was not significant at 0.05 levels. Hence, it can be concluded there is no significant difference in self-concept of visually impaired students with respect to the difference in monthly income of family. The discussion in the case of fathers occupation mentioned in the above table was applicable here too.

Hypothesis: There will be no significant difference in self-concept of students with visual impairment in relation to their Mother's Age.

Table- 8 : Mean, Standard Deviation and 't'-value of self-concept scores of visually impaired students with respect to their age.

Age	Number	Mean	Standard Deviation	't'- value	Level of Significance
11-14	17	42.2941	10.47476	-1.358	N.S
15-18	23	46.4783	8.96898		

From the above **table-8** it has seen that the obtained t-value is -1.358, which was not significant. Hence, it can be concluded that there is no significant difference in self-concept of visually impaired students with respect to the difference in age of visually impaired as categorized 11 to 14 and 15 to 18. Hence the can be accepted. Still the age group 15 to 18 has more mean value than age group 11 to 14, the reason why there is no significant difference in self - concept must be considered seriously that in normal course the higher age group needs to show more scores. This can be attributed to the fact that the below age group may got opportunity to live in an more advanced period only and that these group gets more advanced learning experiences.

Hypothesis: There will be no significant difference in self-concept of students with visual impairment in relation to their Age.

Table-9 : Mean, Standard Deviation and't'-value of self-concept scores of visually impaired students with respect to their gender.

Gender	Number	Mean	Standard Deviation	't'- value	Level of Significance
Male	20	50.3500	9.17821	4.478	S
Female	20	39.0500	6.56526		

From the above **table-9**, it has seen that the obtained t-value is 4.478, which was significant at .01 levels. Hence, it can be concluded that there is significant difference in self-concept of visually impaired students with respect to the difference in gender of visually impaired as categorized Male and Female. Hence the null hypothesis is rejected.

This significant difference in self-concept of visually impaired students with respect to the difference in gender may be due to the fact that male children

get more opportunity to interact with other people and engage in plays unrestrictedly which in the case of females is different. One other reason may be that male students have more opportunity to initiate talk; more opportunities to meet and they engage in serious talks and are more frank compared to female group.

Hypothesis: There will be no significant difference in self-concept of students with visual impairment in relation to their Gender.

Table-10 : Mean, Standard Deviation & 'F'-value of self-concept scores of visually impaired students with respect to their number of siblings in the family

Number of siblings	Number	Mean	Standard Deviation	'F'- value	Level of Significance
1	24	43.5417	9.08883	.359	N.S
2	14	46.9286	11.39814		
3	1	43.0000	.		
4	1	43.0000	.		
Total	40	44.7000	9.73548		

From the above **Table- 10** shows that the arithmetic mean and standard deviation scores of self-concept in visually impaired students with respect to their number of siblings. The highest mean value obtained is by those visually impaired students who have 2 siblings. The mean scores of visually impaired students who have 1 sibling come next and for those having 3 and 4 siblings have same mean value that is lower comparing the other two groups.

It was found that the obtained F-ratio is .359. This value was not significant at 0.01 levels or 0.05 levels. Hence, it can be concluded there was no significant difference in self-concept of visually impaired students with respect to the difference in number of siblings in the family. Hence, the null hypothesis that there will be no significant difference in self-concept with respect to difference in number of siblings in the family can be accepted.

Visually impaired children having 2 and 1 sibling show more self-concept than those having 3 and above 4 siblings. This may be due to the fact that if there is two siblings the parents can care them conveniently, home will be livelier and the visually disabled child get know things from different opinions of siblings. In the case of 1 sibling the normal sibling may not sometimes understand the peculiarities of disabled brother and there is chance of behaving indifferently to the disabled.

Major findings

- The study reveals that the self-concept of visually impaired students is found to be in average level.
- The religion of visually impaired male students is not a significant factor to their self-concept.
- The religion of visually impaired female students is not a significant factor to their self-concept.
- The locality of visually impaired students is not a significant factor to their self-concept.
- The monthly income of visually impaired students is not a significant factor to their self-concept.
- The father's occupation of visually

impaired students is not a significant factor to their self-concept.

- The mother's occupation of visually impaired students is not a significant factor to their self-concept.
- The age of visually impaired students is not a significant factor to their self-concept.
- The gender of visually impaired students is a very significant factor to their self-concept.
- The number of siblings of visually impaired students is not a significant factor to their self-concept.

Conclusion

The self-concept is the accumulation of knowledge about the self, such as beliefs regarding personality traits, physical characteristics, abilities, values, goals, and roles. Beginning in infancy, children acquire and organize information about them as a way to enable them to understand the relation between the self and their social world. This developmental process is a direct consequence of student's emerging cognitive skills and their social relationships with both family and peers. Above facts as well as this study point out the significance to give importance to self-concept as well as other psychological constructs along with the care of physical wellbeing at the early phase of development onwards to visually impaired students in general and in Andhra Pradesh context. Protection and care must not be seen from physical view point only.

Parents, teachers and other care-takers must realize and understand the problems and developmental needs faced by visually impaired student clearly. Then only they can act appropriately in facilitating the self-concept development. Visually impaired students encounter difficulties in the development of his or her identity. This will shorten their relationships with world around him and in turn limit them from gaining the necessary amount of experiences leading to problems in the development of a progressive understanding of him. These facts must be taken under consideration in the planning and execution of management of this population. Lack of training institutes, training programs may aggravate this issue in the future and may lead to delay in the proper integration and inclusion of this population from the mainstream.

References

- Alexander FE. (1996). Self-concept of children with visual impairments. Review, 28, 35-44.Retrieved February n, 15, 2001, from academic search elite database.
- Ammerman R, Van Hasselt V, Hersen M. (1986). Psychological adjustment of visually handicapped children and youth. Clinical Psychology Review, 6 (1), 67-85.
- Barraga and Erin. (1992), Journal of visual impairment and blindness.
- Best JW and Kahn JV. (1992). Research in education (6th Edn) New Delhi; Prentice-hall of India Pvt. Ltd.
- Cook- Clampert D. (1981). The development of self-concept in children. Journal of visual impairment and blindness, June, 233-238.
- Cyrils Clarvin PV. (2007). A study of Self-Concept and Achievement Motivation of Arts and Science Students, M.G. University; Kottayam
- Hardman, M. L., Drew, C. J., & Egan, M. W. (1987).Human exceptionality: Society, school and family (2nd ed.).Boston: Allyn & Bacon.
- Head D. (1979). A comparison of self-

concept scores for visually impaired adolescents in several class settings. Education of visually handicapped, 11, 51-55.

- Kirk, S. A., & Gallagher, J. J. (1983).Educating exceptional children (4th ed.).Boston:Houghton-Mifflin.
- Lowenfield, B. (1980).Psychological problems of children with severely impaired vision.In W. M. Cruikshank (Ed.), Psychology of exceptional children and youth (4th ed.).Englewood Cliffs,NJ:Prentice-Hall.
- Massey Catherine J (1999). Family Relationships and Adolescent Self-Concept.
- Obiakor, F.E, (1986). A comparative study on the development of self-concept is normally sighted and visually impaired students.
- Parish, J. G. & Parish, T.S. ,(1983). Children's Self-Concept as related to family structure and family concept. Adolescents; 78-89.
- Peterson, N. (1987).Early intervention for handicapped and at-risk children. Denver: Love Publishing.
- Shoaf,N.L.(1990, October).Today's family: Is stress killing your kids? The Plain Truth, 55 (9), 12-13.
- Silvernail DL. (1985). Developing positive student self-concept. Washington, D.C; National Education Association.

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

ఆత్రేయ "కప్పలు" నాటకం – పరిశీలన

శ్రీమతి నెమ్మలూరి భవాని
తెలుగు అధ్యాపకురాలు
సి.హెచ్.ఎస్.డి.సెయింట్ థెరిసా మహిళా డిగ్రీ కళాశాల
ఏలూరు, పశ్చిమగోదావరి జిల్లా

ఆత్రేయ రాసిన "కప్పలు"నాటకం సంవత్సరాలు గడిచినా నేటి కాలాన్ని కూడా సరిపోయే విధంగా నేటి సమాజంలోని మనుషుల మనస్తత్వాన్ని చిత్రిస్తుందనడంలో ఏ మాత్రం సందేహం లేదు. నాటకం రెండు రంగాలలో నడిచినప్పటికీ అందులోని పాత్రలు, వారి మనస్తత్వాలు నేటి సమాజానికి దర్పణం పడుతున్నాయి. నాటకంలో ఆత్రేయవారు చిత్రించిన శ్రీపతి పాత్ర, పాత్రకు "శ్రీపతి" అని పేరు పెట్టిన ఆత్రేయవారి పరిశీలనా దృక్పథం నాటకానికి చక్కగా సరిపోయాయి. సిరి సంపదలుంటే బంధువులు ఎంత చేరువవుతారో, అవి కోల్పోయిన రోజు మనవారే మనకు ఎంత శత్రువులుగా మారతారో తెలియజేస్తూ సామాజిక వాస్తవాన్ని చాటి చెప్పడంతో పాటు బంధువులను కప్పలతో పోలుస్తూ ఆత్రేయ రచించిన నాటకం కడు ప్రశంసనీయం.

నాటకంలో శ్రీపతి యొక్క ఉదార స్వభావాన్ని చిత్రించిన తీరు ఎంతో ఆకట్టుకుంది. శ్రీపతికి కూతురు కమలపై ప్రేమాభిమానాలు, కూతురు మనస్తత్వాన్ని అర్థం చేసుకునే విధానం, బంధువులకు పెట్టే ఆయన మనస్తత్వం, పొగడ్తలకు పొంగని శ్రీపతి నైజంతో పాటు, ఆపత్కాలంలో తనను తాను కాపాడుకునే సమయస్ఫూర్తి వీటన్నింటిని ఎంతో రమణీయంగా వర్ణించి శ్రీపతి పాత్రను ప్రేక్షకులకు దగ్గర చేశారు ఆత్రేయ. భార్యను పోగొట్టుకున్నా కుతుర్నే లోకంగా భావించాడు.

లక్షాధికారైనా కూతురి బాధ్యతకు కట్టుబడి మళ్ళీ వివాహం చేసుకోకుండా కూతురు యొక్క యోగ క్షేమాలు గురించి ఆలోచించాడు. డబ్బుకు విలువనివ్వకుండా బ్రతికే వాడి కోసం, తనకూతురుని ప్రేమగాచూసుకొనేవాడి కోసం శ్రీపతి పడిన తాపత్రయం, చలపతిని ప్రశ్నించిన తీరు శ్రీపతి పాత్రను ఉన్నత స్థాయికి చేర్చాయి.

సమాజానికి ఓ సందేశాన్నందిస్తూనే నాటకాన్ని చక్కని హాస్య పూరిత సంభాషణలతో, సున్నితమైన పాత్రలతో నడిపించారు ఆత్రేయ. నాటకంలో కనిపించిన నారయ్య పాత్ర పాఠకులు అభిమానించదగినది. కమలను కూతురులా భావించే నారయ్య, కమల కంటనీరు చూడలేని నారయ్య తత్త్వం, శ్రీపతి దగ్గర నౌకరుగా ఉన్నా నమ్మినబంటుగా పనిచేయడం, బంధువుల ప్రవర్తనతో లౌక్యంగా మాట్లాడే నేర్పు ఇవన్నీ నారయ్యపై అనుకోకుండానే ఒక గౌరవాన్ని కలిగిస్తాయి. పంకజం, సాంబ, భద్రయ్య లాంటి మనుషుల మనస్తత్వాలను కూడా ఆత్రేయ ఈ నాటకంలో అద్భుతంగా చిత్రించారు.

ఏ ఎండకు ఆ గొడుగు పట్టే పంకజం లాంటి మనుషులు ఈ లోకంలో ఎందరో, శ్రీపతి వెనుక ఉన్న డబ్బుని చూసి శ్రీపతిని పొగడటమే తన పనిగా చేసుకుంది పంకజం. పంకజం భర్త సాంబ కూడా భార్య ఏది చెప్తే దానికి తల ఊపుతున్నా అప్పుడప్పుడు తనకు తోచిన విధంగా మంచి చెప్తున్నా, పంకజం మాట తీరు ముందు గెలవలేడనే విషయాన్ని స్పష్టంగా వివరించారు ఆత్రేయ.

సందర్భాన్ని తనకు అనుగుణంగా మార్చుకునే పంకజం కమలకు భద్రయ్య వచ్చిన పని తెలియజేయడం, శ్రీపతి డబ్బును దొరికినంత దోచుకోవడం పంకజం లాంటి స్త్రీల మనస్తత్వాలను చక్కగా చిత్రిస్తున్నాయి. పంకజానికి తోడుగా భద్రయ్య తన పని పూర్తవడం కోసం శ్రీపతిని బుట్టలో వేయడానికి చేసే ప్రయత్నాన్నికూడా ఆత్రేయ చక్కగా చిత్రించారు. ఈడు జోడు లేకుండా కేవలం డబ్బుకాశపడి తన 16 ఏళ్ళ కూతురి జీవితాన్ని కూడా నాశనం చేయాలనుకునే తండ్రి భద్రయ్య.

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

శ్రీపతి గుణవంతుడు కాబట్టి, బిడ్డలాంటిదని భావించాడు కాబట్టి భద్రయ్య మాటలను పట్టించుకోకుండా బంధువుగా గౌరవించాడు. ముక్కుసూటిగా మాట్లాడే కమల మనస్తత్వాన్ని గడుసరిగాను, తండ్రి కూతురుగా అంతే సుతిమెత్తంగా తీర్చిదిద్దారు. తన తండ్రి చలపతి అడిగిన ప్రశ్నలకు చలపతి మౌనంపై కమల కోపం ప్రదర్శించడంలో, కమలను తన కోడలు చేసుకోవాలని ఆశపడే పంకజం కోరికను ధిక్కరించడంలోనూ కమల చక్కని పాత్రను పోషించింది. నారయ్య తనను ఎంత ప్రేమగా చూసుకున్నాడో అంతే ప్రేమగా తనతో తన కష్టసుఖాల్ని పంచుకుని గౌరవించింది. తండ్రి దొంగనోట్లు ముద్రించి జైలుకు వెళ్తున్నాడనే విషయం తెలిసి తన తండ్రిలేనిదే తనకు జీవితం లేదని కుమిలిపోయి తన ఆడపడుచుతనాన్ని ప్రదర్శించింది కమల.

శ్రీపతి "మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకుంటున్నాడా" అనే కూతురి ప్రశ్నకు కుమిలిపోయి అప్పటికప్పుడు సమయస్ఫూర్తిగా ఆలోచించి, పుట్టినరోజు పండుగని చేసుకుంటానని, పండగలో భాగంగా గోపాలంతో కలిసి చక్కని నాటకాన్ని ఆడి బంధువులను వదిలించుకోవడం, శ్రీపతితో పాటు, చిన్న పాత్రైనా గోపాలం పాత్రను కూడా ఉన్నత స్థాయికి చేర్చాయి. గోపాలాన్ని కూడా బుట్టలో వేసుకోవాలనే పంకజం ప్రయత్నాన్ని గోపాలం చక్కగా తిప్పికొట్టాడు.

ఈ విధంగా ప్రతి పాత్ర చిత్రణలోనూ ఆత్రేయ చక్కని నేర్పుని ప్రదర్శించి నాటకాన్ని సుఖాంతం చేసారు. చలపతి తండ్రి పాత్రలో కనిపించిన జగ్గయ్య, పంకజం అబద్ధాలను స్పష్టంగా తెలియజేసే పిల్లవాడు చాలా చిన్న పాత్రలు కూడా నాటకంలో మర్చిపోలేని రీతిలో తీర్చిదిద్దారు. చలపతి అమాయకత్వం అతనిపై అనుమానం కలిగించినప్పటికీ ఆఖరిలో ఆనందాన్ని కలిగించింది. కమలపై అతని ప్రేమ నిజమైనదని నిరూపించుకోవడానికి తండ్రిని ఎదిరించి శ్రీపతికి సహాయపడటానికి వచ్చాడు. ఉప్పు తిన్న విశ్వాసంతో నారయ్య తాను ఏమైనా శ్రీపతి, కమల బాగుండాలని ఆశపడి పాఠకుల మమకారాన్ని పొందాడు.

కష్టాల్లో కూడా మనవారనే బంధం ఉన్నరోజునే అసలైన బంధుత్వం అని, డబ్బును చూసి చేరే బంధువులు చెరువులో కప్పలతో సమానమని, వారి పొగడ్తలు కప్పల అరుపులతో సమానమని చక్కని సందేశాన్నందించిన ఆత్రేయ మనసులోని భావాలు నాటకంలో ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తున్నాయి.

ఇలాంటి నాటకాలు సమాజంలో స్వార్థపరులకు చక్కని సందేశాన్నందిస్తాయి. కుటుంబ బాధ్యతలు పట్టించుకోకుండా పెళ్ళిళ్ళు చేసుకునే మగమహారాజులకు శ్రీపతి పాత్ర గుణపాఠం చెబుతుంది. బంధాలు నిలబడాలంటే ప్రేమాభిమానాలే అవసరం కానీ డబ్బుకాదని, ఆపత్కాలంలో ఆదుకోని బంధువులు బంధువులే కారని వారు స్వార్థపూరితులని చక్కని సందేశాన్ని ఈ నాటకం ద్వారా అందించిన ఆత్రేయగారి రచనాశైలి అత్యద్భుతమైనది.

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

ఆత్రేయ గారి పాటలపై పరిశీలన

వై. అరుణ ఝాన్సీరాణి
తెలుగు అధ్యాపకురాలు
సి.హెచ్.ఎస్.డి. సెయింట్ థెరిస్సా స్వయం
ప్రతిపత్తి మహిళా కళాశాల – ఏలూరు

ఆత్రేయ గారు జననం 1921, మే 7 మంగళంపాడు సూళ్ళూరు పేట మండలం నెల్లూరు జిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్ లో జన్మించారు. ఈయన కవిగా, రచయితగా, నిర్మాతగా, సినిమా దర్శకుడిగా, చలన చిత్రాలకు సంభాషణలు, పాటలు రాశారు. (1950) దీక్ష చిత్రానికి తొలిసారి గీతరచన, అదే సంవత్సరంలో విడుదలైన సంసారం చిత్రానికి తొలి సారి కథా రచన చేశారు. చిన్ని చిన్ని పదాలలో స్పష్టమైన భావాన్ని పలికించడంలో ఆత్రేయ తనకు తానే సాటి. ఆత్రేయ గారు తొలిసారి రాసిన పాట "పోరా బాబు పో....." అంటూ సాగే పాట లో ఆవేశాలను, ఆశయాలను వదిన కోసమై వదులుకుంటావా ఆమెకు నీ ఋణం తీరేగా తెగించి చూడు ఏమి వేలతాదో అంటూ, ఉన్న ఊరుకాదన్నావు, ఊరు విడచి పోతున్నావు ఏ ఘన కార్యం సాధిస్తావు, ఏమి అవుతావో ఎవరికి ఎరుక రా: పోరా బాబు పోరా లోకం పోకడ చూడు అంటూ పాటలోని మాధుర్య ఏమిటో సినిమా పరిశ్రమకు తెలియజేశారు.

తరువాత దాసి సినిమాలో అత్త కోడళ్ళ మధ్య పోరును చక్కని పదాల కూర్పుతో పాట ద్వారా ఇలా చెప్పారు.

కోడలు కొత్త కాపురమునాడు నా మొగుడు మెత్తనైపోయాడు. జిత్తుల మారి నా అత్తయ్య నన్ను పేరెత్తి తిడుతుంది. ఏవండోయి ఎక్కడున్నారు ఇడ్లీ చేశాను ఇవిగో తినండి అని కోడలు అంటూంటే, అత్తగారు వంట బాగోలేదు వద్దురా కొడకా ఇడ్లీ వద్దురా పూరీలు చేశాను రారా తినిపోరా అని అత్తగారు, ఆలి మాట వింటేనూ, అమ్మతోటి తంటా అమ్మ మాట వింటే ఆలికి ఒళ్లుమంట ఇద్దరి మధ్య నలిగిపోయే మనిషి మనోబావాలు ఎలావుంటాయో ఈ పాట ద్వారా కళ్ళకు కట్టినట్లు చూపించారు.

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

అర్ధాంగి సినిమాలోని ఒకపాట ద్వారా రాధ కృష్ణుల రాసక్రీడలను, గురించి చక్కగా రాశారు. ముల్లోకాలను పిల్లనగ్రోవితో మురిపించే మొహన కృష్ణుడు వెన్న గోపాలుడు చల్లను తెచ్చె గొల్ల పిల్లలతో సరసాలు ఆడుతూ ఉన్నాడు అనే పాట కృష్ణుని గురించి మధురమైన పదాల కూర్పుతో చక్కగా రాశారు.

అదేసినిమాలో ఇల్లాలి గురించి అద్భుతంగా పాటను రాశారు. ఇంటికి దీపం ఇల్లాలే, సుఖాల పంటలకు జీవం ఇల్లాలే ఆమె కళకళలాడుచు, కిలకిల నవ్వుచు బ్రతుకే స్వర్గం అనిపించునుగా పలికే సర్వము అనిపించునుగా, నాదుని తలలో నాలుక తీరున మంచి చేడులలో మంత్రి అనిపించును. అభిరుచి తెలిసి ఆకలి నెరిగి అన్నము పెట్టె అమ్మను మించును, సహ చర్యములో, పరి చర్యలలో దాసిగా తరింపజూచుచు దయావాహిని – త్యాగారూపిణి భారతమానిని – బాగ్యదాయిని అని ఇల్లాలి గురించి చాల అద్భుతమైన పదాలు పొడిగించి రాశారు.

అంతేకావాలి సినిమాలోని మనుషులు ఎప్పడు ఒకే రకంగా వుండరు మారిపోతారు అని తెలియజేస్తూ

ఎవరినీ ప్రేమించకు
ఎవరకీ మనసీయకు
మారిపోయే మనుషులు
మరిచిపోయే మనసులు
మసలుచుండే లోకము
మారుననే ఆశ మానము   "ఎవరు"

కరుగాడీ కన్నీటితో
కటిక గుండియ తెలుసుకో
తాపమంతా దాసుకో
దారివేరే చూసుకో   "ఎవరు"

పాడుకో తుదిగీతము

బాపుకో ఈ భారము

విడిచిపో ఈలోకము

తుడచిపో నీపాపము "ఎవరు"

అని చక్కని పదజాలంతో, ప్రేమించిన మనుషులు మారిపోతే మనసులో భాద ఎలా వుంటుంది అనేది ఈ పాట ద్వారా తెలియజేశారు. సుమంగళి (1965) వచ్చింది. ఈ సినిమాలోని పాటలో మన భారతీయ శిల్పాకళా వైభవమును, మన ప్రాచీన నాగరికతను తెలియజేస్తూ శిలలో జీవకళ వుందని జీవితాన్నే కళగా చేశాడు మనిషి అని మంచినే ఎంచి – మనసునే పెంచి మనిషి దేవుడుగా మారజూశాడు. ఆనాటి అందాలన్నీ రాతిలో చెక్కి తీరని కోర్కెలు తీర్చుకున్నాడు. మానవుల కన్నీరు మాన్పించడానికి మహారాజు బిక్షువై బయలుదేరాడు. బుద్ధం శరణం గచ్ఛామి.

ధర్మం శరణం గచ్ఛామి

సంఘం శరణం గచ్ఛామి.

అని చాలా మృధుమధుర పదాలతో పాటను రాసిన గొప్పకవి ఆత్రేయ గారు.

ప్రేమనగర్ సినిమాలో "నేను పుతాను ఈ లోకం మెచ్చింది నేను ఏడ్చాను లోకం నవ్వింది, నేను నవ్వాను లోకం ఏడ్చింది ఈ లోకంతో నాకింక పనిఏముంది" అనే పాట ద్వారా లోకంలో మనుషుల తీరు ఎలా వుంటుందో వివరించారు.

ఆత్రేయ గారికి అత్యంత ఇష్టమైన పాట "ఇంద్ర ధనుస్సు" సినిమాలో నేనొక ప్రేమ పిపాసిని నీవొక ఆశ్రమ వాసిని" అనేపాట ద్వారా ఆత్రేయ గారు ఆయన వాస్తవిక జీవితంలో భగ్నప్రేమికుడయ్యుంటాడు అని అర్థం అవుతుంది. మనస్సు గురించి ప్రేమ గురించి ఆత్రేయ గారు రాసినన్ని పాటలు మరొక కవి రాసి ఉండరు. అందుకనే ఈయనను "మనస్సు కవి" అంటారు.

ఆత్రేయ గారు 1400 లకు పైగా పాటలు రాసి తెలుగు ప్రేక్షకుల 'మనస్సు కవి' గా ప్రేక్షకుల మనసులో చెరగని ముద్ర వేసుకున్నారు. పాటలన్నీ భావోద్వాగాల సమాహారంగా

ఉండటంతో ఆత్రేయను 'మనసు కవి' గా ప్రేక్షకులు, అభిమానులు అభివర్ణించారు. ఎంతటి బరువైన భావాలనైనా అర్ధవంతమైన తేలికైన పదాలతో పలికించడంతో ఆత్రేయ దిట్ట. పాటల్లో తన అనుభవాలను పొదిగి, గుండె బరువును దించుకునే వారని మనకు ఆయన పాటల్లో తెలుస్తుంది.

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

ప్రజల మనస్సు మాట

శ్రీమతి కడియం అజూబా మమతకుమారి,
M.A, M.A, M.Ed,
అధ్యాపకురాలు : తెలుగు
సెయింట్ థెరిస్సా స్వయం ప్రతిపత్తి మహిళా డిగ్రీ కళాశాల
పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా, ఏలూరు

సినీ ప్రముఖుడు సినిమా రంగంలో ప్రత్యేకమైన విభాగానికి చెందిన వ్యక్తి మన ఆత్రేయ గారు. ఈయన పాటల రచన **1951**వ సంవత్సరం నుండి **1985**వ సంవత్సరం వరకు తెలుగు సినిమా రంగాన్ని తాను విలక్షణమైన పాటలతో సుసంపన్నం చేశారు. తెలుగు సినిమా పాటల సాహిత్యాన్ని భూమార్గం పట్టించిన తొలి సినీ కవి మన ఆత్రేయ గారు అని చెప్పుకోవచ్చు. ఈయన రాసిన పాటల నడకను చూస్తే మనం వేమన గారి పద్యాలతో పోల్చి చూడవచ్చు. ఈయన ఇరువురికి కవిత్వము మామూలు మాటలులాగానే ఉంటుంది. కానీ అనంతమైన బావ సంపద, వారి పాటల, పదాల ప్రత్యేకత. అందుకనే ఈ ఆత్రేయ గారిని సినీ వేమన అని అంటారు. ఈయన అన్ని రకాల పాటలు రాసినప్పటికీ ముఖ్యంగా మనుష్యుల యొక్క మనస్సును ఆకట్టుకునే విధంగా మనస్సుకు సంబంధించిన పాటలు రాయటం ఈయన ప్రత్యేకత.

మానవ శరీరంలో ఎక్కడ ఉంటుందో తెలియకపోయినా మనిషి యొక్క భావోద్వేగాలను నియంత్రించేది అయినటువంటి మనస్సు గురించి వివిధ కోణాల్లో విశ్లేషిస్తూ ఈయన రాసినన్ని సినిమా పాటలు ప్రపంచంలోనే ఏ సినీ కవి రాయలేదు అని చెప్పవచ్చు.

ఈయన సినిమాల్లో పాటలు, మాటలు రెండూ రాసేవారు. ఈయనలాగ రెండూ రాసే వ్యక్తులు అతి తక్కువగా మనకు కనిపిస్తారు.

ఈయన సినిమా పాటలు ప్రేక్షకులను ఎంతో ఆకట్టుకునేవి. ఇప్పటికి కూడా ప్రేక్షకుల్లో నిత్య నూతనంగా ప్రతిధ్వనిస్తున్నాయి. సినిమా పాటల్లా ప్రేమ పాటలు, ఓదార్చే పాటలు, మనుష్యుల జీవన సత్యాలను ప్రతిబింబించే పాటలు, సామాన్యులకు అర్థం అయ్యే పాటలు చెప్పండి అంటే ఖచ్చితంగా ఈయన పాటలు మొదటిగా చెప్పుకోవచ్చు.

పాటల రచనా విభాగంలో ఈ కవి నీడ చాలా పొడవైనది, విశాలమైనది. అందుకే ఈ కవి మరణించి ఇరవై ఏడు సంవత్సరాలు అయినప్పటికీ రాబోయే కొన్ని దశాబ్దాల వరకు కూడా తెలుగు సినిమా రంగంలో ఈ గీత రచయిత వదిలి వెళ్ళిన గత వైభవం వెన్న తరగకుండా వెలుగుతూనే ఉంటుంది.

సాధారణంగా ఆచార్య అనే పదం ప్రొఫెసర్ అనే ఆంగ్ల పదానికి అనువాదంగా వాడతారు. మరి ఆత్రేయ గారు ఆచార్య అనేటటువంటి గౌరవానికి నూటికి రెండు వందల శాతం అర్హులు అని ఈయన పాటలను విశ్లేషించిన వారు చెబుతారు. ఎలాగంటే మనస్సు గురించి ఆయన చేసిన పరిశోధన అతి సరళంగా ఆయన అందించిన మనస్సు గురించి విశ్లేషణ వివిధ సందర్భాల్లో మనస్సు స్పందించే భావాలను గురించి లోతైన పరిశీలన. వీటి దృష్ట్యా మనస్సు అనే పాఠం బోధించే ప్రొఫెసర్ అనటంలో తప్పులేదు. అందుకే ప్రొఫెసర్ ఆచార్య అనే పదం సరిగ్గా సరిపోతుంది. ఈయనది ఆత్రేయత గోత్రం. అసలు పేరులోని ఆచార్య ముందుకు తీసుకుని వచ్చి ఆ గోత్ర నామాన్ని చివరలో పెట్టి ఆచార్య ఆత్రేయ అని ఆయన కలం పేరు పెట్టుకున్నారు. ఈయనకు ముద్దు పేర్లు చాలామంది పెట్టుకున్నారు. దానిలో మనస్సు కవి, మన సుకవి అనే పదానికి వేరే అర్థం చెప్పనవసరం లేదు.

ఈయన పాటలు రాత్రులు రాస్తారు. **1989**వ సంవత్సరం మే నెలలో ఓపెన్ యూనివర్శిటీ వారు గౌరవ డాక్టరేట్ ఇచ్చారు. ఈయనను కవి కుల దళపతి అని అభిమానులు పిలుస్తూ ఉండేవారు. ఎవరు ఏ పేరుతో పిలిచినా సమానంగా స్వీకరించటమే కాకుండా సంతోషించేవారు. ఈయన పాటలు రాసేటప్పుడు వేదన పడుతూ మనస్సు గాయపడుతూ రాసేవారు.

మనిషికి వైరాగ్యాలు చాలా ఉంటాయి. స్మశాన వైరాగ్యం, పురిటి వైరాగ్యం అని ఈయన చెప్పారు. ఈయన **38** సంవత్సరాల సినీ జీవితంలో **14** వందల పాటలు రాశారు. ఈయన రాసిన పాటల్లో విజయవంతంగా ఉండేవి. ఈయన పాటలు మనుష్యుల జీవితంలో ఓదార్పు చూపించడం వంటి పాటలు రాయటం ఈయన ప్రత్యేకమైన శైలి. ఎవరైనా భగ్న ప్రేమలో గాని, విషాదంలోగాని ఉన్నప్పుడు వారు పడేటటువంటి బాధ సమంజసమైనదే అని కొన్ని పాటలు చెప్పేవి. కాని కొన్ని పాటలు వాటి నుండి ఎలా బయటకు రావాలో చెబుతాయి.

ఈయన పాటల్లో చాలా ప్రసిద్ధమైనటువంటి ప్రేమ్‌నగర్ సినిమాలో "ఒకరికి ఇస్తే మరలిరాదు, ఓడిపోతే మరచిపోదు, గాయమైతే మాసిపోదు, పగిలిపోతే అతుకుపడదు అని మనస్సు గురించి ఇంత చిన్నగా, ఇంత స్పష్టంగా, ఇంత సరళంగా, ఇంత సూటిగా, ఇంత గాఢంగా ఇంకా ఏ పని రాయలేరు. ఇలాగే మనస్సు గురించి ఆయన గుప్పెడు మనస్సు సినిమాలో రాశారు. ఊహల దెయ్యాల లేమనస్సా మాయల దెయ్యానివే లేనిది కోరేవు ఉన్నది వదిలావు. ఒక పొరపాటుకు యుగములు వగచావు. ఒక చిన్న తప్పు చేస్తే చాలు మనస్సు ఎంత బాధపడుతుందో కదా. ఒక్కొక్కసారి ఆ తప్పుకి జీవితంలో కలిగేటటువంటి మలుపులకు మనస్సు ఎంత బాధపడుతుందో చెబుతూ ఒక పొరపాటుకు యుగాలు వదిలావు అని రాశారు. మురళీకృష్ణ అనే సినిమాలో ప్రేమించిన వాళ్ళు విడిపోతే ఒకరికి ఒకరు ఎలా ఉండాలి అని చెబుతూ వలచుట తెలిసిన మనస్సునకు మరచుట మాత్రం తెలియనిదా మనసిచ్చినదే నిజం అయితే మన్నించుటయే నిజం కదా. నిజంగా

మనస్సు ఇస్తే గనుక క్షమించటానికి రుజువు ఉండవు. అంతేగాని పగ, ద్వేషం కాదు అని చెబుతున్నారు ఆత్రేయగారు. తేలిగ్గా ఇంత మామూలుగా మన మనస్సు దగ్గరకు వచ్చి మన ప్రక్కన కూర్చుని ఎవరో ఒక సన్నిహితుడు చెబుతున్నట్లుగా ఉంటాయి.

ఈవిధంగా ఆయన ఒకవైపు మాటలు, మరొకవైపు పాటలు అన్నింటితో కూడా ఈయన సాహితీ వ్యవసాయాన్ని కొనసాగించారని చెప్పవచ్చు. ఈయన కోడెనాడు అనే సినిమాలో నటించారు. ఈయన వాగ్దానం అనే సినిమాకి దర్శకత్వం వహించారు. ఈయన సినీ జీవితంలో ఇన్ని విశేషాలు కలిగినటువంటి మనస్సు కవి గారు ఆత్రేయ గారు.

– – –

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

ఆత్రేయ 'విశ్వం'లో కళ కోసం నాటిక

శ్రీమతి రెడ్డి నీలిమ
తెలుగు అధ్యాపకురాలు
సి.హెచ్.ఎస్.డి.సెయింట్ థెరిసా
స్వయంప్రతిపత్తి మహిళా డిగ్రీ కళాశాల
ఏలూరు, పశ్చిమగోదావరి జిల్లా

చూపుంటేనే లోకం
అది లేకుంటే శోకం
అందంలో ఆనందం వుంది
ఆ అందం కన్నెదంటుంది
చూపుంటే సృష్టేస్వర్గం
లేకుంటే నికృష్టపు నరకం
కళ్ళులేని కబోదులు కొందరు
కళ్ళుండీ కనజాలదు ఎందరో
లోపలి చూపే జ్ఞాన సమస్తం
లేకుంటే బ్రతుకంతా వ్యర్థం

అని రాసిన ఆత్రేయగారు సీతమ్మ, శ్రీకృష్ణమాచార్యులు దంపతులకు 1921 మే 7న నెల్లూరు జిల్లా, సూళ్లూరు పేట తాలుకా మంగళంపాడు గ్రామంలో జన్మించారు. ప్రాథమిక విద్యాభ్యాసం వరకూ, స్వగ్రామమైన "ఉచ్చూరు"లో తరువాత మేనమామల ఇంట్లో ఉండి ఎస్.ఎస్.ఎల్.సి వరకు చిత్తూరులో

ఇంటర్మీడియెట్, రాయవెల్లూరులోని ఊర్చీస్ కళాశాలలో టీచర్స్ ట్రెయినింగ్, నెల్లూరు మున్సిఫల్ కోర్టులోనూ, తిరుత్తణి సెటిల్‌మెంట్ ఆఫీసులోనూ గుమస్తాగాను, "జమీన్ రైతు" పత్రికలో సహాయ సంపాదకునిగానూ – ఆంధ్ర నాటక కళాపరిషత్తులో వేతన కార్యదర్శిగానూ, ఆయన పేరు తన కలం పేరులోని ఆచార్య + గోత్రంలోని "ఆత్రేయ" వెరసి ఆచార్య ఆత్రేయగా మారింది. ఈయన అసలు పేరు కిళాంబి వేంకట నరసింహాచార్యులు. ఈయన అనేక రచనలు, నాటికలు, 400 చిత్రాలకు పైగా మాటలు, పాటలు, పద్య కవితలు రచించిరి. ఆత్రేయగారికి 1989మే లో సార్వత్రిక విశ్వవిద్యాలయం వారి డాక్టరేట్ పొందారు. 13/9/1989లో బుధవారం రాత్రి 10గం॥ మదరాసులో నిర్యాణం చెందారు.

వివిధ సాహిత్య ప్రక్రియలలో నాటికలు కూడా ఒకటి. ఈ నాటిక రూపాలను ప్రధానంగా ప్రజారంజకం కావాలి అనే ఉద్దేశ్యంతో ఇతర కళల వలె కాకుండా ప్రజలకు అర్థమయ్యే రీతిలో సమాజానికి ఏ ఏ సందేశాన్ని తెలపాలో అది రసవత్తరంగా అర్థమయ్యే రీతిలో ఈ నాటికలు దోహదపడుతాయి. ఈ నాటకంలో ఆదర్శాలు, నీతులు, ఆచారాలు, సంప్రదాయాలు, మన పురాణాలు, భాగవతాల ద్వారా తెలుసుకోవచ్చుగానీ ఈ నాటికలు కళ్ళకు కట్టినట్లు అంటే శ్రవణం, దృశ్యం ద్వారా సందేశాత్మకంగా జీవితాంతం గుర్తు ఉండేలా దృష్టిని మరల్చి ప్రేక్షకులకు వినోదం కలిగించడమే కాక, అందులో పాత్రల చిత్రణ మనకు కళ్ళకు కట్టినట్లుగా చూపిస్తాయి.

ఆత్రేయగారి కళకోసంలో మొదటిరంగం

ఆత్రేయ గారి కళకోసం అనేనాటక రంగంలో రాథది చాలా మంచి కంఠం, చక్కగా పాడుతుంది అంతేకాకుండా మంచి అందగత్తె. రాధ పాడిన పాట మంచి పట్టులో ఉండగా మను తలుపు దబాదబా బాదాడు. ఈ లోపల మను లోపలికి వస్తూనే ఆడవాళ్లను తక్కువ చేస్తూ చులకనగా మాట్లాడుతూ ఈ ఆడజాతి మా మగజాతి ప్రాణాలు బలి కోరుకుంటుంది. అంటూ రక్తాన్ని పీల్చేస్తూ,

ఇక వారితో మేము పడలేం, ఇంకా సహించలేము ఈ హింస అంటు మను ఆడవారిని తక్కువ చేసి మాట్లాడగా ఆయన భార్య రాధ "శ్" ఊరుకోండి. ఎవరైన వింటే ఏమిటి ఈ న్యూసెన్స్ అంటు ఇరుగుపొరుగు కేసు పెడతారు. అనగానే నాది సనాతన సంఘం. అంటూ మొన్న రంగనాయకుల రాథోత్సవానికి ఎందరాడవాళ్ళో! ఈ ఆడవాళ్లతో చస్తున్నాం అని అసలు ఎందుకు ఇందరాడవాళ్ళు తగలేసుకోనా అని రాధ భర్త తిడుతుంటే భర్తని ఎందుకు నోరు దుడుకథికమవుతుంది అని మనుని తిడుతూ ఆడవాళ్ళు పెళ్ళిళ్ళు చేసుకొని సంసారాలు చేస్తూ పిల్లల్ని కంటున్నారు. అని రాధ అనగానే మను పిల్లల్ని కనడం అనేది ఒక అంటు వ్యాధిగా మారింది.

ఈ పిల్లల్ని కనడం అనేది స్త్రీత్వానికే లోటు అనుకునే ఆడవాళ్లు ఇంకా ఈ పాడు దేశంలో ఉన్నారు. కనీసం మనమైనా ప్రపంచానికేదైనా మంచి చేయాలి అని అంటూ మరల మను స్త్రీ యొక్క డ్రెస్సు, మేకప్‌ల గురించి తిడుతూ ఉండగా రాధ అబ్బా రేపు మా నాటకంలోని ఏ తార దొరకలేదన్నమాట అనగానే తిరిగి, తిరిగి నా కళ్ళు అరిగిపోయినవి అనగానే రాధ మీకెందుకొచ్చిందీ తాపత్రయం. చక్కగా ఇంటి పట్టున కూర్చొని ఏ కథలో, ఏ నాటకాలు వ్రాసి పడేయరాదు అని అనగానే తారలను వెతకాలంటే నాటకాల మీద అక్కరుతో కనీసం మన బంధం మీద ఉన్న సంసారం చక్కబడును అని అనగానే నీ గోల ఆపు. సందు దొరికితే చాలు నన్ను చంపేస్తావు. అనగానే పూర్వపు నాటకాలలో వేసిన సన్నగా ఉన్నా ఆవిడను తెచ్చుకోవచ్చుగా అని నవ్వుతుంది. రాధకు సామాన్యంగా నవ్వురాదు లేదా వస్తే మాత్రం ఆగదు.

మను నాకు కొంచెం తలపోటుగా ఉంది. కాస్త అమృతాంజనం అందుకోవచ్చు అనగానే తిరిగి, తిరిగి వచ్చా కొంచెం కాఫీ ఇవ్వమని అడగగానే రాధ అయిన మీతారాలకు ఫ్రూట్ జ్యూస్‌లు పుల్లమ్మ లాంటి వాళ్లకి ఇస్తావు గాని మాలాంటి వాళ్ళకి ఎందుకు ఇస్తారులే అని రాధ అనగానే మీ ఏకాంకికలో నాయిక అనగానే హో, హో పుష్పరాణా అనగానే...ఆమే మా ఊరిలో పుల్లమ్మనే వాళ్ళం

అనగానే మను ఆమెకు ఎంత లావాటి పొగరు. దానికి అయిన మీ ఊరి వాళ్ళకే అంతే పొగరు అని మను అనగానే మీ బుద్ధి ఎక్కడుంది అని రాథ అడుగుతుంది.

అయిన పెద్ద పెద్ద కళావేత్తలు నాటక రంగ విజ్ఞానాన్ని వెదజల్లటానికి ఇది ఉత్తమ సాధనం. ఆడవాళ్ళు కళారాధనకు రావాలని వారు సాంప్రదాయ శృంఖలాలింకా విడవడలేదన్న మాట. అయిన నాటకానికి ప్రాణాలర్పించే నా భార్యవైన నీవు ఈ ఒక్క నాటకంలో ఆకారెక్టరు ఎలాగో నువ్వు నెగ్గించేద్దూ అనగానే రాథ నన్ను నడివీధి కెక్కించకండి.

చూస్తున్నాం కదా! నాటకాలలో ఆడవాళ్ళను మా మగవారు వారి యొక్క అంగాలని ఎక్స్‌రే చేసి చూడటమే కాకుండా, వారిని విమర్శిస్తారు. ఈ ప్రేక్షక లోకం మారాలి. ఈ నాటకాలు బాగుపడాలి అని రాథ మనుతో సంభాషిస్తుంది.

ఈ విధంగా సంభాషిస్తూ ఉండగనే పాంచజన్యము వస్తాడు. మను వెంటనే పాంచతో విన్నావేరా ఆవిడతో పోరు అనగానే నేను ఏది కళ్ళతో చూడకుండా ఖచ్చితంగా చెప్పలేను అన్నాడు. పాంచ నీ “ఎడారి ఏడ్పు” అనే నాటకం రివైజ్ చేశాను దానికి మంచి టెంపో వచ్చింది. అనగానే మొదలు పెట్టావా స్వడబ్బా అని మను పాంచన్ని మందలించాడు.

మను తార దొరకకా ఈ ఎడారీ ఏడ్పూగానే ఉంది అంటు తారలకోసం వెతకడం ప్రారంభిస్తుండుగా తనుకు రావలసినది ఇప్పిస్తే ఇంక నేను రాను అనగానే మను మిగిలిన డబ్బును ఏమిటి అనగానే మాది బెజవాడండీ తనకు బిట్రుగంట వరకు డబ్బులిచ్చారు. కాని మీరు ప్రపంచంలో ఎక్కడా లేని రేటులు చెప్తున్నారే మీరే అలా అంటే ఎట్లా ఎంత కష్టపడి దాని ఒక మనిషిని చేశానో! అని అనగానే రాజు మను నీ గోల చాలు అని విసరికొట్టినట్టిస్తే రాజు మా కష్టానికి తగ్గట్టు అడిగాను అనగానే మను ఏం కాళ్లు కడిగి పూలల్లో పెట్టి ఇవ్వమంటావేం అయిన బాగా తిండి పెడుతుంటే మెక్కి, ఊపిరంతా ఎగబోసి దర్పపెట్టి కాల్చినా తిరగని వెధవ నోటితో అక్షరాలు పలికించే ఆ పుల్లమ్మ

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

చేత వెయ్యేళ్ళు తపస్సు చేసినా వస్తుందా ఆ పబ్లిసిటీ. ఏ వెధవమూక మధ్యలో, ఏ కిరాయి వాళ్ళు మధ్యనో పడినలగాల్సిన రకం మీరంతా. అయిన శేషు నువ్వు రాణి లేకుండా నేను వేషాలెయ్యను అని చెప్పావంట కదా! అవును ఆ మాత్రం అమ్మాయి లేకపోతే ఇంకా నాటకం ఎందుకు రంగు పిచ్చికా ఏమిటి అని శేషు అనగానే మను పిల్ల పిచ్చి, రంగు పిచ్చి కాదు గాని నువ్వు ఇంకా చాలా వెధవ పనులు చేస్తున్నావ్ అనే విషయం తెలిసింది నువ్వు. ఇలాంటి వేషాలు వేస్తే మానేసి పో అనగానే శేషు సరే మీ యిష్టం అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

శేషు వెళ్ళిపోగానే మను, రాధని మా సమాజంలో వేషాలు వేస్తావా, వెయ్యవా నీ సంగీతాన్ని, నీ విద్యను నీ ఆర్టును వృథా చేసుకుంటావా, నేను తార కోసం అవస్థలు పడటం నీకు ఇష్టమా అని మను అనగానే కట్టుకున్న దాన్నిలా ప్రశ్నించి, బాధించే కళారాధకులనీ మరొక్కరే అవ్వవచ్చు అనగానే వెంటనే మను మీ లేడిస్‌క్లబ్ వార్షికోత్సవంలో చేసినట్లు చేయి అనగానే అక్కడ మాలో మేము కాబట్టి చేశాం. అయిన నేను చెయ్యను అని రాధ చెప్పగానే వెంటనే మను నేను వేరే పెళ్లి చేసుకుంటాను. కేవలం కళ కోసం ఇంకో పెళ్ళి చేసుకొని ఆమె నాటకాలలో వేషాలు వేసేందుకు సమ్మతించేదాన్ని చేసుకుంటా నీకు ఒక సవతిని తెచ్చినప్పుడు బాగా తెలుస్తుంది అనగానే రాధ ఆ పెళ్ళికి ముందే ఒక అగ్రిమెంటు వ్రాయించుకుంటారా ఏమిటి అయిన బెదిరిస్తున్నారు ఎందుకు చక్కగా చేసుకోండి. చేసుకోమంటుంటే ఎందుకా బెదిరింపు. ఇక్కడిక్కడే అటు ఇటు ప్రచారం. చేస్తున్నారు అనగానే వారిద్దరు మధ్య మొదటి రంగంలో ఒక అంకం పూర్తి అయి తెరవ్రాలుతుంది.

కళకోసంలో పాత్రలు

మను

రాధ

పాంచజన్యం

శేషు

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

రాజులు

రాఘవయ్య (రంగయ్య) వీరి పాత్రలలో ఆత్రేయగారి కళకోసం అనే నాటికను ఎంతో చక్కగా వర్ణించారు.

రెండవ రంగం

మొదటి రంగంలో మను రాధను బెదిరించడానికి మరొక వివాహం చేసుకున్నట్లు నాటక రూపంలో ఆత్రేయగారు వర్ణించారు. ఆయన మాటలలోకి వస్తే....

రాధ దగ్గరికి పాంచజన్య వెళ్ళినప్పుడు రాధ మను వివాహం చేసుకున్నారా అని అడగగానే ఆయన నేను ఏదికళ్ళతో చూడనిదే ఖచ్చితంగా చెప్పను. అదే నా మతం కాదు అని పాంచజన్యం పంథా అది. అని అనగానే అయితే నిజమేనంటారా వివాహం చేసుకోవడం ఏదో మాట వరుసకి అన్నారు ఏమో అనుకున్నాను. మీరు అంతా చెప్పారు. మీకంతా తెలిసే జరిగిందన్నమాట. అబ్బే ఏదో ఊరికి వెళ్ళొస్తానన్నాడు ఇలా చేసి వస్తాడు అనుకోలేదు.

అయిన నేను బ్రతికుండగానే ఆయన వేరే ఎళ్ళి ఎలా చేసుకుంటారు. అనగానే పాంచ చూడమ్మ ఇప్పుడు ఏడ్చి ఏం లాభం ఆయన తన కళను బ్రతికించుకోవడానికి వేరే పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. ఇంక ఇద్దరు సర్దుకుపోండి. ఆ అమ్మాయి కూడా నెమ్మది అయిన మనిషే. నీకు ఉన్న కళను ఉపయోగించకుండా ఉండటం వల్లేగా ఆయన ఇంకొక వివాహం చేసుకోవటానికి ఏదో ఉద్రేకం మనిషి, చేసుకున్నాడు. పోనీ ఆమే నీ చెల్లెలే అనుకో. అనగానే చెల్లా చింతినిప్పా అని ఇద్దరు పెళ్ళాలు ఉన్నా వారు ఎంతమంది లేరు.

ఈ లోపల మను, మను అనుకుంటు ఒక పెద్దాయన ద్వారం దగ్గరకు వెళ్ళి చూడగా వీరేనమ్మా మను రెండవ మామగారు అని పాంచ పరిచయం చేస్తూ ఈమే మను భార్య కాదు కాదు ప్రథమ కళత్రం అని పరిచయం చెయ్యగానే ఆమె ఒక నిర్జీవిగా చేతులు మాత్రం నమస్కారం అన్నట్లు చెప్పి బాధతో చేతులు కిందకి జారిపోయాయి.

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

రంగని పాంచ ఏమిటి మీరు ఇలా వచ్చారు. మను కోసం మిమ్మల్ని హోటల్‌లో దింపి ఇప్పుడే వస్తానని చెప్పి వెళ్ళాడు. ఇంకా రాకపోతే నేనే ఇంటికాసి వచ్చాను. అనగానే పాంచ నేను మనుని పిలుస్తాను అనుకొనే వెళ్ళే లోపల రాధ తన బట్టలు సర్దుకొని ఉంటుండగా మీరిద్దరు అక్క చెల్లెళ్ళలాగా కలిసి ఉండండి అంటు ఉండగానే ఏమిటమ్మా ఎక్కడికి ప్రయాణం కళారాధకులే కాపురం చెయ్యండి అనుకుంటు రాధ వెళ్ళిపోవాలి అనుకుంది. అయిన మిమ్మల్ని మీకు ఇంత వయస్సయిందే ఇంత లోకానుభవముందే మీరు మీ బిడ్డల్ని కన్నారు. మీకెలా తోచింది నేను బ్రతికుండగానే నా జీవితాన్ని నాశనం చేస్తారా అని రాధ బాధపడుతుంటే రంగ మను కళని బ్రతికించడానికే ఈ సాహసం చేసాడమ్మా నువ్వూ అభినందించి తీరాలమ్మా అని రంగ అనగానే ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకున్నాదాన్ని మోసం చేయడం కూడా 'ఒక కళనే' అయిన నేనుండగానే మీ కూతుర్ని ఇచ్చి వివాహం ఎలా చేశారు అనగానే కళ కోసం త్యాగం చేశాను అమ్మా.

ఇక్కడ ఆత్రేయ గారు కళలు అనేవి ఎన్ని రకాలు అయిన వాటిని అభివర్ణించడాన్ని ఈనాటిక రూపంలో మనకు తెలియజేశారు. రాధ ఆవేశంతో పుట్టింటింకి వెళ్ళడానికి ప్రయత్నిస్తూ ఉండగా తనకి ఎదురు ద్వారంలో మను వచ్చి ఎక్కడికి వెళ్తావ్ ఏమిటిదంతా అని మను అడగగానే చావడానికి వెళ్తున్నా అయిన ఎందుకీ గోల, యేడుపు నువ్వు ఒప్పుకుంటేనే నేను ఈ వివాహం చేసుకున్నాను. అని చెప్పి అనగానే రాధ ఒక్కసారి నా బ్రతుకు కింత నట్టేట్లో ముంచేశారే వెళ్ళి ఆ అమ్మాయిని కళకోసం కొనుక్కున్న ఆ కళామూర్తిని ఉంచుకో అనగానే రంగా అమ్మాయే నువ్వు తప్పుమాటలు ఒళ్ళు తెలియకుండగానే మేము భోగం వాళ్ళం కాము మాకు కులం, గోత్రం ఉంది. మను నువ్వింత మోసం చేస్తావ్ అనుకోలేదు. అయిన రాధ నువ్వు ఎంత పెద్ద మాట అన్నావ్ క్షమించండి రంగ గారు. చాలు లేవయ్యా నీ మర్యాద. రాధని మను అయిపోయిందేదో అయింది ఇంకా ఇప్పుడు ఏమి చేయగలం. ఊర్కోమని ఎలా చెప్పగలరు మీరు అందుకేనా మీ పెద్దలు మీకు చదువు సంధ్యలు ఎక్కడ పెట్టారండి అని బాధతో రాధ ఏడ్చుకొని వెళ్ళింది.

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

మను తన యొక్క కళ కోసం ఎంతటి దు:ఖాన్ని అయిన నేను ఓపికతో సహిస్తా తప్ప నా ప్రాణానికి ప్రాణం అయిన రాధను వదులుకోలేను. అనగానే రాధ మీరు చెప్పినట్లు నాటకాలలో నేను కూడా మీకు సహకరిస్తా మీరు మరొక వివాహం చేసుకునే ఆలోచన మానుకొండి. అనగానే రంగ నువ్వు నాటకాల్లో వేషాలు వేస్తావా అని అడగగానే ఆ నేను వేస్తాను నన్ను నమ్మండి అనగానే మను, రంగ ఇంకా ఆ క్రాప్ హేర్ తీసి విసిరికొట్టి నవ్వుతూ కూలబడి ఇది కేవలం ఫ్యాన్సీ డ్రెస్ కాంపిటీషన్ అనగానే రంగా రాఘువ అని చెప్పి రాధ తెల్లబోయింది.

ఈ విధంగా మను తనకిష్టమైన కళను తన భార్యలో ఉన్న కళానైపుణ్యాన్ని బయటికి తీసుకురావడానికి మరొక క్రొత్త నాటకం ద్వారా తన భార్య ఒప్పుకునేటట్లు చేసిన కథ నైపుణ్యతను చూపించిన మన ఆత్రేయ గారికి మనం ఎన్ని నమస్కారాలు పెట్టిన ఆయన యొక్క జీవన అనుభవంతో ఎంతో పెద్ద, పెద్ద నాటకాలు, సినిమాలు, పాటలు ఇలా ఒక్కటి ఏమిటి ఆయన యొక్క నైపుణ్యతకి మారు పేరు ఈ ఆత్రేయగారు.

మనిషికి , మనసుకీ కొత్త భాష్యాలు
పలికిన ఆ అక్షరయోగి రచనలన్నిటినీ
'మనస్విని' ఏడు సంపుటాలలో కూర్చి
తన యొక్క విజ్ఞానాన్ని లోకానికి సమర్పించారు.
తెలుగు నాటకాలు, నాటికలు
సినిమాలు, పాటలు, వీటి అన్నింటికి
ఒక క్రొత్తఊపు తెచ్చినవారు
అందరు తేలికగా, అర్థమయ్యేరీతిలో
వర్ణించిన వారు మన ఆచార్యుడు ఆత్రేయ.

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

మనసు కవి – ఆచార్య ఆత్రేయ

డా: యస్.కె.ఎల్. సునీత
తెలుగు అధ్యాపకురాలు
సి.హెచ్.ఎస్.డి. సెయింట్ తెరిస్సా
డిగ్రీకళాశాల, ఏలూరు

తెలుగు సినీగేయ రచయితలలో మనసు గీతాల మధుర కవి ఆచార్య ఆత్రేయ. తిరుగులేని తెలుగు సినిమాలలో సుమారు 1,300 పై చులుకు పాటలు రచించారు. అవి ఎంతో ప్రసిద్ధి పొందాయి. ఆత్రేయ గీతాలు నాటికి, నేటికి చిరస్థాయిగా నిలిచిపోయాయి.

మనసు భాష తెలిసిన కవి ఆచార్య ఆత్రేయ మనసు మూగది అని అందరూ అంటూ ఉంటారు. కానీ ఆ మనసుకి కూడా ఒక భాష ఉంటుందని పామరుని చేత కూడా పలికించగల సత్తా ఉందని ఆచార్య ఆత్రేయ ఆయన కలం ద్వారా నిరూపించారు.

ఆ మూగ మనసుకు ఆత్రేయ పలికించిన తీరు ఈనాటికి వీనుల విందు చేస్తూనే ఉంటుండు. మనసు భాష మౌనమేనని తేల్చారు. ఆత్రేయ మనసు గమనాన్ని సైతం కళ్ళకు కట్టినట్లు చూపించారు అలా చూపించటం ఆత్రేయకే సాధ్యమైంది. అందుకే సుకవిగా, మనసుకవిగా మనందరికీ మదిలో నిలిచారు. 1950లో దీక్ష చిత్రానికి మొదటిసారిగా పాటలు రాసారు "పోరా బాబు పో" అంటూ ఆయన వ్రాసిన పాటలు ప్రేక్షకులను ఆకట్టుకున్నాయి. ఆత్రేయ పాటలలో మాధుర్యం అందరికీ తెలిసింది. అలా ఆయన పాటల ప్రస్థానం మొదలైంది.

రాకరాక వచ్చావు చందమామ, అంటూ కారులో షికారుకెళ్ళి, శిలలో శిల్పాలు చెక్కినారు, ముద్దబంతి పువ్వులో మూగబాసలు, నీవు లేక వీణ మొగనన్నది, నేను పుట్టాను ఈ లోకం మెచ్చింది. నేను ఏడ్చాను ఈలోకం నవ్వింది, నేను నవ్వాను ఈలోకం ఏడ్చింది, ఏ తీగ పువ్వునో, ఏ కొమ్మ తేటినో కలిపింది. ఏవింత అనుబంధమో అంటూ ఆత్రేయ గారు మనసును కదిలించే విధంగా పాటలను వ్రాసారు.

ఆత్రేయగారు వాస్తవిక జీవితంలో భగ్నప్రేమికుడు అయ్యాడంటూ అందువల్ల ఆయన

రాసిన పాటల్లో విషాద గీతాలు ముఖ్యంగా మనసు గీతాలలో అంతటి విషాదం గోచరిస్తూ ఉంటుంది.

మనసు గురించి ఆత్రేయ రాసినన్ని పాటలు వేరొకరు వ్రాసి ఉండరు అందుకే అతనిని మనసు కవి అని అంటారు. ఆత్రేయ పాటల రచయితే కాక మాటల రచయిత కూడా ప్రేమనగర్ చిత్రానికి మాటలు, పాటలు కూడా రాసారు. ఆచిత్ర విజయంలో ఆత్రేయ గారిది ముఖ్య భూమిక ఉంది. పాటల విషయానికి వస్తే ఆయన పాటలలో అత్యున్నత భావాలు పలికించేవారు.

మనసుకవి అంటే ఇక్కడ రెండు అర్థాలు వస్తాయి. మనసు మీద పాటలు రాసేవాడు అని. సు అంటే మంచి. సుకవి అంటే మంచి కవి. ఈయన మంచి మనసు కవి. విరహగీతాలు రాయడంలో ఈయనకు ఈయనే సాటి. మనసుకు సంబంధించిన బాధలు, గాధలు రాసేవారు. తెలుగు సినీ రంగంలో మొట్టమొదట "వాన" పాట రాసింది ఆత్రేయ గారు "చిటపట చినుకులు పడుతూ ఉంటే" అంటూ వానలో ప్రేమికుల మనోభావాలను కళ్ళకు కట్టినట్లు వర్ణించారు. ఇలాంటి భావాలు రాయాలంటే ఆత్రేయ గారే సరైన వ్యక్తి. ఆనాటి నుండి ఈనాటి వరకు వానపాటలు వస్తూనే ఉన్నాయి. ఇక ముందు వస్తాయి కూడా. వానపాటలు ఎన్నివచ్చినా ఆ పాటకు సాటిరావు.

ఆత్రేయ అంటే ఒక తరంగం, ఒక భావతరంగం, ఒక ప్రేమతరంగం, ఒక విరహతరంగం మనసుపాతలు, విరహగీతాలు ఆయన రాసినట్లు ఎవ్వరూ రాయలేరు. మనసు పాటలలో ప్రేమ, సంఘర్షణ, మనో విశ్లేషణ, దైవం మీద పాటలు, మనిషికి ఓదార్పునిచ్చే వివిధ అంశాలకు సంబంధించిన భావాలను తన పాటలలో పలికించేవారు.

"మనసుగతి ఇంతే మనిషి బ్రతుకింతే మనసున్న మనిషికి సుఖము లేదంతే" అన్నారు. ఇలాంటి పాటలలో ఆత్రేయ మనసున్న మనిషి పడే యాతన గురించి అది లేని యాంత్రికమైన బ్రతుకు గురించి అద్భుతంగా, అపూర్వంగా చెప్పిన పంక్తులు తెలుగునాట నానుడులుగా నిలిచిపోయాయి.

ఆత్రేయగారు "మూగమనసులు" చిత్రంలో మనసు గురించి "మనసు మూగదే కానీ

భాష ఉన్నది దానికి" అని

"మరోచరిత్ర" చిత్రంలో "మనసు మూగది, మాటలు రానిది" అంటూ మనసు పడే బాధను, ఆవేదనను మనసు ప్రభావం మనిషిపై ఏవిధంగా ఉంటుందో సామాన్యుడికి సిత అర్థంయ్యేవిధంగా తేలికైన, సరళమైన పదాలలో వ్రాసారు.

"గుప్పెడు మనసు" చనన చిత్రంలో

"మౌనమే ణీ భాష ఓ మూగ మనసా
తలపులు ఎన్నెన్నో కలలుగా కంటావు
కల్లలు కాగానే కన్నీరవుతావు
కోర్కెల చేలనీవు కూరిమి వల నీవు
ఊహల వుయ్యాలవే..... మనసా....... మాయల దెయ్యనివీ.......
లేనిది కోరేవు ఉన్నది వదిలేవు.....
ఒక పొరపాటుకు యుగములు పొగిలేవు"

మౌనమే మనసు యొక్క భాషని తెలియజేసారు ఆత్రేయగారు. మౌనంగా అన్ని భరిస్తూ, సహిస్తూ మనసు ఉంటుందని కాబట్టి మనసులోని భావాలను తెలిపారు. అంతేకాక మనసు ఎలా ఆలోచిస్తుంది అంటే లేనిది కోరుకుంటుంది, ఉన్నది వదులుకుంటుంది. ఇలా నిలకడ లేని మనసుని విశ్లేషించారు.

మనిషికి మనసు ఇచ్చి దేవుడు హాయిగా ఉన్నాడని అతను మనిషిగా పుడితే మనిషి మనసుతో పడే బాధ, వేదన అర్థమవుతుందని మనసు ప్రాధాన్యతను చక్కగా విశ్లేషించారు.

మురళీకృష్ణ చలన చిత్రంలో ప్రేమించిన వాళ్ళు విడిపోయినప్పుడు ఒకరికొకరు ఎలా ఉండాలో చెప్తూ

"అనుకునామని జరగవు అన్నీ అనుకోలేదని ఆగవు కొన్ని
జరిగేవన్నీ మంచికని అనుకోవడమే మనిషి పని"
వలచుట తెలిసిన నా మనసునకు మరచుట మాత్రము తెలియనిదా

మనసిచ్చినదే నిజమైతే మన్నిస్తుతయే రుజువు కదా!

అనుకున్నామని జరగవు అన్నీ, అనుకోలేదని ఆగవు కొన్ని ఇలాంటి భగవద్గీత లాంటి వాక్యాలు, అంతకు మించిన ఒదార్పు ఇతర కవుల యొక్క గీతాలలో లభించదు. నిజంగా మనసిచ్చి ఉంటే క్షమించడమే దానికి ఋజువు అంతేకాని పగ ద్వేషం కాదు అని అన్యాపదేశంగా ఆత్రేయగారు చెప్పారు. ఈయన పాటలు వింటుంటే మన హితుడు, స్నేహితుడు మనల్ని ఒడారుస్తున్నట్లుగా ఉంటాయి. ఇదే ఆయన ప్రత్యేకత.

"అగ్ని పూలు" చిత్రంలో మనసు, వయస్సు రెండింటిని పోలుస్తూ ఈవిధంగా చెప్పారు.

వయసు కోతి వంటిది

మనసు కొమ్మ వంటిది.

ఊపేసి పోతుంది మొదటిది, ఆ ఊపు మరువనంటుంది రెండోది. వయసు కోతి లాంటిది. మనసు, వయసును ఊపేసి వెళ్ళిపోతుంది. మనసు ఆ ఊపును మరచిపోలేదు. కోతి ఎలాగైతే కొమ్మని ఊపేసి వెళ్ళిపోతే ఆకొమ్మ ఎలా ఊగుతూ ఉంటుందో మనసు అలా ఊగుతూనే ఉంటుంది. వయసు చేసిన ఇంద్రజాలానికి అంత సంక్లిష్టమైన భావాన్ని అతిచిన్న పదాలతో పొదిగారు ఆయన.

ఒక చిన్న పొరపాటును చేస్తే మనసు ఎంతో బాధపడుతుంది. ఒక్కొక్కసారి ఆతప్పకు జీవితంలో కలిగేటటువంటి మలుపులు, మన ఊహకి కూడా అందని విధంగా ఉంటాయి.

ప్రేమ్ నగర్ సినిమాలోని ఒక పాటలో ఈవిధంగా వ్రాసారు.

ఒకరికిస్తే .... మరలిరాదు

ఒడిపోతే మరచిపోదు

గాయమైతే మాసిపోదు

పగలిపోతే అతుకుపడదు

మామూలు మాటలతో పాటల రూపంలో ఆయన పాటలు రాసే శైలి అద్వితీయమైనది. మనసు గురించి ఇంత చిన్నగా, ఇంత సూటిగా, ఇంత స్పష్టంగా మరింత సరళంగా, ఇంత గాడంగా మరి ఏకవి వ్రాయలేడు. అంటే అతిశయోక్తిగా ఉంటుంది. కానీ ఆయన శైలి గమనిస్తే

అది నిజమే అనిపిస్తుంది.

ఈవిధంగా ఆత్రేయగారు పాటల రచయితగా, గేయరచయితగా 1951 – 1989 వరకు తెలుగు సినిమా రంగాన్ని తన విలక్షణమైన పాటలతో సుసంపన్నం చేసారు. ఈయన వ్రాసినటువంటి పాటలలో విజయవంతమైన పాటల శాతం ఎక్కువ. ఎవరైనా చాలా బాధలో ఉన్నప్పుడు వాళ్ళను ఓదార్చటానికి, బాధ నుండి బయటకు తీసుకురావటానికి రెండు దశలు ఉంటాయి. మొదటిది నీ బాధను నేను అర్థం చేసుకున్నాను అని చెప్పడం, రెండోది ఆ బాధ నుండి వేదన నుండి బయటకు తీసుకురావడానికి మనం చేసేటటువంటి ప్రయత్నాలు ఆత్రేయ గారి పాటలు ఆరెండు పనులు చేస్తాయి. ఎవరైనా కానీ భగ్నప్రేమలో సమంజసమైనదే అని కొన్ని పాటలు చెప్తే, కొన్ని పాటలు వీటి నుండి ఎలా బయటకు రావాలో తెలియజేస్తాయి.

మానవ శరీరంలో ఎక్కడుంటుందో తెలియకపోయినా, మనిషి స్పందించేది అయినటువంటి మనసు గురించి, వివిధ కోణాలలో విశ్లేషిస్తూ ఈయన వ్రాసినాన్ని సినిమా పాటలు ప్రపంచంలో ఏ సినీ కవి రాయలేదు అని సినీ విశ్లేషకుల అభిప్రాయం. ఈ మహాకవి యొక్క కీర్తి వన్నె తరగకుండా వెలుతూనే ఉంటుంది.

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

'శృంగార నాయికలు' సాంఘిక కథలు - ఒక పరిశీలన

పత్ర సమర్పణ
శ్రీమతి కొలిపాక అరుణ
అధ్యాపకురాలు, తెలుగుశాఖ
సి.హెచ్.ఎస్.డి. సెయింట్ థెరిసా స్వయం ప్రతిపత్తి
మహిళా డిగ్రీకళాశాల, ఏలూరు, ప.గో.జిల్లా.

అష్టవిధ ప్రబంధ నాయికల లక్షణాలను ఆధునిక పాత్రలకు ఆపాదించి మలచిన పూర్తి సాంఘిక కథలు ఈ 'శృంగార నాయికలు'. అనేక ప్రక్రియలలో రచనలు చేస్తూ పాఠకుల మనసులను రంజింపజేస్తున్న ఆధునిక రచయితలలో కృష్ణాజిల్లా, గుడివాడకు చెందిన హనుమంతు రామచంద్రం గారి కల నుండి వెలువడిన మరొక విశిష్ట రచన ఈ శృంగార నాయికలు.

ఈ కథల రచన 1980 జనవరి – అక్టోబర్‌ల మధ్య జరిగింది. ఆంధ్ర ప్రభ సచిత్ర వార పత్రికలో ఈ కథలు 14-01-1981 సంచిక నుండి 04-03-1981 సంచిక వరకూ వరుసగా ఎనిమిది వారాలు అచ్చు అయ్యాయి. ఈ 'శృంగార నాయికలు' ఈ కథా సంపుటిని చంద్రం ఆయన అర్ధాంగి శ్రీమతి విజయలక్ష్మి గారికి అంకితం చేసారు.

రామరాజ భూషణుడు రచించిన 'కావ్యాలంకార సంగ్రహము' (నరసభూపాలీయము)లో అష్టవిధ నాయికుల గూర్చి ఈ విధంగా చెప్పారు.

మఱియు శృంగార శంభుసంభావితాష్ట
తనువు లన నీ మృగాక్షులు వినుతిఁ గాంతు
రష్టవిధభేదముల వీరి యాహ్వాయములు
లక్షణము లేర్పఱించెద లలిత ఫణితి.

శృంగారరసమగు శంభుని యష్టమూర్తులట్లీ నాయకులవస్థా భేదముచే నెనిమిది భేదములు వహింతురు.

వరుఁడు కైవసమైన వనిత స్వాధీనభ
ర్తృక; ప్రియాగమవేళ గృహముఁదనువు
సవరించు నింతి వాసకసజ్జ; పతిరాక
తడ వుండ నుత్కంఠఁ దాల్చు నింతి
విరహోత్క; సంకేత మరసి నాథుఁడు లేమి

International Journal of Academic Research
ISSN: 2348-7666; Vol.8, Issue-4(1), April, 2021
Impact Factor: 6.023; Email: drtvramana@yahoo.co.in

వెస నార్త యౌకాంత విప్రలబ్ధ
విభు(దన్యసతి(బొంది వే(కువ రా(గుందు
నబల ఖండిత; యల్క నధిపు(దెగడి
అనుశయము(జెందు సతి కలహాంతరిత; ని
జేశు(డు విదేశగతు(డైన(గృశత(దాల్చు
నతివ ప్రోషితపతిక; కాంతాభిసరణ
శీల యభిసారికాఖ్య యై చెలువు మెఱయు.

మొట్టమొదటి కథ 'స్వాధీనపతిక' :

ఈ కథలో విజయలక్ష్మి, శ్రీరామచంద్ర మూర్తి భార్యాభర్తలు వీరిద్దరిదీ ప్రేమ వివాహం ఇరువైపులా స్నేహితుల్లోను, బంధువుల్లోని పెద్ద సంచలనం కలిగించిన వివాహం మూర్తి లెక్చిరర్‌గా ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు మంచి పేరు ఉంది. అటు విద్యార్థుల లోనూ, అటు తోటి లెక్చిరర్‌లలోనూ అతనిపట్ల గౌరవభావం, సదభిప్రాయం ఉన్నాయి. మితభాషి ఉద్యోగం, పుస్తకాలు తప్ప మరొక ధ్యాసే ఉండదు. అదే కళాశాలలో విజయలక్ష్మి బి.ఏ చివరి సంవత్సరం విద్యార్థినిగా ఉంది. ఆమె పరీక్షలు అయిపోయిన మరుసటిరోజునే వారి వివాహశుభలేఖలు చూసి అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. ఎవరెంత ఆశ్చర్య పోయినా, ఇరు పక్షాల పెద్దలకు అభ్యంతరం లేకపోవడంతో పెళ్ళి జరిగిపోయింది. దుర్మార్గులైన భర్తలతో కాపురం చేసే స్త్రీల గురించి విని ఎంతగానో బాధ పడింది. తన భర్తలో ఉన్న సద్గుణాలకు మురిసిపోయింది. యువకులకు ఆదర్శప్రాయమైన అతని లక్షణాలు తలచుకొని సంతోషపడింది. చంద్రం తన భార్యయందే అనురక్తి కలిగిన ఉన్నాడు. ఇలా పరస్త్రీలను కాంక్షింపని వ్యక్తి చంద్రం ఇటువంటి లక్షణాలు గల వ్యక్తికి భార్య అయిన విజయలక్ష్మి స్వాధీనపతిక.

రెండవ కథ...వాసక సజ్జిక :

ఈ కథలో నాయిక కమల. బారెడు పొద్దెక్కినా నిద్రలేవని మనిషి తెల్లవారురుఝామున నిద్రలేచి చెంగుచెంగున చెలాకీగా తిరుగుతూ ఇంటి పనులలో మమేకవమైంది. రామచంద్రయ్య, సీతమ్మల మొదటి సంతానం కమల. పై చదువులు చదివించే స్థోమత ఉన్నా పల్లెటూరు కావడంతో వేరొక ఊరు పంపి చదివించడం ఇష్టం లేక మాన్పించేసారు. 16 ఏళ్ళకే రామచంద్రయ్యగారు కూతురికి బస్తీ సంబంధం చూసి పెళ్ళిచేసారు. బంధువర్గంలోనూ, ఊరిలోనూ వీరి వివాహం పెద్ద విశేషమైంది. దసరాపండుగకి భర్త శ్రీహరి వచ్చేరోజు రానే వచ్చింది. ఇక కమల హడావుడి అంతా ఇంతా కాదు.

ఈ కథలోని పల్లెటూరి యాస పదాలు పాలేరు వెంకన్న ద్వారా చాలా చక్కగా చూపించారు రచయిత. భర్త వచ్చే సమయానికి తనను గృహాన్ని అలంకరించుకొని సిద్ధంగా ఉన్న నాయిక కమల

వాసకసజ్జిక.

మూడవ కథ...విరహోత్కంఠిత :

ఆఫీసుకు బయలుదేరిన భర్తతో జానకి ఈవేళ "సాయంత్రం కాస త్వరగా వచ్చెయ్యండి" అంది. "విశేషం ఏమిటి?" అన్న ప్రశ్న భర్త సీతాపతి నోటినుండి వస్తుందేమో అని కుతూహలంగా ఎదురుచూసిన జానకికి నిరాసే మిగిలింది.

చీర కొనమంటే కొంటాడు. సినిమాకు తీసుకువెళ్ళమంటే తీసుకువెళతాడు. పుట్టింటికి పంపించమంటే అభ్యంతరం చెప్పడు. వెయ్యేల తను కోరింది కాదనడు. ప్రతీది తను అభ్యర్థిస్తుంది. అతనది ఆజ్ఞగా నెరవేరుస్తాడు. జానకి చెప్పిన వేళకు రాకుండా సీతాపతి ఆలస్యం చేయగా మిక్కిలి తహతహలాడు నాయక జానకి విరహోత్కంటిత.

నాల్గవ కథ 'విప్రలబ్ధ' :

కొత్తగా పెళ్ళైన రాధ మొట్టమొదటి ఆషాఢానికి పుట్టింటికి వచ్చింది. పోస్టుమ్యాన్ అందించిన ఉత్తరం తీసుకొని భర్త దగ్గరనుండి అని చూసి సంతోషంతో పరుగున తన గదిలోకి వెళ్ళింది. పది రోజుల్లో ఐదు ఉత్తరాలు రాసుకున్నారు. అటునుంచి ఇటు, ఇటునుంచి అటు ఉత్తరాలు చేరుతూనే ఉన్నాయి. పదే పదే ఉత్తరం చదువుకోవడం, సమాధానంగా ఉత్తరం రాయడం రాధకు రోజంతా ఇదే సరిపోతుంది.

రాధ చక్కగా తయారై తల్లికి స్నేహితురాలు సుజాతతో సినిమాకు వెళ్తున్నాను అని చెప్పి భర్త చెప్పిన సంకేత స్థలానికి వెళ్ళింది. ఎంత ఎదురు చూసినప్పటికీ భర్త రాకపోయేసరికి ఆమె ఎదురుచూపులు, ఆత్రం, కంగారు అంతా ఇంతా కాదు. ఎన్ని సందేహాలో...ఏమై ఉంటుంది? భర్త ఎందుకు రాలేదు? ఆ ప్రశ్నలకు సమాధానం దొరకలేదు. ఎదురు చూసీ, చూసీ ఆమె శరీరమంతా నిస్సత్తువ అలముకుంది. నడిచే ఓపిక కూడా లేక రిక్షా ఎక్కి ఇంటికి చేరింది.

ఇంచుమించు అదే సమయంలో భర్త మధు కూడా ఉత్తరం రాయడం రాధకు చేరడం జరిగింది. సంకేత స్థలంలో తన భర్తలేకపోవడం చూసి ఆర్తి వహించిన నాయిక రాధ విప్రలబ్ధ.

అయిదవ కథ ఖండిత :

ఈ కథలో నాయిక వాసంతి. ఆమె తల్లి, చెల్లెలు వాసంతిని చూడడం కోసం ఆ రోజే ఊరినుండి వచ్చారు. ముగ్గురు రాత్రి పొద్దుపోయే వరకూ చాలా కబుర్లు చెప్పుకున్నారు. అల్లుడు మాధవ్ ఇంకా రాలేదని వాసంతి తల్లి అడిగింది. సమాధానంగా వాసంతి... "మీ అల్లుడుగారు చేసే ఉద్యోగం ఏమిటనుకున్నావమ్మా! బడి పంతులో, కచేరి గుమాస్తానో అయితే టైము ప్రకారం పరిగెత్తుకు వచ్చెయ్యవచ్చు. ఒక పెద్ద కంపెనీకి మేనేజర్ అయిన వారు గడియారం చూసుకొని, సాయంత్రం

అయిదు గంటలు కాగానే ఇంటికి వచ్చెయ్యాలంటే ఎలా కుదురుతుంది?" అలా అయితే అల్లుడుగారి ఆరోగ్యం పాడైపోతుంది కదమ్మా! ప్రయాణ బడలిక వల్ల నిద్ర రావడంతో వెళ్ళి పడుకున్నారు. వాసంతి మాత్రం భర్త రాకకోసం ఎదురుచూస్తూనే ఉంది. మాధవ్, వాసంతి ఇద్దరూ రెండు విభిన్న వర్గాలకు చెందినవారు. ఇద్దరి మధ్య ఆర్థికంగానూ, సాంఘికంగానూ ఎంతో వ్యత్యాసం ఉంటుంది. ఇక్కడి సాంఘిక నియమావళి వేరు.మాధవ్ తాగుతాడు – ఉత్సాహం కోసం. జూదమాడతాడు – కాలక్షేపం కోసం. పరస్త్రీలతో తిరుగుతాడు – థ్రిల్ కోసం. అతను తిరుగుతున్న సొసైటీలో వాటికి అంతగా పట్టింపులేకపోవచ్చు. కాని, వాసంతి దృష్టిలో అలా కాదు కదా? క్లబ్బుల్లోనూ, పార్టీల్లోనూ స్త్రీ పురుషులు విచ్చలవిడిగా, విచక్షణారహితంగా ప్రవర్తిస్తారన్న వూహే ఆమె భరించలేకపోతూంది. ఎంతగా విన్నవించుకున్నా మాధవ్ తన అలవాట్లను మార్చుకోలేదు. కనీసం మార్చుకొనే ప్రయత్నాలు కూడా చేయలేదు. అలా అని భార్యని నిర్లక్ష్యం చేయడం లేదు. వాసంతి బాగా ఆలోచించి తానే సర్దుకుపోవాలి అని నిర్ణయించుకుంది. గోడ గడియారం నాలుగు గంటలు చూపిస్తుండగా మాధవ్ వచ్చాడు. భర్త ఆవేళప్పుడు ఇల్లు చేరినా స్వయంగా సపర్యలు చేసి నిద్రకు ఉపక్రమించిన వాసంతి ఖండిక నాయికకు ఉదాహరణగా చంద్రం ఈ కథలో చూపించారు.

ఆరవ కథ...కలహాంతరిత :

కథానాయిక సత్యవతి పదిరోజుల క్రితం అత్తగారితో పోట్లాడి, భర్తమీద అలిగి పుట్టింటికి వచ్చేసింది. తన వెనకాలే భర్త పరిగెత్తుకు వస్తాడన్న ధీమాతో అంతపనీ చేసింది. వివాహం అయిననాటినుండీ అతను ప్రవర్తించిన తీరును బట్టీ సత్యవతి అలా ఊహించుకోగలిగింది. ఇప్పుడు అంచనా తారుమారైంది. పోని తనంతట తాను తిరిగివెళ్ళిపోతే మరీ లోకువగా ఉంటుందని ఆ ప్రయంత్నం విరమించుకొంది. దీనికంతటికీ కారణమైన అత్తగారు గుర్తుకువచ్చి ఆగ్రహంతో ఊగిపోయింది. అసలు కొత్త దంపతులు విధిగా వేరింటి కాపురం పెట్టాలని ప్రభుత్వం చట్టం చేస్తే బాగుండును కదా! అని తనలో తను అనుకుంది.

భర్త రాకకోసం కళ్ళు కాయలు కాసేలా ఎదురుచూసి ఇప్పుడు అతను వచ్చిన తరువాత పంపించెయ్యాలి? అని ఎందుకు అనుకుంటుంది? అతను వచ్చినందుకు ఎంతగా ఆనందించిందో ఎవరికి తెలుసు? వెంటనే బయటపడితే అలుసుగా ఉంటుందని బెట్టుచూపించింది ఇలా జరుగుతుందని ఊహించలేదు. అపార్థం చేసుకొని అనుచితంగా ప్రవర్తించి అనవసరంగా అతణ్ణి బాధపెట్టినందుకు ఎంతగానో బాధ పడుతుంది. సౌమ్యంగా ప్రవర్తించి ఉండాల్సింది అని పశ్చాత్తాప పడింది. కోపగించి, భర్తను దూషించి, వెళ్ళగొట్టి అతడు వెళ్ళిపోయిన తరువాత పశ్చాత్తాప్పడిన సత్యవతి కలహాంతరిక.

ఏడవ కథ...ప్రోషిత భర్తృక :

"అమ్మాయి అదృష్టవంతురాలు" అని పుట్టింటివారు, "కోడలి పాదం గొప్పది" అని అత్తింటివారు మురిసిపోయారు. పెళ్ళైన వారం రోజులకు భర్త రాజారావు టెలిఫోన్స్ ఇన్స్పెక్టర్గా సెలెక్టయ్యాడు. క్రెడిట్ అంతా శకుంతలే కొట్టేసింది. సెలక్టయిన రాజారావు వేరేవూరిలో 8 నెలల పాటూ శిక్షణ పొందవలసి ఉంటుంది. పెళ్ళైన కొత్తలోనే భార్యను వదలి హైదరాబాదు వెళ్ళవలసి వచ్చినందుకు ఇద్దరూ చాలా బాధపడ్డారు. భార్యను వెంటబెట్టుకొని పోతే బాగుండును అని అనుకున్నా అది సాధ్యంకాదని విరమించుకున్నారు. ఈ విరహ బాధ తాత్కాలికమైనది, తప్పనిసరి అయినది కనుక అనుభవించి తీరాలి అని ఇద్దరూ సర్దిచెప్పుకున్నారు. ప్రమోషన్ వచ్చింది అన్న ఆనందం ఒక ప్రక్క నూతన దంపతులు విడివిడిగా గడపవలసి వచ్చింది అన్న బాధ మరొక ప్రక్క.

చలాకీగా తిరగవలసిన పిల్ల మందకొడిగా ఉండటం, పెట్టింది సరిగా తినక పోవటం, వేళకు నిద్రపోకపోవటం, పరధ్యానంగా ఉండేది. శ్రావణ మాసం రావడంతో రాజారావు వచ్చాడు. మరలా తనకు పద్నాలుగు నెలలు ట్రైనింగు ఉన్నదన్న విషయం చెప్పడంతో శకుంతల నిశ్చేష్టురాలైంది. ఈ కథలో తన భర్త పరదేశగతుడైనప్పుడు కృశించిన నాయిక శకుంతల ప్రోషితభర్తృక.

ఎనిమిదవ కథ అభిసారిక... :

పద్మతండ్రి నాగభూషణం రాజకీయవేత్త. శాసనసభ్యుడు, అధికారపక్షానికి చెందినవాడు. తెల్లవారిన దగ్గర నుండీ అర్ధరాత్రి వరకూ కార్యకర్తలు, ప్రజలతో భేటీలు, సమావేశాలు. గంటలు నిమిషాల్లా గడిపేస్తూ ఉంటారు. హాల్లో టెలిఫోన్ చుట్టూ పరివేష్ఠించి కూర్చొని ఉత్సాహంగా, ఉత్తేజంగా, ఉద్రేకంగా, మైమరచి మాట్లాడుకుంటూ ఉంటారు. ఫోన్కాల్సు వస్తున్నాయి. రాంగు నెంబరు అని నాగభూషణం పెట్టేస్తూ ఉన్నాడు. పద్మకు తెలుసు ఆ ఫోన్ తన కోసమే అని ఇంతకీ చేసింది ఎవరో కాదు తన భర్త సూర్యం.

నాగభూషణం గ్రామరాజకీయాలలో ఉన్నప్పుడు ఆంజనేయులు అనే విశ్వాసపాత్రుడైన ఒక అనుయాయుడు ఉండేవాడు. క్రమంగా నాగభూషణం గ్రామ రాజకీయాల నుండీ రాష్ట్ర రాజకీయాల వరకూ ఎదిగిపోయాడు. ఆస్తి పాస్తులు నాగభూషణం కన్నా ఆంజనేయులకే ఎక్కువ ఉండడంతో కూతురు పద్మను ఆంజనేయులు గారి అబ్బాయి సూర్యానికి ఇచ్చి వివాహం చేసారు.

అనంతరం రాష్ట్ర శాసన సభ ఎన్నికలలో నాగభూషణం అనూహ్యంగా పార్టీ మార్చేయడం ఆంజనేయులకు నచ్చలేదు. అంతే కాదు రెండేళ్ళలో ఆరుసార్లు పార్టీ మారాడు నాగభూషణం గాలివాటును బట్టీ పార్టీలు మారుతున్నాడు.

రెండు ఇళ్ళలోనూ టెలిఫోన్ సౌకర్యం ఉండటం వల్ల ఇద్దరూ రాంగ్నెంబర్ల పేరుమీద ఫోన్లు మాట్లాడుకుంటూ ఉంటారు. పెద్దల కళ్ళు కప్పి అప్పుడప్పుడూ సంకేత స్థలాలలో కలుసుకుంటూ

ఉంటారు. పెద్దల్ని ఎదిరించే ఉద్దేశ్యం కానీ, అందుకు అవసరమైన తెగింపు కానీ వాళ్ళకు లేవు. వివాహబంధం వాళ్ళ సంబంధాన్ని సమర్థిస్తున్నప్పటికీ, పెద్దల్ని ఎదిరించే స్థాయికి వీళ్ళింకా ఎదగలేదు అంతవరకు ఈ తిప్పలు తప్పవు. ఈ కథలో పద్మ పాత్రను అభిసారికకు ఉదాహరణగా రచయిత చంద్రం చూపించారు.

ఈ విధంగా పై ఎనిమిది సాంఘిక కథలలో విజయలక్ష్మిని స్వాధీనపతికగా, కమలను వాసకసజ్జికగా, జానకిని విరహోత్కంఠితగా, రాధను విప్రలబ్ధగా, వాసంతిని ఖండితగా, సత్యవతిని కలహాంతరితగా, శకుంతలను ప్రోషితభర్తృతగా పద్మను అభిసారికగా చిత్రీకరించి సహసిద్ధంగా 'శృంగార నాయికలు' శీర్షికను రాసిన సాంఘిక కథలు పాఠకులను ఎంతగానో అలరించాయి.